

Nataša Mrak

70 LET VESLAŠKE ZVEZE SLOVENIJE

Nataša Mrak

70 LET VESLAŠKE ZVEZE SLOVENIJE

Nataša Mrak
70 LET VESLAŠKE
ZVEZE SLOVENIJE

GLAVNA IN ODGOVORNA UREDNIKA:

PETER FAJFAR, JERNEJ SLIVNIK

LEKTORIRANJE:

BARBARA LUŠTEK PRESKAR

OBLIKOVANJE:

POLONCA STRMAN

FOTOGRAFIJE:

ARHIV VZS, BOŽO BENEDIK, BALINT CZUCZ, PETER
FAJFAR, ALEŠ FEVŽER, BORUT GOLOB, JUŠ HRASTNIK,
BORUT KOČJANČIČ, VLADIMIR MEGLIČ, TAMINO
PETELINŠEK, SIMON PLESTENJAK, JERNEJ SLIVNIK,
STANKO SLIVNIK

TISK:

BIROGRAFIKA BORI D. O. O.

NAKLADA:

300

©VESLAŠKA ZVEZA SLOVENIJE, BLED 2022

ZBORNİK JE IZŠEL OB PODPORI OBČINE BLEĐ,
ZAVODA ZA KULTURO BLEĐ TER SAVA TURIZMA D. D. –
SAVA HOTELS & RESORTS.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

797.123(497.4)(091)

MRAK, Nataša, novinarka
70 let Veslaške zveze Slovenije / [Nataša Mrak ; fotografije Božo
Benedik ... et al.]. - Bled : Veslaška zveza Slovenije, 2022

ISBN 978-961-96039-0-1
COBISS.SI-ID 128953603

KAZALO

- 11** | PREDGOVOR
- 15** | NA ŠTARTU
- 17** | ZVEZ(D)A JE ROJENA
- 21** | RAZVOJ PANOŽNEGA
CENTRA NA BLEDU
- 29** | ČAR VELIKIH TEKMOVANJ
- 59** | TEKMOVALNI ADRENALIN
IN LESK MEDALJ
- 105** | NAGRADE IN PRIZNANJA
ZA VESLAŠKE DOSEŽKE
- 117** | SODNIŠKA KOMISIJA
- 119** | VODILNI MOŽJE ZVEZE SKOZI ČAS
- 123** | SLOVENCİ V MEDNARODNIH
FUNKCIONARSKIH VODAH
- 125** | UVRSTITVE
- 141** | ORGANIZACIJSKI ODBORI SVETOVNIH
IN EVROPSKIH PRVENSTEV TER
SVETOVNIH POKALOV

Danes se lahko s ponosom ozremo na preteklih sedem izjemnih desetletij vrhunskih tekmovalnih rezultatov, vključno s šestimi olimpijskimi odličji, in odličnih organizacijskih dosežkov, ki so močno zaznamovali tako slovensko veslanje kot ves slovenski šport ter naš nacionalni ponos.

Mladi slovenski državi smo tako v Barceloni leta 1992 priveslali prvi olimpijski odličji s tretjima mestoma Denisa Žveglja in Iztoka Čopa v dvojcu ter Janija Klemenčiča, Saše Mirjaniča, Milana Janše in Sadika Mujkića v četvercu. Prav tako smo slovenski veslači leta 2000 v Sydneyju po zaslugi Iztoka Čopa in Luke Špika v dvojnem dvojcu prispevali tudi prvo zlato olimpijsko odličje samostojni slovenski državi. Vsa ta olimpijska odličja, kot številni drugi vrhunski tekmovalni rezultati, so plod odličnega trenerskega dela takratnega selektorja slovenskih reprezentanc, Miloša Janše.

Vzporedno z izjemnimi športnimi dosežki je slovenska veslaška zveza tako v okviru bivše države kot nato samostojne Slovenije postala eden uglednejših organizatorjev največjih veslaških tekmovanj na svetu, kar smo kronali z organizacijo štirih članskih svetovnih prvenstev na Bledu v letih 1966, 1979, 1989 in 2011. Leta 2017 pa smo na Bledu uspešno izvedli tudi do sedaj najštevilčnejše tekmovanje pod okriljem Mednarodne veslaške zveze – svetovno veteransko prvenstvo s preko 4500 tekmovalci. Pohvalimo se lahko tudi z izvrstno veslaško progo na Blejskem jezeru, ki je prepoznana kot ena najboljših in najlepših na svetu, pri čemer ima svoj štart umeščen v samem središču mesta ter je nato speljana mimo čudovitega Blejskega otoka.

Vsekakor nas veseli, da so politični in športni odločevalci ter vsi drugi veslaški zanesenjaki, zbrani okrog Borisa Kocijančiča, Boža Benedika, Štefana Hočevarja in drugih, zelo zgodaj prepoznali potencial našega športa, ki se je pred drugo svetovno vojno in po njej že dobro razvijal v posameznih veslaških centrih ob morju (Piran, Koper, Izola), na Bledu, v Ljubljani in Mariboru ter leta 1952 ustanovili Veslaško

zvezo Slovenije. Le-ta je uspešno povezala dotedanje veslaške klube na slovenskem ozemlju in nemudoma pričela z intenzivnim delom. Krona skupnega delovanja je bila vsekakor organizacija velikih veslaških tekmovanj na Bledu.

Danes smo sicer ena manjših slovenskih športnih zvez s šestimi klubi in 250 registriranimi tekmovalci, ki pa se odlikuje z odličnimi tekmovalnimi in organizacijskimi rezultati ter dolgoletno tradicijo. Tako v Veslaški zvezi Slovenije nadaljujemo z delom na področju vrhunskega veslanja in organizacije največjih tekmovanj. Ob tem pa aktivno delujemo tudi v organih Mednarodne veslaške zveze.

Nov rod uspešnih slovenskih veslačev in veslačic (Rajko Hrvat, Nik Krebs, Jaka Čas in Filip Pfeifer) je ponovno konkurenčen na evropski in svetovni ravni. Kot prireditelji pa smo uspešno pridobili organizacijo Evropskega članskega veslaškega prvenstva leta 2023 na Bledu. V organih Mednarodne veslaške zveze delujejo trije naši predstavniki (Vladimir Meglič – Sodniška komisija, Jernej Slivnik – Tekmovalna komisija in dr. Petra Zupet – Komisija za športno medicino). Ob tem so pred nami tudi novi razvojni izzivi nadaljnje krepitve vloge žensk v veslanju, širjenja številčnosti našega članstva ter umestitev nove predvidene olimpijske discipline, obalnega veslanja, v program delovanja zveze.

V Veslaški zvezi Slovenije si bomo tudi v prihodnje prizadevali, da bomo učinkovito nadgrajevali zavzeto delo slovenskih veslaških klubov ter uspešno promovirali prepoznavnost slovenskega veslanja tako doma kot po svetu.

Jošt Dolničar,
predsednik VZS

Moč, osredotočenost, usklajenost, vztrajnost. Lastnosti, ki v veslanju največ štejejo. In prav te lastnosti so pri razvoju slovenskega veslanja in infrastrukture odigrale pomembno vlogo. Ne le na vodi. V vseh letih, kar se na slovenskih »tleh« pojavlja veslaški šport, je bilo veliko vzponov in padcev. Na krilih omenjenih lastnosti so slovenske veslačice in veslači posegali po vrhunskih dosežkih in medaljah na največjih mednarodnih tekmovanjih, hkrati pa so te odlike pripomogle, da je tudi takrat, ko ni šlo vse po načrtih, veslanje ostalo zasidrano v slovenski športni zavesti.

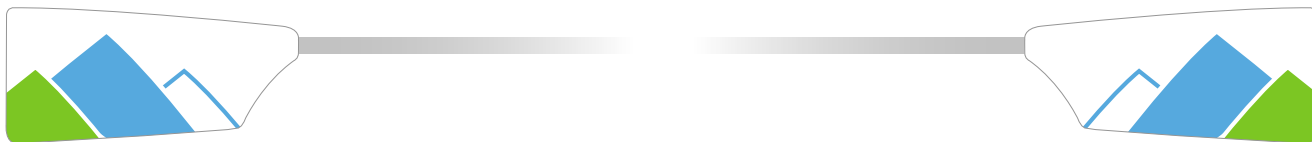
Mnogo ljudi je soustvarjalo zgodbo slovenskega veslanja in še danes skrbijo, da se ta zgodba nadaljuje. Nešteti žulji, preliti znoj, ure in ure na vodi in ergometrih, po drugi strani pa številna usklajevanja, pogajanja, lobiranja so prinesli tako tekmovalne kot organizacijske dosežke.

Čeprav se je na območju današnje Slovenije veslalo že veliko prej, je ustanovitev Veslaške zveze Slovenije pred sedemdesetimi leti pomenila svež zagon za ta šport. Nastajati so začeli novi klubi, prišla so nova tekmovanja, tudi na najvišjem mednarodnem nivoju. Konec osemdesetih let prejšnjega stoletja so bile osvojene prve medalje na olimpijskih igrah, potem pa se je pot slovenskih veslaških uspehov začela strmo vzpenjati in vztrajala na

visokem nivoju vse do olimpijskih iger v Londonu leta 2012. Ko se je krivulja tekmovalnih dosežkov začela ukrivljati navzdol, se je obratno sorazmerno začela razvijati veslaška infrastruktura in organizacija velikih tekmovanj. Sodoben veslaški center na Bledu in dobre organizacijske izkušnje so Mednarodno veslaško zvezo (FISA) ponovno prepričali, da je Sloveniji zaupala organizacijo različnih svetovnih in evropskih prvenstev ter drugih velikih mednarodnih regat.

Bolj kot biti prvi na cilju je v širšem pogledu pomembno, da slovensko veslanje sledi poti, ki vodi med uresničitvijo zastavljenih ciljev in postavljanjem novih izzivov, na katerih se gradi prihodnost. In pri tem bodo moč, osredotočenost, usklajenost in vztrajnost še naprej igrale pomembno vlogo.

Nataša Mrak

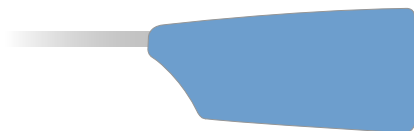

**VESLAŠKA ZVEZA
SLOVENIJE**
ROWING SLOVENIA

VESLAŠKA ZVEZA SLOVENIJE
ŽUPANČIČEVA CESTA 9
4260 BLED

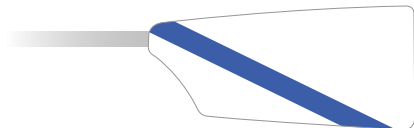
Predsednik: Jošt Dolničar
Sekretar: Jernej Slivnik
Tip organizacije: Nacionalna
panožna športna zveza
Leto ustanovitve: 1952
www.veslaska-zveza.si

DANES DELUJOČI SLOVENSKI VESLAŠKI KLUBI PO ABECEDI

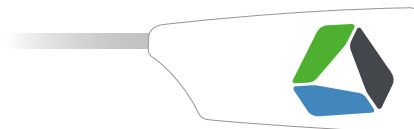
VK ARGO IZOLA

Ustanovljen: 1925/1958
Dantejeva 20, 6310 Izola

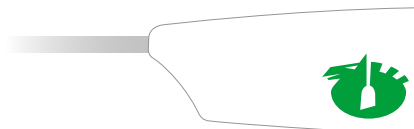
VK BLED

Ustanovljen: 1949
Župančičeva 9, 4260 Bled
www.vesl-klub-bled.si

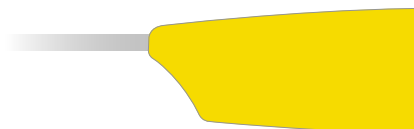
VK DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR

Ustanovljen: 1950
Pri motelu 8, 2354 Bresternica
www.vkdem.si

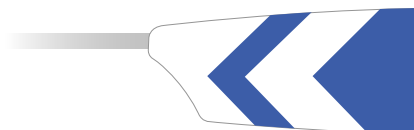
VK LJUBLJANICA

Ustanovljen: 1908
Velika Čolnarska 20, 1000 Ljubljana
www.vesl-klub-ljubljana.si

VK NAUTILUS

Ustanovljen: 1888/1953
Kopališko nabrežje 3, 6000 Koper
www.vknautilus.si

VK PIRAN

Ustanovljen: 1887/1953
Parecag 290, 6333 Sečovlje
www.vk-piran.si

Kluba, ki sta prenehala z delovanjem
oziroma sta se združila z drugimi

VK IZOLA

Delovanje: 1998–2020
(ponovno združen z VK Argo Izola)

VK NOVO MESTO

Delovanje: 1950–1966

Čolni na vesla spremljajo človeka že od prazgodovinskih časov. Če so v začetku služili za premagovanje vodnih preprek in potrebam za preživetje, se je pravi razvoj veslanja v tekmovalnem smislu začel na angleških univerzah v drugi polovici 18. stoletja. Na slovenskih tleh se je ta šport začel razvijati najprej na obali. Konec 19. stoletja sta bila, tedaj še pod italijansko oblastjo, ustanovljena prva veslaška kluba na območju Slovenije – piranski Club Canottieri Salvore in koprski Circolo Canottieri Libertas. Več desetletij kasneje, po prvi svetovni vojni, se je obalnim klubom pridružil še klub v Izoli (1925).

Za razvoj slovenskega veslanja pa je bila ključna ustanovitev Ljubljanskega športnega kluba leta 1908, v okviru katerega je nastal tudi prvi slovenski veslaški klub, ki od svojega nastanka neprekinjeno deluje še danes. Ljubljanski klub je bil dolgo časa edini pravi slovenski klub z izrazito slovensko narodno zavestjo, ki je imel tudi pomembno vlogo pri nastanku jugoslovanske veslaške zveze leta 1922. Po drugi svetovni vojni je za razvoj slovenskega veslanja nastopila pomlad. Leta 1950 sta se ljubljanskemu klubu (takrat imenovan VK Savica) pridružila še blejski v okviru sindikalnega športnega društva Gozdar (ustanovljen že 1949, a je z delovanjem začel leto kasneje) in mariborski Branik, ki je deloval pod okriljem športnega društva Polet. Prav ti trije klubi so postali gonilna sila za razcvet ustanavljanja klubov in veslaških centrov tudi drugod po Sloveniji. V tem obdobju

je kmalu po ustanovitvi Veslaške zveze Slovenije nastala še veslaška sekcija v okviru Telovadnega društva Partizan Novo mesto, ki pa je s svojim delovanjem prenehala v drugi polovici šestdesetih let prejšnjega stoletja.

Po ustanovitvi Veslaške zveze Slovenije leta 1952 so svoj prepород doživeli tudi klubi na obali. Po tem, ko se je delovanje kluba Libertas po drugi svetovni vojni preselilo v Trst, je bil leta 1953 v Kopru ustanovljen nov Veslaški klub Nautilus, istega leta pa je v Piranu zaživel Veslaški klub Boris Kidrič (od leta 1975 VK Piran), pet let kasneje pa je nova krila zagona s slovenskim pridihom dobil tudi Veslaški klub Argo Izola iz Izole. Po osamosvojitvi Slovenije sta v Izoli leta 1998 nastala dva kluba – Argo Izola in Izola, katerih ločeni poti sta se nato po dobrih dvajsetih letih ponovno združili v enotni klub Argo Izola. Na prelomu tisočletja se je veslaški družini v Sloveniji pridružil še veslaški klub v Velenju.

I. Seja Sekretarjata VZS na dan

25. julija 1952. ob 20^h v klubskih
presterih VK Savice v Ljubljani

Navzoči: Kocijančič Boris, Žerga Ludvik, Siard Lejše, Kresnik Miha
Hočevar Štefan, Pedršček Milan.

Odsetni: Žerjav Stane in Fregelj Boro (na dopustu)

- Otvoritvena beseda in smernice dela je imel tov. predsednik Boris Kocijančič, generalni sekretar predsedstva vlade LR Slovenije, ki je tudi vodil dalje sejo sekretarjata VZS.
- Dnevni red: pretres sklepev III. redne letne skupščine VZS
budeče dele
slučajnosti.
- Poznameni klubi in Regatni odbor Hled delujejo še in preteklih let Din 101.328.-, imajo pa dobroimetje na Din 914.-. Za odpis ekstrema instrjave teh dolgov se postavlja komisija tre članov, ki so: Siard Lejše, Žerga Ludvik in Hočevar Štefan. Komisija je dolžna preveriti dolgeve in predložiti sklep. Ista komisija se zadoljuje, da pošlivi dele Regatnega odbora na Hledu.
- Za dom Libertas v Kepru je treba stopiti v stik z družtvom G. Delia ki naj ugotovi, če se da najti primarne zgradbe za kajakarstvo, da bi se take lahke izvršila zamenjava. Če pa ni nikakega izgleda za zamenjavo, naj predloži vse podatke poslatke sekretarjatu VZS, ki bo poleg njihove lastne intervencije pri tov. Beltramu in Ste-mateviču skušala izposlovati finančne-materialne pomoč za zgradit-
tev nove Galarna. G. Delice se zadolži, da do redne skupščine UO VZS v Mariboru 3. VIII. t.l. prinese podatke in variante rešitev.
- Skupščini v Mariboru se predloži v odobritev prvotni preračun za leto 1952. VZS naj bi iz svojih sredstev kupila v svojo last tek-movalni deln, ki bi ga pa vsake leto posodila najboljši ekipi slo-
vanije, ko bi ta nastopala na veslaških prireditvah.
- Naloga VZS je, da razširi in omasevi veslaški sport. Kjer obto-
jajo osnovni pogoji za veslaški sport, je treba zadolžiti bližnji veslaški klub, da prevzame iniciativo za ustanovitev veslaškega kluba ali sekcije. Take se zadolži Gerdar in Hledu za ustanovitev na umetnem jezu v Montah z mladim kraja in skoliivo Jesenic. Ma-
riber se zadolži za isto v Ptujju, tov. Žerga se v Monte in tov. Pedršček za Brežice. VZS naj bi popravila v lastni roki plovni objekt "Sava" in je dela v operabe (začatno) Novemu mestu. Plovni-
ju treba člana TD Partizana, Nove monte, da pride kot zastopnik na skupščine v Marebor, zastopnik naj bi prinesel s seboj predloge za živitev in obalodanjenje veslaškega sporta na reki Krki.

ZVEZ(D)A JE ROJENA

V slogi je moč in to se je pokazalo tudi takrat, ko se je na Slovenskem začela porajati ideja o lastni veslaški zvezi. Za ustanovitev samostojne zveze pa je bilo potrebnih več klubov. Tako je Veslaški klub Savica (današnja Ljubljana), ki je bil do petdesetih let prejšnjega stoletja edini pravi slovenski klub, z veslaško opremo priskočil na pomoč novonastalima kluboma na Bledu in v Mariboru. Prav tako je pomagal tudi pri ustanovitvi veslaške sekcije v Novem mestu.

Osnovni pogoj za ustanovitev zveze je bil tako izpolnjen in 25. julija 1952 je bila v prostorih VK Savica ustanovna seja Veslaške zveze Slovenije. Za prvega predsednika je bil izvoljen Boris Kocijančič, za sekretarja zveze pa Ludvik Žerga. Poleg omenjenih so bili na ustanovni seji prisotni še Lojze Siard, Miha Kresnik, Štefan Hočevar ter Milan Podbršček.

Novoustanovljena zveza si je zastavila cilj širiti veslanje po Sloveniji z ustanavljanjem novih klubov. Na ustanovni seji je bilo tako obstoječim klubom naložena naloga, da prevzamejo pobudo pri ustanavljanju veslaških klubov in sekcij v njihovi bližini. Bled je bil zadolžen za ustanovitev veslaškega kluba na Jesenicah, Maribor za nov klub na Ptuj in Novo mesto za pomoč pri nastajanju kluba v Brežicah. Žal do končne uresničitve teh projektov ni nikoli prišlo. Je pa zveza pripomogla k ponovnemu razmahu veslanja na obali, tokrat bolj slovensko obarvanega.

Za razvoj veslanja v Sloveniji pa ni bilo dovolj le ustanavljanje novih klubov, ampak je bilo potrebno pridobiti tudi ustrezen kader. Tako se je VZS zavežala, da vzgoji svoj sodniški zbor in v Ljubljani priredi vaditeljski tečaj, pri čemer so lahko klubi ustanovitelji zveze na stroške zveze poslali na tečaj po dva svoja člana ter Novo mesto enega. Predvidena je bila tudi nabava novega čolna, ki bi bil sicer v lasti zveze, a bi ga vsako leto posodila najboljši posadki za nastope na veslaških tekmovanjih.

7. V koledar je treba vključiti prvenstvo Slovenije, seveda po predhodnji debati na skupščini UO, če bo zadostna udeležba v posameznih disciplinah. Prireditelj tega tekmovanja bi prišla v poštev v mesecu septembru t.l.
8. Delegata tov. Podbršček Milana na cenakem prvenstvu severne cene se zadeljuje, da na prvi prihodnji seji poda poročilo o sklepih in predlogih sprejetih v Opatiji na dan 27. júnija 1952.
9. V Sloveniji nimamo lastnih vovlaških sednikov za svoje tekme, zato smo zaprasili za literaturo, a nismo dobili odgovora niti od sekretarjata VZJ, niti od vrhovnega vovlaške sednika tov. Lušiča iz Splita. VZS se zadeljuje, da uspešbi nekaj članov, da na prihodnji tekmi napravijo sedniški izpit. Na tak način bi prišla VZS do svojega sedniškega zbora.
10. VZS priredi v ljubljani vaditeljski tečaj, na katerega pošljeje klubi in sekcije po dva člana in TD Partizan skupaj novega mesta enega, stroški grede v breme VZS. Klubi lahko pošljeje več članov na ta tečaj, vendar na svoje stroške. Tečaj bi v mesecu avgustu. Tovarisha Kocijanšič in Zerga sta se zadeljila, da uredita prenašišča in prožane tar, da se povežeta s tov. Toviš Holkan iz Akademškega doma.
11. Dan je bil predlog za sestavo tehnične komisije, ki pa je bil zavrnjen s utemeljitvijo, da se sestavi ta komisija samo za deležekonkretne primere, ki jih bodo pokazale potrebe.
12. "Gubarju" iz Splita se pošlje čestitke ob priliki smage v Holziških.
13. Tov. Krennik Miha, ref. za prepagando, se zadelži, da pripravi vse potrebnepravilnike:
 - a. Okvirni na klubske pravila
 - b. Disciplinški
 - c. Sedniški
 - d. Tekmevalni
 - e. Finančne materialni
14. Desetda se nismo prejeli nikakih predlogov za brezplačne vstopnice za sportna prireditve na področju LR Slovenije, takej ko pa jih bomo prejeli jih bomo obravnavali in dali Zvezi sportov Slovenije predlog za obravnavanje istih in ta bo izdala sklep o podelitvi ali ne.
15. Sklep seje je, da se da letošne poročilo te seje po tov. Zergu v Mariboru na diskusije. Klubem je treba javiti, da se UO VZS sestane še ob 8. uri dne 3. avgusta t.l. v Mariboru. Delegatom se poverna pelevica vovlja (zaradi nedeljste)karte) in ena dnevnica.
17. Takej je treba izvesti registracije VZS, predložiti podpisane in potrjene vloge od ZSS Upravi na tujnih zadev. Priložiti je treba le ustanoviteljev s potrdilom o velilni pravici posameznih podpisnikov, tri izvede pravil, tri izvede programa in en izved letne skušine.

17. Narodni banki Go2 je treba javiti spremembo naslova in in podpisat
kov za finančne materialne poslovanje.
Podpisniki za finančne materialne poslovanje VZS so:
Kocijančič Boris, predsednik
Žeriga Ludvik, sekretar
Siard Lejze, član odbora VZS
Hočevar Štefan, ref. za fin.-materialno poslovanje.
18. Takej je treba izdelati nov žig in sicer: Vozlaška zveza Slovenije
Ljubljana z znakom zveze v sredini.
19. Keper se obvesti za prvenstvo ELB, ker ne vemo, če ga je obvelil
VZJ.
20. Prihodnja seja sekretarjata bo v četrtek dne 31. VII. 1952. ob 20^h
Seja zaključena ob 21³⁰

Ljubljana 28. VII. 1952.

Sekretar:

Žeriga Ludvik

Predsednik:

Kocijančič Boris

NA ZAČETKU SO TEKMOVALI
V OBRATNI SMERI – IZ VELIKE
ZAKE PROTI CENTRU BLEDA

RAZVOJ PANOŽNEGA CENTRA NA BLEDU

»Dom« slovenskega veslanja je na Bledu. Tu se namreč nahaja sodoben veslaški center, ki bodisi na reprezentančnih akcijah bodisi na državnih in mednarodnih regatah povezuje veslačice in veslače slovenskih klubov, pa tudi klubov in reprezentanc iz tujine. Razvoj centra je bil tesno povezan z organizacijo večjih tekmovanj.

NA ZAČETKU JE BILO JEZERO

Blejsko jezero je ena najbolj ikoničnih podob Slovenije. Za njegov nastanek je »zaslužen« bohinjski ledenik, ki je izoblikoval tektonsko kotanjo. Ko se je led talil, je kotanjo zalila voda in nastalo je jezero. Otok na sredini je ostanek ogromne skale, ki je ovirala ledenik. Jezerska skleda je obdana z več osamelci, ki ji nudijo zaščito pred močnimi vetrovi.

Po jezeru so od obdobja poselitve pluli mnogi čolnari, bodisi zaradi osnovnih življenjskih potreb prebivalstva bodisi kasneje zaradi turističnih namenov. S svojo zavetno lego in ravno pravšnjo dolžino, ki je 2.200 metrov, je jezero postalo zanimivo tudi za tekmovalno veslanje.

ZAMETKI VESLAŠKEGA CENTRA

Vizionarski turistični delavci in veslaški entuziasti so v tridesetih letih prejšnjega stoletja zaznali potencial Blejskega jezera za razvoj veslanja. Tako je nastal prvi veslaški objekt, in sicer čolnarna z garderobami v Veliki Zaki. Zanimivo je, da so na začetku do leta 1953 veslali v obratni smeri kot danes. Start je bil v Veliki Zaki, cilj pa v centru Bleda pred Hotelom Park. Vzporedno z nastankom prve veslaške infrastrukture je bilo na Bledu 19. avgusta 1930 prvič organizirano državno prvenstvo tedanje Jugoslavije. Pokroviteljstvo je prevzela tedanja kraljica Marija, regatni odbor pa so sestavljali pretežno domačini: Alojz Papler, Rupert Krainer, Vladimir Ulrich, Paul Robič, Peter Birsa, dr. Joža de Gleria, Joža Vrhunc, Zdravko Rus, Janez Pangerc, Matko Ulčar, Jakob Upenela, tajnik pa je bil Janko Janša.

PODALJŠANJE PROGE ZA PRVO POVOJNO PRVENSTVO NA BLEDU

Glede na odlične pogoje Blejskega jezera za veslanje so takoj po drugi svetovni vojni nastale pobude za ustanovitev veslaškega centra na Bledu. Veslaški delavci z Bleda, iz Ljubljane in Beograda

CILJ PRED
HOTELOM PARK

HANGAR LETA
1956

OD KRIŽEV DO OBROČEV

Postavljanje veslaških prog je bil eden večjih izzivov. Sprva so po vzoru ostalih mednarodnih tekmovanj vzpostavili le zunanjo in notranjo linijo. Na vsakih 250 m so bile postavljene plovke, ki so bile pritrjene na betonske bloke. Na žicah so bili dva do tri metre pod gladino pritrjeni sodi, kamor so ob tekmovanjih namestili lesene križe z oznakami. Kasneje so križe najprej zamenjali z gumijastimi obroči z rumeno zastavico, po olimpijskih igrah v Rimu pa s plastičnimi bojami na žicah vzdolž celotne dolžine proge.

so želeli na Bledu ustanoviti jugoslovanski veslaški center za izvedbo veslaških tekmovanj. Na državnem prvenstvu v Dubrovniku leta 1948 so se začele pojavljati ambicije za novo organizacijo državnega prvenstva na Bledu. Leta 1949 je bil ustanovljen veslaški regatni odbor Fizkulture zveze Slovenije, ki je kljub mladosti in neizkušenosti prevzel nase organizacijo državnega prvenstva na Bledu. Prvi predsednik je bil Jaka Avšič, tajnika Čoro Škodlar in Vladimir Prebil, člani pa Zoran Polić, dr. Danilo Dougan, dr. inž. Vinko Kramaršič, Mile Čubrič, Božin Perić, Vlado Jurančič, Nikola Sabioncello, Radovan Devrnja, Marjan Saksida in inž. Jože Osterman.

Pred prvenstvom je bilo treba še marsikaj postoriti, med drugim je bilo potrebno urediti progo, ki je bila tedaj dolga le 1.800 metrov. Z udarniško akcijo so se člani novoustanovljenega Veslaškega kluba Savica, slovenskega veslaškega kluba v tistem času, skupaj z drugimi prostovoljci iz jugoslovanskih veslaških klubov lotili podaljšanja veslaške proge na Blejskem jezeru, da bi bila v skladu s pravili Mednarodne veslaške zveze (FISA).

RAST NOVEGA VESLAŠKEGA CENTRA

Državno prvenstvo na Bledu leta 1949 je dalo krila tako za razvoj veslaške dejavnosti na Bledu kot za vzpostavljanje novega veslaškega centra. Ta je rasel in se razvijal vzporedno z organizacijo velikih veslaških tekmovanj.

Prva prelomnica je bilo načrtovano evropsko prvenstvo leta 1956. Na podlagi arhitekturne zasnove arhitekta Marjana Šorlija so leta 1954 zavihali rokave in začeli graditi veslaško središče v zalivu v Mali Zaki, kjer so zrasli nova čolnarna in spremljevalni prostori, start se je premaknil v center Bleda, cilj s tribunami in začasnim ciljnim stolpom so uredili v Veliki Zaki. Pred samim prvenstvom je veslačem nasproti prišla tudi Občina Bled, ki je veslaški zvezi podarila potrebno zemljišče in Vilo Planinko v Mali Zaki. V tem času je regatni odbor prevzel tedanji predsednik Veslaške zveze Slovenije, Boris Kocjančič, ki je bil predsednik regatnega odbora tudi za evropsko prvenstvo leta 1956 in svetovno prvenstvo 1966.

NOV SODNIŠKI
STOLP, ZGRAJEN
ZA SP 1966

NOVE STALNE IN
ZAČASNE TRIBUNE
ZA SP 1966

PRENOVE PRED PRVENSTVI

Vsako prvenstvo, ki ga je gostila Slovenija oziroma Bled, je veslaškemu centru prineslo infrastrukturne poživitev. Prvo svetovno prvenstvo na Blejskem jezeru leta 1966 je veslaškemu centru prineslo nov ciljni stolp v Veliki Zaki, nov veslaški dom in sodobno restavracijo v Mali Zaki ter nove pontone tako ob čolnarni kot pod tribunami. Vzpostavljena je bila tudi kabelska povezava med startom in ciljem. Novinarji so novo zidano tribuno dobili pred mladinskim svetovnim prvenstvom 1971. Za svetovno prvenstvo 1979 so v Mali Zaki prizidali sanitarni blok in uredili telovadnico s sanitarijami na podstrehi.

Obsežnejša prenova je veslaški center doletela ob tretjem svetovnem prvenstvu na Bledu. Z ustvarjeno povezavo med Vilo Planinko in Veslaškim domom so pridobili prostore za organizacijo prireditev, dve restavraciji ter 35 ležišč v apartmajih in večposteljnih sobah. Veslačem se ni bilo treba več pripravljati v tesni telovadnici na podstrehi, ampak so dobili posebne prostore za trening v samostojnem objektu. Uredili so sam dostop do centra in parkirišča. V ciljnem izteku pa so povečali sodniški stolp.

Svojo poživitev je center dočakal tudi leta 2005 ob 100-letnici veslanja na Bledu, ko je v prenovljeni podobi zasijal veslaški hangar, na drugi strani jezera pa je bila postavljena nova startna hišica, ki je bila nadgrajena še leta 2012 ob organizaciji mladinskega EP.

Pri vseh obnovah je bilo prisotno in odločilno delo prostovoljcev, ki so sodelovali pri vseh širitvah, obnovah in izgradnjah veslaškega centra, posebej pri zahtevnejšem delu, torej pri načrtovanjih, pridobivanju finančnih sredstev, realizacijah itd.

UREJANJE LASTNIŠTVA

Po osamosvojitvi Slovenije so tudi Veslaški center Bled doleteli denacionalizacijski postopki. Ključno je bilo, da center ohrani svojo celovitost in se na ta način lahko razvija naprej. Večina denacionalizacijskih zahtevkov se je nanašala na vračila v naravi, zato je bilo še toliko bolj pomembno spretno in preudarno vodenje postopkov. To nalogo je prevzel Veslaški klub Bled, ki je v obdobju med letoma 1992 in 1998 uspešno privedel sklop petih denacionalizacijskih postopkov do te mere, da je veslaški center ohranil svojo celovitost.

Ko so bili denacionalizacijski postopki lastninjenja zemljišč končani, je prišlo na vrsto še lastninjenja športnih objektov po Zakonu o športu iz leta 1998. Športni objekti so postali državna lastnina ali lastnina lokalnih skupnosti. Na osnovi uradne cennice veslaškega centra in s tem ugotovljenih deležev pri vlaganju v center so se Občina Bled, Veslaška zveza Slovenije in Veslaški klub Bled dogovorili, da se premoženje razdeli na tri enake deleže. Cilj tovrstnega kompromisa je bil medsebojno sodelovanje in tudi nadzor možne spremembe namembnosti. Kasneje, ob investiciji v veslaški center za svetovno prvenstvo 2011, se je lastniško razmerje nekoliko spremenilo, je pa še vedno zadržalo osnovno namembnost, ki je deklarirano v projektni dokumentaciji.

11. 9. 2009 JE BILA ZASAJENA PRVA LOPATA ZA OBNOVO VESLAŠKEGA CENTRA (OD LEVE PROTI DESNI):

IGOR LUKŠIČ – MINISTER ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT,
JANEZ BENČINA – PREDSEDNIK OO SP 2011,
JANEZ FAJFAR – ŽUPAN OBČINE BLEDE,
PETER FAJFAR – PREDSEDNIK VK BLEDE,
DENIS ŽVEGLJ – PREDSEDNIK VZS

NOV SODNIŠKI STOLP

SODOBEN VESLAŠKI CENTER

Po več kot dveh desetletjih premora, kar zadeva svetovna prvenstva, je veslaški center doživel temeljito prenovu. Sprožilec zanjo ni bilo le slabo stanje obstoječe veslaške infrastrukture, ampak tudi želja, da bi na Bled ponovno pripeljali velika tekmovanja, predvsem svetovni pokal in svetovno prvenstvo.

Zgodba sodobnega veslaškega centra v današnji obliki se je začela 2006, ko je Veslaški klub Bled kandidiral za sredstva za obnovo centra na Fundaciji za šport in Ministrstvu za šolstvo in šport ter bil pri tem tudi uspešen. A to je bil le manjši del obsežnega projekta obnove veslaškega centra in ciljne regatne arene v Veliki Zaki. Del sredstev bi lahko pridobili iz evropskih sredstev, vendar je zanje lahko kandidirala le Občina Bled. Tako so 28. maja 2008 Občina Bled, Veslaška zveza in blejski veslaški klub podpisali Pismo o nameri za izvedbo projekta posodobitve in dograditve veslaškega centra, s katerim so se partnerji dogovorili, da bo Občina Bled nosilec vseh aktivnosti v zvezi z investicijo in kot investitor.

Obnova veslaškega centra se je začela septembra 2009, ko so bile simbolično zasajene prve lopate. Novo podobo sta dobila hangar in telovadnica, obnovljeni so bili leseni pontoni v samem centru in v ciljnem izteku, na novo pa so bili zgrajeni sodniški stolp in tribune v Veliki Zaki.

Nov sodoben veslaški center pa zaradi svoje odprte narave ni bil le pridobitev za razvoj veslanja in veslaških tekmovanj, ampak je prinesel izboljšanje športno-rekreacijske in turistične infrastrukture tudi za samo lokalno skupnost. V okviru projekta je bila med drugim urejena okolica v Veliki Zaki, kupljeni so bili premični splavi in montažne tribune, ki so po končanem prvenstvu 2011 v uporabi za druge potrebe na Bledu, tribune in sodniški stolp so v upra-

vljanju in trženju Občine Bled, medtem ko s samim veslaškim centrom v Mali Zaki upravlja Veslaški klub Bled.

VESLAŠKI CENTER DANES

Z novim sodobnim veslaškim centrom na Bledu so se v Slovenijo vrnila večja veslaška tekmovanja in regate. Poleg svetovnega prvenstva 2011 in dveh tekem svetovnega pokala je Bled v zadnjih desetih letih med drugim gostil svetovno veteransko prvenstvo in evropsko mladinsko prvenstvo, v času prenove olimpijskega veslaškega centra v Münchnu pa je bil gostitelj ugledne veteranske Euro Masters Regatte. Vsako leto potekajo na Blejskem jezeru Prvomajska regata, ki služi kot neke vrste pregledna regata za izbor posadk za nadaljnjo sezono, Mednarodna regata, ki z novim veslaškim centrom v zadnjih letih ponovno postaja zanimiva tudi za številne klube in reprezentance iz tujine, ter državno prvenstvo, ki poteka ob zaključku veslaške sezone.

Veslaški center Bled služi kot glavno prizorišče reprezentančnih priprav veslačic in veslačev pred nastopi na največjih veslaških tekmovanjih. Je osrednji del Olimpijskega športnega centra Bled-Radovljica, ki poleg veslanja povezuje še kajak/kanu na mirnih vodah in daljinsko plavanje. Sodobna infrastruktura skupaj s samo turistično podobo Bleda privablja poleg domače še druge reprezentance in klube iz tujine.

Poleg tekmovalnega veslanja je center odprt za teambuilding in razna poslovna tekmovanja, med katere denimo sodi BMW Eco Regatta. Odprti pa so tudi termini za rekreativne veslače, ki lahko svojo veslaško veselje sproščajo tako v čolnih v toplejših mesecih kot na ergometrih pozimi. Za

OBNOVLJEN
HANGAR

popularizacijo veslanja med mladimi pa skrbi projekt Veslanje v šolah, s katerim želijo nad športom navdušiti čim več otrok.

NOVE TRIBUNE

ČAR VELIKIH TEKMOVANJ

PRVE REGATE IN DRŽAVNA PRVENSTVA V SLOVENIJI

Manjša veslaška tekmovanja so bila v Sloveniji organizirana že pred nastankom klubov. Na Bledu je bilo prvo zabeleženo tekmovanje leta 1905. O tem priča srebrna plaketa z »interne« regate, ki je hranjena v zasebni lasti.

Prvo slovensko klubsko regato je leta 1920 na Ljubljani organiziralo Ljubljansko športno društvo.

Dve leti kasneje je nastala jugoslovanska veslaška zveza in prišlo je do prvih državnih prvenstev Jugoslavije. Leta 1930 je za organizacijo državnega prvenstva na vrsto prišel Bled. Po pričevanju legendarnega veslaškega delavca iz šestdesetih let prejšnjega stoletja, Šibeničana Maria Lušiča, si je ob obisku v Bohinju leta 1929 najprej ogledoval tamkajšnje jezero kot možno prizorišče državnega prvenstva, a je kasneje ugotovil, da Blejsko jezero s svojo dolžino bolj ustreza tedanjim pravilom FISE. Tako je Veslaški zvezi Jugoslavije predlagal, da bi prvenstvo leta 1930 organizirali na Bledu in predlog je bil sprejet. Čeprav na Bledu niso imeli ne tradicije ne izkušenj, so ob pomoči veslaških delavcev iz ostalih veslaških središč in pod pokroviteljstvom kraljice Marije uspeli dobro pripraviti in izpeljati prvenstvo. Poleg državnega prvenstva, ki je bilo v soboto, so za nedeljo razpisali še

mednarodno regato, kjer so sodelovali tudi slovenski veslači.

Po drugi svetovni vojni je Bled ponovno gostil jugoslovansko državno prvenstvo. Na prvenstvu leta 1949 je sodelovalo kar 450 jugoslovanskih veslačic in veslačev, kar je bilo za mlad organizacijski odbor precejšen zalogaj, a je kljub temu uspešno izvedel prvenstvo. Med nastopajočimi so od Slovencev sodelovali le veslači Savice iz Ljubljane, ki je bil tedaj še edini veslaški klub v Sloveniji.

Po tem prvenstvu je Bled v naslednjih 18 letih postal pogost gostitelj državnih prvenstev, včasih tudi nekaj let zaporedoma, predvsem na račun dobro urejene proge, privlačnega ambianta in prirodne turistične infrastrukture. Prav turistična privlačnost Bleda pa je kasneje botrovala desetletnemu zatišju po letu 1977, kar zadeva organizacijo prvenstev. Sredi turistične sezone namreč ni bilo dovolj nastanitvenih kapacitet še za veslače. Nato sta sledili le še dve jugoslovanski državni prvenstvi – najprej leta 1987, zadnje pa je bilo leta 1990, tik pred razpadom Jugoslavije. Zanimivo je, da so na prvenstvu leta 1949 blesteli predvsem dalmatinski klubi, na zadnjem, leta 1990, pa so svojo prevlado kazali blejski veslači.

V času skupne države so bila republiška prvenstva razpršena med veslaškimi klubskimi centri v Mariboru, Ljubljani, Izoli, Kopru in na Bledu.

SODOBEN VESLAŠKI CENTER
NA BLEDU IZ ZRAKA

Na prvih povojnih državnih
prvenstvih zmagovalke in
zmagovalci niso prejeli medalj,
pač pa lovorove vence.

(povzeto iz zbornika 60 let veslanja v Mariboru)

»Približno teden dni pred regato sva odpotovala na Bled, čoln pa je prišel za nama po cesti s konjsko opremo. Vsak veslač je imel le en par vesel, torej smo bili brez rezerve. Na Bledu sva trenirala vsak dan zjutraj in zvečer. Prišla sva v stik z ostalimi tekmovalci in trenerji, ki so postopoma prihajali na Bled. Bili so v glavnem iz Dalmacije. Na treningu se mi je zlomilo veslo, pa tudi čoln se nama je prevrnil sredi jezera. Ker nisva imela rezervnega vesla, sva morala čakati, da je iz Ljubljane prispelo drugo.«

*Marko Bleiweis, član ljubljanskega dvojnega dvojca z Jožetom Medvedom, o pripravah na prvenstvo 1930
(vir: Pot na vrh, 100 let veslanja na Bledu)*

Državna prvenstva samostojne Slovenije je gostil Bled, z izjemo leta 1993, ko so se veslači za naslove državnih prvakov borili na Bresterniškem jezeru v Mariboru. Tradicionalno je prvenstvo organizirano ob zaključku veslaške sezone, na njem pa sodelujejo veslačice in veslači v vseh starostnih kategorijah.

ZAČETKI MEDNARODNEGA SODELOVANJA

Po uspešni izvedbi prvega povojnega državnega prvenstva na Bledu in vzpostavljanju novih veslaških klubov v Sloveniji se je na začetku petdesetih let prejšnjega stoletja pojavila želja, da v Slovenijo spet pripeljejo veslače iz drugih držav in na ta način pridobijo pomembne mednarodne tekmovalne izkušnje. Tako je bila leta 1950 organizirana prva mednarodna veslaška regata, ki se je z nekaj prekinitvami zaradi drugih večjih tekmovalj ohranila vse do danes.

Na mednarodnih regatah so največkrat sodelovali veslači iz Avstrije, Italije in obeh povojnih Nemčij, ki so na Bled prišli z vrhunskimi posadkami. Prijateljske vezi so se spletle z ekipami Bolgarije, Romunije in Čehoslovaške. So pa na regatah sodelovali tudi veslači iz drugih, predvsem evropskih držav – Nizozemske, Danske, Francije, Poljske, Grčije, Turčije, Sovjetske zveze, pa tudi iz ZDA, Kube, Egipta in Avstralije. Na regati sodelujejo veslačice in veslači od mlajših mladincev do članov. Od leta 1995 je tekma četvercev tudi memorialna tekma v spomin na Saša Mirjaniča, člana bronastega olimpijskega četverca iz Barcelone 1992, ki je leta 1994 tragično preminil v prometni nesreči.

Mednarodna regata je kmalu po osamosvojitvi Slovenije in v začetku novega tisočletja začela nekoliko izgubljati na sami udeležbi, večinoma so

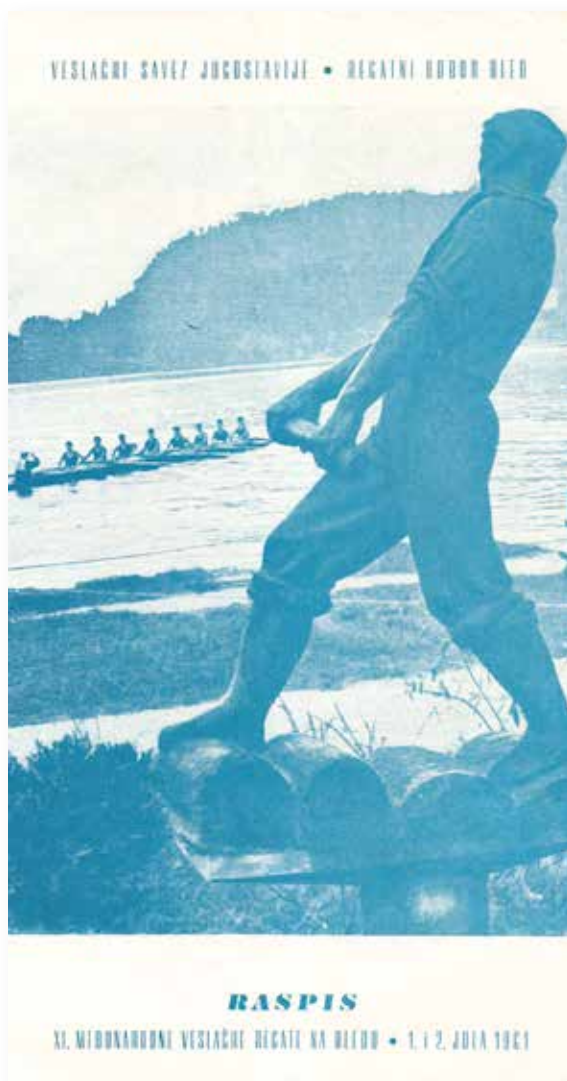
PLAKETA REGATE
IZ LETA 1905

V tistih časih je bila udeležba na blejski regati za veslače od drugod kar podvig. Nekateri veslači iz Jugoslavije so zaradi slabih prometnih povezav potrebovali tudi 48 ur, čolni pa so na Bled prispeli z vlakom, kar je predstavljalo določeno tveganje. Tudi prenočitvene barake za veslače niso bile ravno udobne, prehrana je bila v domeni samih klubov. Časi, ki so jih izmerili v cilju, niso bili vedno točni. Meritve so se sicer nekoliko izboljšale z vzpostavitvijo telefonske zveze, pri čemer so pomagali pripadniki enot jugoslovanske armade iz Ljubljane in Škofje Loke, a kljub temu niso bile povsem natančne. Kljub vsem začetniškim težavam pa so veslači radi prihajali na Bled. Za vse veslače iz Jugoslavije je bil to velik dogodek in v čast jim je bilo sodelovati na blejski regati.

(povzeto iz Pot na vrh 100 let veslanja na Bledu)

KOLAJNA S PRVEGA
DRŽAVNEGA PRVENSTVA
LETA 1930

RAZPIS XI.
MEDNARODNE
REGATE NA BLEDU
LETA 1961

sodelovali le še veslači iz sosednjih držav. V zadnjih letih pa mednarodna regata spet pridobiva na pomenu, deloma zaradi priprave na večja veslaška tekmovanja, deloma pa zaradi pomanjkanja tovrstnih regat. Na blejsko mednarodno regato tako ponovno prihajajo veslačice in veslači iz številnih evropskih držav, pa tudi z drugih celin. Največja udeležba je bila zabeležena v koronski sezoni 2021, ko je na Bledu tekmovalo 589 veslačev in veslačic iz 14 držav.

TEKMA OSMERCEV NA
MEDNARODNI REGATI

OSMEREČ ŠAMPIONOV
IZ LETA 2006 PRED ŠTARTOM
NA MEDNARODNI REGATI
(OD LEVE PROTI DESNI):

ROK KOLANDER, TOMAŽ PIRIH,
GREGOR NOVAK, BOŠTJAN BOŽIČ,
MIHA PIRIH, MATEJ PRELOG,
LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP, KRM.
JAN JALEN

POKAL MEMORIALNE TEKME
ČETVERCEV V SPOMIN NA SAŠA
MIRJANIČA V ROKAH SLOVENSKE
POSADKE

UDELEŽENCI WORLD
ROWING RAZVOJNEGA
PROGRAMA NA MR
BLED 2019

ŠTART ENOJCEV NA
EP 1956

MERITVE ČASOV V
SODNIŠKEM STOLPU
NA EP 1956

»Na prvenstvo se nismo
uvrstile med prve, a
izkušnja je bila velika.
Na pripravah in na tekmi
so nas bodrili naši veslači,
ki so prišli taborit v Zako.«

*Marija Koren (Planinšec) in Majda Svečnik
(Bračko) o nastopu na EP 1956
(vir: Zbornik 60 let veslanja v Mariboru)*

»Bil sem presenečen nad organizacijo celotne prireditve, prijaznostjo in prizadevnostjo organizatorjev in vsega prebivalstva. Prvenstvo je imelo tudi izreden uspeh v športnem pogledu. Seveda pa ne gre prezreti lepote vašega Bleda. To, kar smo doživljali v teh dneh, nas obvezuje, da vas bomo tudi v bodoče podpirali.«

Gaston Müllegg, predsednik FISE 1956 (vir: Z vesli v svetovni vrh, Božo Benedik)

EVROPSKO PRVENSTVO 1956 – ZAČETEK DOBE VELIKIH TEKMOVANJ

Prve mednarodne tekme na Bledu so prinesle veliko pohval na račun proge in pogojev za veslanje, zato so se začele pojavljati želje po organizaciji večjih mednarodnih tekmovanj. Veslaška zveza Jugoslavije (VZJ) je tovrstna prizadevanja predstavila na kongresu FISE v Kopenhagnu 1953. Kljub temu, da je bilo o organizaciji evropskega prvenstva za ženske in moške na Bledu 1956 govora le informativno, je VZJ že dobila načelno podporo za organizacijo prvenstva. Leta 1954 so na Bled povabili tedanjega predsednika FISE, Gastona Müllegga, ki ga je slovenski alpski biser povsem očaral. Zagotovil je svojo podporo kandidaturi Bleda za organizacijo Evropskega prvenstva leta 1956, seveda pa bi bilo potrebno urediti veslaško infrastrukturo in zagotoviti vso potrebno opremo za izvedbo prvenstva.

Na kongresih FISE v Amsterdamu 1954 in Gentu leto kasneje so sprejeli kandidaturo Veslaške zveze Jugoslavije za organizacijo evropskega prvenstva 1956 na Bledu.

Osnovan je bil poseben organizacijski odbor, ki ga je vodil tedanji predsednik, Boris Kocijančič. Sekretar Božo Benedik je na podlagi obiska evropskega prvenstva v Kopenhagnu izdelal podroben

organizacijski elaborat. Načrtovane so bile infrastrukturne izboljšave centra in priprava zadovoljivih pogojev za izvedbo prvenstva. Pri organizaciji prvenstva so domačinom priskočili na pomoč veslaški delavci iz Beograda, Splita in Ljubljane.

Evropsko prvenstvo je potekalo v dveh delih – med 24. in 26. avgustom 1956 so se najprej na Blejskem jezeru pomerile ženske, moški pa so tekmovali med 30. avgustom in 2. septembrom. Pri organizaciji je sodelovalo 19 sekretarjev in 79 sodelavcev. Pokroviteljstvo nad prvenstvom je prevzel tedanji predsednik Jugoslavije, Josip Broz Tito. Osnovan je bil častni odbor s 17 člani. Veliko pomoč sta ponudili Jugoslovanska ljudska armada in Jugoslovanska morska mornarica. Na prvenstvu je sodelovalo 22 držav v moški in 13 držav v ženski konkurenci. Tekmovanje je spremljalo 106 novinarjev, od tega 40 domačih. Radijski prenosi so šli v osem evropskih držav. Nastope najboljših evropskih veslačic in veslačev si je v živo ogledalo okoli 10.000 gledalcev.

Izvedba Evropskega prvenstva na Bledu je bil velik uspeh in pohvale so prišle z vseh strani, tudi od vodstva Mednarodne veslaške zveze (FISA).

V tekmovalnem smislu prvo evropsko prvenstvo na Bledu gostujočim tekmovalcem ni prineslo večjih uspehov. Najbolje se je od jugoslovanskih veslačev odrezal Perica Vlašič, ki je bil 4. v enojcu. Za malo so brez finalnega nastopa prvenstvo končale članice

ZASTAVE DRŽAV
UDELEŽENK V
CILJNI ARENI

RAZGLEDNICA Z
EVROPSKEGA
PRVENSTVA 1956

»Ugotavljamo, da je prireditev popolnoma uspela. Poleg odličnih tehničnih in organizacijskih možnosti, prečudovite okolice, prekrasnega vremena in ob veličastnih dosežkih veslačev je pristrčno gostoljubje prebivalstva Bleda odločno pripomoglo k temu, da je II. Svetovno prvenstvo v veslanju ostalo nepozabna prireditev veslaškega športa.«

Thomas Keller, predsednik FISE 1966 (vir: Z vesli v svetovni vrh)

mariborskega četverca s krmarjem, pred tem tudi državne prvakinja, Majda Bračko, Majda Planinšec, Marija Serneč, Vera Črešnjevca in krmarka Marija Merhar, ki so osvojile končno 7. mesto.

Med tujimi veslači velja omeniti takrat 17-letnega sovjetskega veslača Venčeslava Ivanova, pozneje večkratnega olimpijskega in svetovnega prvaka, na tekmi osmercev pa je bilo veliko presenečenje zmaga posadke Čehoslovaške.

Uspešno izvedeno evropsko prvenstvo je bilo podlaga za organizacijo nadaljnjih prvenstev na slovenskih tleh. Kljub temu je nova organizacija evropskega prvenstva Bledu pripadla šele skoraj sedemdeset let kasneje – veslači in veslačice se bodo za naslove najboljših v Evropi namreč spet pomerili leta 2023.

SVETOVNA VESLAŠKA SMETANA V SLOVENIJI

Prvo svetovno prvenstvo je leta 1962 gostil švicarski Luzern. Po uspešno izvedenem evropskem prvenstvu so na Bledu samozavestno vzklile ideje o organizaciji naslednjega prvenstva in se kmalu tudi uresničile. Doslej je Bled uspešno organiziral štiri svetovna prvenstva, ki so Bledu in Sloveniji prinesla svetovno slavo in ugled.

SVETOVNO PRVENSTVO 1966

Prizadevanja za organizacijo svetovnega prvenstva v Sloveniji so se začela že takoj po prvem prvenstvu v Luzernu. Že naslednje leto, leta 1963, je Bled obiskal novi predsednik, Thomas Keller, in se, tako kot njegov predhodnik Müllegg, navdušil nad idiličnim in veslaško zanimivim krajem. S člani Regatnega odbora so izdelali program izgradnje veslaškega centra v Mali in Veliki Zaki, Keller pa je obljubil podporo kandidaturi Bleda za svetovno prvenstvo 1966. Veslaška zveza Jugoslavije je še istega leta na kongresu FISE v Kopenhagnu vložila kandidaturo za organizacijo prvenstva in bila uspešna. Na Bledu so takoj zavihali rokave in oblikovali organizacijski odbor, ki ga je vodil tedanji predsednik Veslaške zveze Slovenije, Boris Kocijančič. Zastavili so si plan in izvedbo prenove veslaške infrastrukture ter veslaških objektov, ki so jih potrebovali le v času prvenstva (tribune, pošta na cilju, kabine za radio in televizijo ipd.).

Bled je drugo svetovno prvenstvo gostil med 8. in 11. septembrom 1966, na njem je nastopilo 524 veslačev iz 31 držav. Od jugoslovanskih čolnov je največji uspeh doživel četverec s krmarjem, kombiniran z veslači iz Splita, Beograda in Reke. Dobro se je odrezal tudi osmerek, ki je poskrbel za prvo slovensko obarvano uvrstitev v finale. V čolnu sta bila namreč dva blejska veslača – Jože

SLAVNOSTNO
OTVORITEV
SVETOVNEGA
PRVENSTVA 1966
JE POSPREMILA
MNOŽICA LJUDI

PONTON ZA
PODELITEV MEDALJ V
CILJU JE PRIPRAVLJEN
NA SPREJEM NOVIH
ZMAGOVALCEV

»Bog je moral imeti zelo rad veslanje,
ko je zanj ustvaril tako lepo jezero.«

*Thomas Keller, predsednik FISE, o Blejskem jezeru
(Darja Ladavac: Po sledih sanj, Blejski osmerek 1962–1964)*

Berc in Slavko Janjušević, poleg njiju pa še Marko Mandić (kasneje tudi član VK Bled), Josip Sušić in Mirko Stogljarič iz Zagreba, Pavel Martič in Stjepan Mlinar iz splitskega Mornarja, Josip Bajlo iz Zadra ter krmar Zdenko Balaš iz Osijeka.

Že sama pot do finala je bila izjemno razburljiva in fantje so dokazali, da so se sposobni kosati z največjimi svetovnimi veslaškimi velesilami. V finalu so se naši veslači večino časa dobro držali na drugem mestu, takoj za vodilnimi Vzhodnimi Nemci, v zaključku pa je žal zmanjkalo moči za osvojitve medalje. Fantje so na koncu ostali na petem mestu, a je bil njihov uspeh za slovensko veslanje vreden zlata. To so potrdili tudi navijači v cilju, ki so jim za prikazano borbo namenili velik aplavz.

Na prvenstvu je sodeloval tudi pretežno blejski četverec v postavi Alojz Colja, Boris Klavora, Veko Skalac in Jadran Barut iz Izole, ki pa so ostali v ozadju.

Prvenstvo je v organizacijskem smislu dobro uspelo in celo vreme je bilo na strani organizatorjev. Pohvale so prišle tudi s strani krovne mednarodne organizacije FISE.

SVETOVNO PRVENSTVO 1979

Pozitivne izkušnje s prvega svetovnega prvenstva, ki ga je organiziral Bled, so botrovale tudi pri odločitvi FISE, da organizacijo VIII. Svetovnega prvenstva v veslanju leta 1979 ponudijo slovenskemu alpskemu biseru. Glavni zagovornik in navdušenec nad ponovnim prvenstvom na Bledu je bil takratni predsednik FISE, Thomas Keller.

Uradno je bila organizacija svetovnega prvenstva za ženske in moške ponujena Veslaški zvezi Jugoslavije na kongresu FISE v okviru Olimpijskih iger v Montrealu leta 1976. Tedanji predsednik VZJ, Ljubo Truta, ki se je z Božom Benedikom udeležil

kongresa, je kljub nasprotju s takratnimi jugoslovanskimi pravili ponudbo sprejel. Na Bledu so se priprave na novo svetovno prvenstvo začele že naslednje leto. Organizacijski odbor je vodil Janez Zemljarič. Priprave na prvenstvo je spremljal tudi takratni predsednik FISE, Thomas Keller, ki je v tem času nekajkrat obiskal Bled. V odločilnem letu prvenstva je bil v okviru prvomajske regate na Bledu tudi kongres FISE.

Drugo svetovno prvenstvo v organizaciji VZJ na Bledu je bilo med 28. avgustom in 9. septembrom 1979. Na njem je sodelovalo 515 moških, 279 ženskih in 176 lahkih veslačev v skupno 273 čolnih. Smetano je pobrala Nemška demokratična republika, saj so njeni veslači osvojili kar šest zmag, veslačice pa štiri.

Jugoslovanske barve je najbolje zastopal dvojec s krmarjem, ki je bil celo v igri za bron, a mu je na koncu za osvojitve medalje zmanjkalo le 9 stotink sekunde. 4. mesto je osvojil tudi dvojni četverec.

Od slovenskih veslačev so nastopili izolski lahki četverec v postavi Milan Kocjančič, Mojmir Sajinčič, Vlado Krulčič, Darko Petretič, iz mariborskega kluba pa brata Borut in Darko Golob med lahkimi dvojnimi dvojci ter Dušan Jurše, ki je imel v dvojnem dvojcu z Osiječanom Darkom Zibarjem nekaj smole, saj se jima je 500 metrov pred ciljem pokvaril čoln. Nobeni od teh posadk se žal ni uspelo prebiti v finalne obračune.

Čeprav v tekmovalnem smislu prvenstvo leta 1979 jugoslovanskemu in slovenskemu veslanju ni prineslo bistvenih presežkov, je po organizacijski plati Bled pridobil nove pohvale in navdušenje tako tekmovalcev kot vodstva FISE.

ŠTEVILNI OBISKOVALCI
SO PRIŠLI POGLEDAT
SLAVNOSTNO OTVORITEV
SVETOVNEGA PRVENSTVA
1979 ...

... IN NAVIJAT ZA SVOJE
FAVORITE V CILJU

»Veslaško svetovno
prvenstvo leta 1979
na Bledu je bilo za
vse nas nepozaben
doživljaj.
Organizacija je
bila dobra, vreme
čudovito, tekme
na jezeru pa športne
in borbene.«

Thomas Keller, predsednik FISE 197
(vir: Z vesli v svetovni vrh)

»Odločala je sredina proge. V finišu sva le držala tretje mesto. Konkurenca je bila tako izenačena, da bi lahko zasedla vsa mesta od prvega do šestega.«

Robert Krašovec po tretjem mestu dvojca s krmarjem za Dnevnik, 11. 9. 1989 (Jože Okorn)

»Veste, na kolajno sem potihem računal.«

Krmar Gorazd Slivnik o osvojeni medalji za Dnevnik, 11. 9. 1989 (Jože Okorn)

SVETOVNO PRVENSTVO 1989

V tretje gre rado. In je tudi šlo. Na Bledu so se leta 1984 spet porajale želje o organizaciji novega svetovnega prvenstva. Za seboj so imeli vso podporo zdaj že velikega prijatelja Bleda Thomasa Kellerja. Ta je na statutarnem kongresu 1985 v Rimu predlagal, da organizacijo naslednjega svetovnega prvenstva 1989 ponovno zaupajo Bledu in še istega leta je na kongresu v Antwerpnu padla odločitev: Bled – tretjič »da«.

Če je pred svetovnim prvenstvom leta 1979 blejski veslaški center doživel le nekaj »kozmetičnih« popravkov in dopolnitev, so se za prvenstvo deset let kasneje temeljito lotili predvsem izgradnje novega centra v Mali Zaki in urejanja samega dostopa do centra. Organizacijski odbor, ki ga je Skupščina Občine Radovljica imenovala leta 1987, je sestavljalo kar 39 članov. Vodenje odbora je pripadlo Vladu Klemenčiču, podpredsedniške položaje pa so zasedli Herman Savec, Metod Rotar in Božo Benedik.

Bled je najboljše veslačice in veslače gostil med 3. in 10. septembrom 1989. Skupaj je nastopilo 860 tekmovalk in tekmovalcev v 278 čolnih, kar v primerjavi s prvenstvom leta 1979 pomeni, da je bila udeležba nekoliko manjša kot deset let prej, a je bilo več nastopov v manjših čolnih. Eden od razlogov za nekoliko manjšo udeležbo so bile manjše propagandne akcije tako doma kot v tujini.

Med posebnostmi prvenstva velja omeniti prvi nastop Gvatemale ter razdelitev disciplin na dva finalna dneva, kar je posameznim tekmovalcem omogočalo dvakratni nastop v različnih disciplinah. To sta izkoristila predvsem angleška šampiona Holmes in Redgrave z nastopoma v dvojcu.

Prvenstvo je prvič prineslo tudi veliko veselje v slovenski tabor, saj je blejski dvojec s krmarjem v postavi Robert Krašovec, Milan Janša in krmar Gorazd Slivnik s 3. mestom osvojil prvo medaljo

DVIG ZASTAV NA
OTVORITVI SP 1989

CILJNE TRIBUNE SO
POKALE PO ŠIVIH

»Čestitam vam za veliki uspeh, ki ste ga dosegli s tem prvenstvom. To zbuja upanje, da ne boste opustili misli na bodoča prvenstva na Bledu.«

Denis Oswald, predsednik FISE

(vir: Z vesli v svetovni vrh)

LEGENDI SVETOVNEGA IN SLOVENSKEGA VESLANJA:

THOMAS KELLER, PREDSEDNIK FISE, IN BOŽO BENEDIK, PODPREDSEDNIK OO

na domačih svetovnih prvenstvih. Njihov uspeh je z uvrstitvijo v finale dopolnil še dvojec Bojan Prešeren in Sadik Mujkić, ki je svoj nastop končal na šestem mestu.

Na svetovnem prvenstvu na Bledu sta od domačinov veslala še Karli Žust v četvercu, ki je z veslačema Jadrana Fabijaničem in Butkovičem ter Dušanom Umkom iz Crvene zvezde osvojil 6. mesto, ter Sašo Mirjanič, ki je sedel v posadki četverca s krmarjem in obstal tik pred vrati finala. Od slovenskih veslačev sta na prvenstvu nastopila še mariborska veslača Tomaž Kramberger v lahkem dvojnem dvojcu z Zeličem ter Andrej Dobaj v dvojnem dvojcu z Mikelačkim.

Poleg tekmovalnih dosežkov je prvenstvo ponovno uspelo tudi po organizacijski plati. Tekmovanja so spremljali tudi drugi dogodki, med katerimi je največ navdušenja požela razsvetlitev Blejskega jezera z več kot 14.000 svečkami v jajčnih lupinicah, za kar je poskrbel domačin Andrej Vidic.

Žal pa ni šlo povsem brez zapletov. Že pred samim prvenstvom je prišlo do trenj glede televizijskih pravic z zasebno TV družbo Telesport/G.Luthi, ki ji jih je FISA podelila za ceno 400.000 SFR. Za Organizacijski komite je bila cena prenizka in so jo nato zvišali na 600.000 SFR. Vmes naj bi se pojavila nova družba iz Beljaka s še višjo ponudbo, a se je kasneje izkazalo, da je ta nerealna. Zaplet je na kocko postavil celo samo izvedbo prvenstva na Bledu, a se je na koncu vse dobro končalo.

Za velikega prijatelja in dotedanjega predsednika FISE, Thomasa Kellerja, pa se ni najbolje končal kongres FISE v obnovljeni Festivalni dvorani na Bledu. Tam so namreč za novega predsednika FISE izvolili dotedanjega sekretarja Denisa Oswalda, čeprav si je Keller želel ostati predsednik še do 100-letnice FISE leta 1992. Kljub porazu na Bledu niso pozabili na njegovo izdatno podporo

SP 2011 –
NA PREDSTAVITVI
KANDIDATURE
PREDSTAVNIKOM FISE 2007
V AMSTERDAMU SO
SODELOVALI
(OD LEVE PROTI DESNI):

VLADIMIR MEGLIČ,
MILOŠ JANŠA, TIM FARČNIK,
PETER FAJFAR, JANEZ FAJFAR,
EVA ŠTRAVS PODLOGAR
IN STANKO SLIVNIK

ČAKANJE NA ODLOČITEV
O SP 2011 NA KONGRESU FISE 2007
V MÜNCHNU (OD LEVE PROTI DESNI):

VLADIMIR MEGLIČ, TIM FARČNIK,
STANKO SLIVNIK, PETER FAJFAR
IN TOMO LEVOVNIK

ORGANIZACIJSKI
ODBOR SP 2011

pri organizaciji tekmovanj na najvišjem nivoju in so Kellerju namenili državno odlikovanje za vse zasluge.

Tudi FISA ni skoparila s pohvalami in je podelila kar tri priznanja članom organizatorja, kar sicer ni bila običajna praksa. Priznanja so prejeli Vlado Klemenčič, Štefan Hočevar in Slavko Janjušević, že pred tem pa je tri priznanja prejel Božo Benedik.

SVETOVNO PRVENSTVO 2011

Če se navežemo na besede predsednika FISE, Denisa Oswalda, po končanem svetovnem prvenstvu leta 1989, na Bledu res niso opustili misli na bodoča prvenstva. Le da je do naslednjega minilo več kot 20 let. V tem času je slovensko veslanje doživljalo velike spremembe ali, bolj rečeno, razcvet. Po osamosvojitvi Slovenije leta 1991 so slovenski tekmovalci začeli nizati uspehe na največjih tekmovanjih na čelu z olimpijskimi igrami. V prvih 20 letih samostojnosti so slovenski veslači osvojili 4 olimpijska odličja ter več kot 10 medalj na svetovnih prvenstvih, še več pa na prvenstvih za mladince in mlajše člane.

Vsi ti dosežki so bili spodbuda, da se na Bled po dolgih letih zatišja spet pripelje veliko tekmovanje. A še prej je bilo potrebno razmisliti o temeljiti prenovi centra in veslaške infrastrukture, ki že dolgo ni več zadostovala standardom FISE. Prvi koraki v smer prenove so bili narejeni že leta 2005, leto kasneje pa se je začelo intenzivno delati na pridobivanju sredstev za nov sodoben veslaški center. Glavni pobudnik za prenovu veslaškega centra v okviru sredstev EU in kandidature za svetovno prvenstvo je bil tedanji predsednik VZS, Tomo Levovnik.

Predstavniki VZS so kandidaturo Bleda za organizacijo svetovnega prvenstva 2011 predstavili ob robu svetovnega pokala v Amsterdamu junija leta

2007, na kongresu FISE po svetovnem prvenstvu v Münchnu 3. septembra istega leta pa je bilo z veliko večino odločeno, da bo prvenstvo po 22 letih ponovno gostil Bled. V boju za organizacijo je premagal prestižni Luzern in Amsterdam, ki pa je že predčasno umaknil svojo kandidaturo.

Vodenje organizacijskega odbora je prevzel predsednik Janez Benčina, podpredsedniške funkcije so pripadle Denisu Žveglju, Petru Fajfarju in Borutu Farčniku, naloge generalnega sekretarja pa je opravljal Tim Farčnik. Poleg obsežnih gradbenih del na Bledu je stekla tudi intenzivna promocija prvenstva na slovenskih tleh. Dve leti pred samim prvenstvom je Bled obiskala delegacija FISE in bila z vidnim napredkom izgradnje sodobne veslaške infrastrukture ter potekom priprav na samo prvenstvo zelo zadovoljna.

Uvertura v novo svetovno prvenstvo na Bledu je bil svetovni pokal leto pred prvenstvom. Svetovna veslaška smetana se je na Bledu ponovno zbrala na svetovnem prvenstvu med 28. avgustom in 4. septembrom 2011. Sodelovalo je kar 1.213 športnic in športnikov v 455 posadkah iz 68 držav. Prvenstvo je imelo še toliko večjo težo, saj je bilo največje kvalifikacijsko sito za nastop na olimpijskih igrah leta 2012 v Londonu. Blejsko jezero je bilo, sodeč po številu medalj, najbolj pisano na kožo Britancem, ki so skupno osvojili kar 12 medalj.

V ospredju pozornosti slovenske javnosti je bil dvojni dvojec z Iztokom Čopom in Luko Špikom, ki je po neuspehu na olimpijskih igrah v Pekingu 2008 in posledično začasnem razhodu, ponovno nastopil v takšni postavi. Čop in Špik sta bila edina Slovenca, ki sta se na tem domačem prvenstvu uspela uvrstiti v finale in zasedla končno, 5. mesto.

Poleg slovitega dvojnega dvojca je imela Slovenija na Bledu še štiri posadke. V dvojnem četvercu so moči združili dva blejska ter po en mariborski in ljubljanski

»Razen trenerja in najbližjih nikoli nihče ni verjel vame. Ponosen sem, to je moj največji uspeh in izredno sem vesel.«

*Rajko Hrvat po osvojitvi srebrne medalje na Svetovnem pokalu 2015
(vir: spletna stran VZS)*

PRVA ČETRTINA TEKME
OSMERCEV NA SP 2011

OBOJESTRANSKO
ZADOVOLJSTVO
PRESEDNIKA VESLAŠKE
ZVEZE SLOVENIJE,
JOŠTA DOLNIČARJA, IN
IZVRŠNEGA DIREKTORJA
FISE, MATTY SMITHA, OB
OBISKU DELEGACIJE FISE
2014, LETO PRED
SVETOVNIM POKALOM
2015

veslač Žiga Pirih, Gašper Fistravec, Jan Špik in Matej Rojec. Predstavnika Ljubljane Matevž Malešič in Jure Cvet sta veslala v lahkem dvojnem dvojcu, veslač Arga Izole Rajko Hrvat je nastopil v neolimpijskem lahkem enojcu, Mariborčan Janez Jurše pa si je priboril nastop na prvenstvu v enojcu. Žal so vse te štiri posadke ostale daleč od boja za medalje.

V okviru prvenstva je nastopilo tudi 64 posadk športnikov invalidov iz 26 držav, kar je bila v tistem času rekordna udeležba. Tudi tu so bili z dvema zlatima medaljama najuspešnejši Britanci. Slovenske barve sta zastopala Mojca Tomažin in Dejan Fabčič, ki sta združila moči v mešanem dvojnem dvojcu.

DVA »BLEJSKA« SVETOVNA POKALA

S pridobitvijo sodobnega veslaškega centra za svetovno prvenstvo 2011 je Bled pridobil tudi organizacijo dveh tekem za svetovni pokal.

Prvič so se veslači in veslačice na svetovnem pokalu na Bledu zbrali med 27. in 30. majem 2010, leto pred svetovnim prvenstvom. Tekmovalo je 650 veslačev iz 38 držav. Na tej tekmi je bil od slovenskih čolnov v ospredju nekoliko spremenjeni četrtouvrščeni četverec z blejskimi veslači, brati Tomažem, Mihom in Žigom Pirihom (slednji je v čolnu zamenjal Roka Rozmana) ter Mariborčanom Rokom Kolandrom, ki pa na Blejskem jezeru ni bil povsem konkurenčen. Kot zanimivost dodajmo, da je na tej tekmi najuspešnejši slovenski veslač, Iztok Čop, veslal skupaj z norveškim šampionom Olafom Tuftejem in v dvojnem dvojcu osvojil 4. mesto.

Bled je po novem uspešno izvedenem svetovnem prvenstvu gostil še eno člansko tekmovanje svetovnega ranga. Leta 2015 je namreč drugič gostil tekmo svetovnega pokala, ki je slovenskemu veslanju prinesla več uspeha kot prva. Med 371 veslačicami in veslači iz 34 držav je bilo tudi pet

slovenskih posadk. Največ veselja v slovenski tabor je prinesel lahki skifist Rajko Hrvat (Argo Izola), ki je osvojil srebrno medaljo. V odločnem finišu mu je le nekaj metrov zmanjkalo do samega zlata, ki ga je osvojil Slovak Lukaš Babač. Izolčana so po velikem uspehu oblile solze in ponos, ker je javnosti uspel dokazati, da zmore posegati po visokih mestih tudi na večjih tekmovanjih.

Rajkovo slavje na Bledu je s 4. mestom dopolnil še mariborski skifist Gašper Fistravec, ki je v enojcu zasedel 4. mesto. V tej disciplini je nastopil še Mariborčan Janez Jurše, ki pa je ostal tik pred vrati finala na sedmem mestu. Na tekmi svetovnega pokala sta nastopila še dva slovenska čolna – lahki skifist Aleš Jalen ter dvojni dvojec Aleš Zupan/Matej Rojec.

Ob robu svetovnega pokala je na Bledu potekal tudi razvojni kamp Mednarodne veslaške zveze za žensko veslanje, ki ga je finančno podprl Mednarodni olimpijski komite.

PODELITEV MEDALJ PRVIM
ZMAGOVALCEM NA PREMIERNI
IZVEDBI ŠESTEROBOJA NA BLEDU
1967

PO INFORMACIJE O
MLADINSKEM SVETOVNEM
PRVENSTVU 1971 NA
STOJNICO

VRHUNSKA MLADINSKA TEKMOVANJA

Na mladih svet stoji in tako je marsikateri vrhunski veslač ali veslačica dragocene izkušnje pridobival tudi na močnih mednarodnih tekmovanjih v Sloveniji. Začelo se je s prvimi sosedskimi mladinskimi tekmovanji, katerih pobudnik je bil predsednik Veslaške zveze Slovenije Boris Kocijančič. Najprej so k tej ideji pristopili na Bledu, v Celovcu in Trstu. Prvo tekmovanje je bilo 3. avgusta 1958 v Celovcu. Kasneje so k sodelovanju povabili še veslače iz Istre, Benečane in Dunajčane. Sprva so sicer k sodelovanju želeli povabiti Bavarsko, a so Tržačani temu nasprotovali. Prvi šesterboj mladincev Koroške, Julijske Krajine, Benetk, Dunaja, Istre in Slovenije je bil 23. julija 1967 na Bledu in od tedaj so ta srečanja mladincev postala stalnica v veslaškem koledarju. Mladi veslači so nastopali v vseh disciplinah razen v dvojcu s krmarjem in nekaj časa v dvojnem četvercu. Slovenski veslači so večkrat pobrali smetano teh šesterbojev, uspešni so bili tudi veslači Julijske Krajine in Istre. Ta tekmovanja so bila priljubljena med mladimi veslači, kar kaže tudi množičnost in borbenost, ki so jo pokazali na vodi. Tradicionalna prizorišča so bila Blejsko jezero, Vrbsko jezero in Trst, a je šesterboj napravil kakšen ovinek tudi v druge sodelujoče regije.

Pozitivne izkušnje s prvimi mladinskimi tekmovanji so privedla tudi do organizacije večjih mednarodnih tekmovanj, med njimi tudi svetovno in evropsko mladinsko prvenstvo.

MLADINSKO SVETOVNO PRVENSTVO 1971

Uspešno izpeljani prvi članski prvenstvi na Bledu – evropsko leta 1956 in svetovno 1966, sta sprožili vprašanje, zakaj ne bi na idiličnem jezeru gostili tudi najboljše mladince. Tako je bila na kongresu FISE leta 1969 v Celovcu vložena kandidatura Bleda za organizacijo svetovnega prvenstva za mladince. Morda je k uspešnosti kandidature pripomoglo tudi dejstvo, da je bil tedanji predsednik FISA komisije za mladince Božo Benedik.

Organizacijo je prevzel Regatni odbor pod vodstvom tedanjega predsednika Veslaške zveze Slovenije, Frančka Mirtiča, in se je lotil priprav za II. Mladinsko svetovno prvenstvo, v okviru katerih je bila med drugim zgrajena tudi restavracija v Mali Zaki. Organizatorjem je poseben izziv predstavljala postavitve starta na 1.500 metrov, kolikor so v tistem času po pravilih FISE morali preveslati mladinci. Nekaj težav je bilo tudi pri samih namestitvah, saj je bilo prvenstvo ravno v času, ko je bila turistična sezona na Bledu na vrhuncu.

Prvenstva, ki ga je Bled gostil med 28. in 31. julijem 1971, se je udeležilo 522 mladincev iz 22 držav. Na Blejskem jezeru so prevladovali mladi veslači iz Nemške demokratične republike. Slovenskih veslačev na tej tekmi žal ni bilo.

Tako kot predhodni članski prvenstvi na Bledu je tudi II. Mladinsko svetovno prvenstvo po grški loannini leto prej uspelo in v veliki meri minilo v lepem vremenu. Zagodlo jo je le enojcem, ki so se morali poleg med seboj spopasti tudi z vetrom in posledično valovi na vodi. Kljub temu ob zaključku prvenstva podpredsednik FISE, Luis Patricot, ni skoparil s pohvalami na račun organizatorjev.

ZADOVOLJNI OBRAZI
ORGANIZATORJEV PO
MEP 2012 NA BLEDU
(OD LEVE PROTI DESNI):

JERNEJ SLIVNIK –
GENERALNI SEKRETAR,
PETER FAJFAR – PREDSEDNIK
ORGANIZACIJSKEGA ODBORA IN
VLADIMIR MEGLIČ –
VODJA TEKMOVANJA

GENERALNI
SEKRETAR, JERNEJ
SLIVNIK, IN
PREDSEDNIK VZS,
JOŠT DOLNIČAR, NA
PREDSTAVITVI SP
2020

MLADINSKO EVROPSKO PRVENSTVO 2012

Do naslednjega velikega tekmovanja za mladince je minilo več kot štirideset let. Po tem, ko je za svetovno prvenstvo 2011 blejski veslaški center dobil povsem novo, sodobno podobo, je bilo na Bledu organizirano evropsko mladinsko prvenstvo. Tako kot za svetovno prvenstvo za mladince je tudi pri evropskem veljalo, da je bil Bled med tistimi prizorišči, ki so orali ledino tovrstnih tekmovanj. Evropska veslaška zveza je v sodelovanju z Mednarodno veslaško zvezo (FISA) leta 2009 sprejela sklep o organizaciji evropskih mladinskih prvenstev. Prvo takšno prvenstvo je bilo organizirano leta 2011 v Kruszwici na Poljskem, za prizorišče drugega prvenstva najboljših mladincev stare celine pa je bil leta 2010 izbran Bled. Organizacijski odbor je vodil Peter Fajfar, generalni sekretar je bil Jernej Slivnik, vodja tekmovanja pa je bil Vladimir Meglič.

Evropsko mladinsko prvenstvo je potekalo vzporedno s 57. Mednarodno regato med 8. in 10. junijem 2012. Prvenstva se je udeležilo 422 tekmovalcev in tekmovalk iz 23 držav, kar je bilo več kot na prvi izvedbi tega prvenstva v letu 2011. Skupaj s spremljevalci in udeleženci regate je bilo na obeh prireditvah približno 1.000 udeležencev. Od slovenskih nastopov je največji uspeh dosegel blejski veslač Jernej Markovc. Že na prvem evropskem mladinskem prvenstvu je zablestel v dvojnem dvojcu s Koprčanom Janom Kandučem, na Bledu pa si je v skifu priboril srebrno odličje.

Preboj v finale je od slovenskih posadk uspel še mariborskemu četvercu v postavi Tomaž Jurše, Matej Grobelnik, Miha Ramšak in Gašper Ferlinc. Sicer pa so slovenske barve zastopali na domačem prvenstvu še ljubljanska veslača Vid Pugelj in Tit Lagler ter Izolčan Gregor Vojvoda in Pirančan Luka Pangos v dvojnem četvercu, Sanja Savanovič in Tinka Kersikla iz izolskega Arga v dvojnem dvojcu ter Koprčana Matjaž Kocjančič in Žan Črnac v dvojcu.

Bledu se je obetalo še eno veliko tekmovanje za mlajše veslače in veslačice, in sicer svetovno prvenstvo za mladince, člane do 23 let in za neolimpijske discipline leta 2020, a je tekmovanje zaradi epidemije koronavirusa odpadlo.

V DRUŽBI NAJBOLJŠIH VETERANOV

Veslači in veslačice, ki so nastopali na različnih prvenstvih in mednarodnih tekmovanjih v Sloveniji, so večinoma ustvarili lepe spomine na idilični Bled. Tako se tudi po končanih veslaških karierah še vedno radi vračajo. To dokazujejo dobro obiskana veteranska tekmovanja, ki jih je doslej gostilo Blejsko jezero. Veterani so tako v Sloveniji nastopili na treh svetovnih prvenstvih, na Bledu pa se je dvakrat ustavila ugledna regata Euro Masters Regatta.

SVETOVNA PRVENSTVA ZA VETERANE 1986, 1995 IN 2017

Pri svetovnih prvenstvih za veterane so bolj kot tekmovalnost v ospredju druženje nekdanjih veslačic in veslačev. Čeprav je pri nekaterih še vedno prisotnega nekaj tekmovalnega adrenalina, je v ospredju obujanje spominov na različne trenutke v času aktivne veslaške kariere. Posebnost veteranskih prvenstev je štart na 1.000 metrih, tekmovalci pa imajo možnost izposoje čolnov, kar je še posebej priročno za tiste, ki prihajajo z drugih celin. Tekmovanje poteka hitro, starti so na pet minut ali celo manj. Vsak zmagovalni čoln v posamezni disciplini in starostni kategoriji prejme medaljo. Vse to so čari tovrstnih prvenstev, ki so običajno dobro obiskana.

Prvo svetovno prvenstvo veteranov je Bled gostil leta 1986, natančneje med 18. in 21. septembrom.

NA SVETOVNEM
VETERANSKEM PRVENSTVU
2017 JE SODELOVALO VEČ
KOT 2.200 ČOLNOV

Organizirala ga je manjša ekipa veslaških delavcev pod vodstvom Boža Benedika. Sodelovalo je 2.051 tekmovalk in tekmovalcev v 549 čolnih iz 20 držav, k temu pa je treba prišteti še vse prijatelje in sorodnike, ki so spremljali tekmovalce, kar je imelo pozitivne učinke za turizem.

Naslednje veteransko svetovno prvenstvo je bilo na Bledu leta 1995, na njem pa je sodelovalo 2.350 veslačic in veslačev iz 29 držav. Število prijavljenih sedežev je bilo 5.244. Žal so to prvenstvo zaznamovale neugodne vremenske razmere, celo močna toča, ki je poškodovala več kot 150 čolnov, na srečo pa ne tekmovalcev. Tisti, ki so bili v tem času na vodi, so poskakali v vodo in pod čolne, da jih ne bi toča poškodovala. Na koncu se je vse dobro izšlo.

Veterani so se na Bled vrnili spet 22 let kasneje. Udeležba na tretjem svetovnem veteranskem prvenstvu v Sloveniji se je v primerjavi s prvima dvema več kot podvojila, saj je na Blejskem jezeru med 4. in 10. septembrom 2017 nastopilo kar 4.951 veterank in veteranov na 18.687 sedežih iz 862 klubov iz 46 držav. Med nastopajočimi so bili tudi nekdanji vrhunski slovenski veslači, med drugim olimpijski četverec iz Atlante 1996, tj. Milan Janša, Denis Žvegelj, Sadik Mujkić in Jani Klemenčič, ter osmerek, kjer so se omenjenemu četvercu pridružili še Miha in Tomaž Pirih, Luka Špik in Milan Mandič. Od slovenskih olimpijcev so bili na tem prvenstvu še Erik Tul, Gregor Pavšič, Rok Kolander, Matej Prelog ter drugi.

Kot zanimivost dodajmo, da so na blejskem prvenstvu veterani štartali na 3 minute, kar je pomenilo 160 nastopov v eni uri.

Veteransko prvenstvo je bil velik izziv tudi po organizacijski plati. Treba je bilo poskrbeti za logistiko ob jezeru in najti prostor za preko 2.200 čolnov. Veslači so dodobra napolnili turistične kapacitete ne le na Bledu, pač pa tudi v okolici – na Pokljuki, v Bohinju, Kranjski

Gori pa vse do Ljubljane. Med spremljevalnimi dogodki so imeli veterani priložnost okusiti blejske specialitete, organizirani so bili izleti po Sloveniji, sprejema na Blejskem gradu se je udeležilo preko 1.000 veslačev veteranov. Organizacijo največjega veslaškega dogodka v zgodovini pod okriljem FISE sta operativno vodila izvršna direktorja Jernej Slivnik in Tim Farčnik, odboru pa je predsedoval Jošt Dolničar, sicer predsednik VZS.

EURO MASTERS REGATTA ON TOUR 2021 IN 2022

Euro Masters Regatta on Tour je neke vrste neformalno veteransko evropsko prvenstvo, ki ga tradicionalno gosti nemški München. Ker pa je olimpijski veslaški center v tem nemškem mestu doživel temeljito prenovo, je bilo potrebno najti drugo prizorišče. To vlogo je prevzel Bled, ki je regato Euro Masters Regatta gostil dve leti zapored – leta 2021 in 2022. Skupaj je v slovenski alpski turistični biser prišlo preko 2.000 veslačic in veslačev iz 40 držav.

VESLAČI NA VETERANSKEM PRVENSTVU SO ŠTARTALI NA VSAKE 3 MINUTE

ZDENKO PORTIČ, GOSPODAR VESLAŠKEGA CENTRA BLEDE

ČLANI ORGANIZACIJSKEGA ODBORA (OD LEVE PROTI DESNI):

VINKO ISKRA, IVO ŽVEGLJ IN RUDI POLAK

ORGANIZACIJSKO ZALEDJE

Regatni odbor predstavlja operativno jedro za vsa večja prvenstva. Tradicionalne regate, ki jih vsako leto organizira, so gonilna sila, tisti motor, ki ga drži v kondiciji, v ritmu, da lahko vsakih toliko let izpelje največja veslaška tekmovanja pod okriljem Mednarodne veslaške zveze. Seveda pa organizacija regat, naj bodo to državna prvenstva ali pa svetovna prvenstva, ni mogoča brez zanesenjakov, ki veslanje ljubijo in zanj živijo.

V sedmih desetletjih se je zamenjalo kar nekaj generacij članov regatnega odbora. V letih od prvega povojnega državnega prvenstva na Bledu do sredine sedemdesetih let so Regatni odbor vodili Jaka Avšič, Boris Kocijančič in Franček Mirtič, slednja sta bila v času te funkcije tudi predsednika VZS.

Med leti 1975 in 1990 je Regatni odbor vodil Božo Benedik. V tem obdobju so jedro Regatnega odbora predstavljali Vlado Janežič, Vinko Marolt, Jaka Vidic, Ivan Piber, Vinko Iskra, Draga Ribič, dr. Borut Rus, Jure Potočnik, Maruša Medja, Viktor Velikonja, Anton Baškovc, Metka Smolej, Martin Merlak, Franc Burja, Slavko Janjušević, Rudi Polak, Miha Benedik in Franc Nečimer.

Leta 1990 je bil sprejet nov statut Veslaškega kluba Bled. Bistvo novega statuta je bil poudarek na tekmovalnem veslanju kot osnovni dejavnosti kluba. Regatni odbor pa je zastopal stališče, da so oni upravljalci centra, pri čemer bi bilo tekmovalno veslanje zgolj en segment delovanja centra. Ker je bila vizija vodstva Regatnega odbora o vodenju Veslaškega centra v nesoglasju s statutom VK Bled, je Regatni odbor kot samostojni pravni subjekt leta 1990 prenehal delovati. Po novem Regatni odbor ni bil več samostojen pravni subjekt temveč del organizacijske strukture VZS.

Regatni odbor z novim pravnim statusom je do leta 2004 vodil Stanko Slivnik, ki je bil tudi predsednik VK Bled in sekretar na VZS. Nato pa je vajeti odbora prevzel Peter Fajfar, ki je na čelu odbora še danes. Nekaj članov starega regatnega odbora je delo nadaljevalo v novi organizacijski strukturi skupaj z Ivanom Žvegljem, Matom Podrekarjem, Evo Štravs Podlogar, dr. Leopoldom Zonikom, Boštjanom Poklukarjem, Miho Šlibarjem, Zvonetom Špecom, Dušanom Bremcem itd.

Danes so v ožjem organizacijskem odboru še Jernej Slivnik kot vodja tekmovanja in sekretar, Vladimir Meglič kot predsednik sodniške komisije, pisarno vodi Kim Slivnik, za progo skrbi Damijan Golja, celovita tehnična podpora izvedbi dogodkov je v rokah Zdenka Portiča, gospodarja Veslaškega centra Bled, Nejca Donavala, Rebeke Babič, Mihe Piriha, kot napovedovalka na regatah na Bledu pa sodeluje Nataša Mrak.

Regatni odbor se je skozi leta spreminjal in v njem je sodelovalo ogromno posameznikov, tudi tistih, ki v zborniku žal niso omenjeni. Vsem gre zahvala in priznanje za odlične izvedbe tekmovanj vseh rangov.

SLAVNOSTNA OTVORITEV ALEJE
OLIMPIJCEV LETA 2013, KJER SO TRAK
PREREZALI (OD LEVE PROTI DESNI):

LUKA ŠPIK – DOBITNIK TREH
OLIMPIJSKIH MEDALJ,
JOŠT DOLNIČAR – PREDSEDNİK VZS
IN MILOŠ JANŠA – DOLGOLETNI
SELEKTOR IN TRENER

TEKMOVALNI ADRENALIN IN LESK MEDALJ

V sedemdesetletnem obdobju je slovensko veslanje v tekmovalnem smislu doživljalo vzpone in padce. Spisale so se številne zgodbe, ki so navdih novim generacijam veslačic in veslačev. Najbolj plodno obdobje, kar zadeva osvajanja medalj na največjih tekmovanjih, se je začelo konec osemdesetih let prejšnjega stoletja in vztrajalo do olimpijskih iger v Londonu 2012. Slovenski veslači in veslačice so osvojili 6 olimpijskih medalj, 18 medalj na svetovnih članskih, 24 na mladinskih in 17 na prvenstvih do 23 let ter skupaj 10 odličij na evropskih prvenstvih za člane, mladince in člane do 23 let.

POD OLIMPIJSKIMI KROGI

Olimpijske igre so sanje vsakega športnika. Sanje, za katere gara. Ponavlja. Se odpoveduje, trenira. Že sam nastop pod olimpijskimi krogi je nagrada za ves vložen trud. Če je ta nastop ozaljšan še z olimpijsko medaljo, so sanje izpolnjene. A vendar ne gre pozabiti, da olimpijske igre niso zgolj cilj, so pot, ki športnika vedno znova žene naprej.

To pot so ubrali tudi slovenski veslači, ki so se z največjega športnega dogodka domov vračali z odličji in vrhunskimi uvrstitvami. Bilo je veliko evforije ob uspehih na eni in veliko grenkobe ob razočaranjih na drugi strani. Najbolj dragoceni pa

so spomini. Spomini na to, da so imeli priložnost doživeti čar nastopanja pod olimpijskimi krogi.

Veslaških olimpijcev je bilo doslej 37, nastopili so na 10 olimpijskih igrah in osvojili skupaj 6 olimpijskih medalj. Vse medalje so bile osvojene pod selektorsko taktirko Miloša Janše. V Veslaškem centru na Bledu je v njihovo čast in slavo urejena »aleja slovenskih veslaških olimpijcev«, ki jo sestavlja deset plošč z navedbami letnic, olimpijskih prizorišč ter imeni vseh slovenskih veslačev in trenerjev, ki so pod jugoslovansko in slovensko zastavo nastopili na olimpijskih igrah.

RIM 1960: PRVI OLIMPIJSKI ZAVESLAJI

Slovensko veslanje je svoje krstne nastope na olimpijskih igrah dočakalo v Rimu leta 1960. Prvič so v čolne jugoslovanske reprezentance sedli tudi slovenski veslači. Prvi korak do olimpijske vozovnice je bilo služenje vojaškega roka v mornarici v Splitu in vstop v vojaški veslaški klub Mornar. Tam so jih čakale še izločilne tekme, na podlagi katerih so bili oblikovane posadke v čolnih.

Janez Pintar in Igor Radin sta kot člana uspešnega ljubljanskega četverca s krmarjem in osmerca nanizala kar nekaj uspehov. V osmercu so ljubljanski veslači najprej na državnem prvenstvu leta 1958 uspeli z vrha jugoslovanskega veslanja v najbolj prestižni disciplini sklatiti s prestola splitski Mornar,

ki je tedaj veljal za nepremagljivega. Nagrada je bila uvrstitev na evropsko prvenstvo, kjer so ljubljanski osmerci okrepili še z veslačema iz Zagreba in Splita. Na evropskem prvenstvu so se fantje uspeli prebiti v polfinale. Ljubljanski četverec s krmarjem pa je svoj največji uspeh vknjižil na mednarodni regati, kjer so osvojili 2. mesto za rusko ekipo Krila Sovjetov. Leto kasneje je nekaj ljubljanskih veslačev odšlo v Split na služenje vojaškega roka. Janez Pintar in Adolf Potokar sta si na izbirnih tekmah izborila mesto v olimpijskem četvercu s krmarjem. Žal pa je Potokarju olimpijske sanje prekinila nesreča z motorjem, zato je v čoln sedel Igor Radin. Poleg obeh Ljubljančanov je bil v posadki tudi Vekoslav Skalak, veslač Mornarja, ki je kasneje prestopil v blejski klub.

V Rimu je nastopil še en Slovenec, in sicer Mariborčan Jože Lovec. Tako kot ljubljanska kolega je tudi on do nastopa vojaškega roka v Splitu nanizal že nekaj uspehov na državnem nivoju. Naslovom najboljšega mladincev v enojcu tako na republiškem kot državnem nivoju je dodal še tri naslove najboljšega jugoslovanskega skifista. Na olimpijskih igrah v Rimu je nastopil v dvojnem dvojcu in je veslal s svojim največjim rivalom, izjemnim jugoslovanskim skifistom Perico Vlašičem. Največji test za dvojni dvojec je bila mednarodna regata na Bledu, kjer sta pokazala svojo premoč in zanesljivo ugnala konkurenco, v kateri je bila večina kasnejših udeležencev olimpijskih iger. Pričakovanja pred nastopom v Rimu so bila zato zelo visoka in mnogi so pričakovali medaljo, žal pa se zmagovitemu tandemu na olimpijskih igrah ni izšlo po načrtih in sta obstala v polfinalu.

»Garali smo kot nori. Na najtežjem treningu smo dvignili po 50 ton uteži; 800 počepov s po 65 kilogrami na ramenih. Resda v serijah, a na enem treningu.«

Boris Klavora o napornih treningih

(Darja Ladavac: Po sledih sanj, Blejski osmerci 1962–1964)

TOKIO 1964: OSMEREC NA PRAGU OLIMPIJSKEGA PODIJA

Zgodba slovitega osmerca, ki je na olimpijskih igrah v Tokiu leta 1964 osvojil 4. mesto, bi bila vredna hollywoodske ekranizacije. Začeli so jo večinoma kmečki fantje z Bleda, ki so bili športno dejavni, še preden so zgrabili za vesla. Gonilna sila za sestavo blejskega osmerca je bil Peter Klavora, ki je bil trener in tekmovalec hkrati. Okoli sebe je zbral fante, ki niso bili veslaško podkovani in ne ravno veslaško raščeni, a ravno prav po gorenjsko trmasti in vztrajni. Njihovi suhi treningi z »doma« narejenimi utežmi so bili v tistem času pravi fenomen, hkrati pa jim je ravno to prineslo prednost pred tekmeči.

Prvotno ekipo osmerca so sestavljali Boris Klavora, Vekoslav Skalak, Franc Kozelj, Alojz Colja, Jože Berc, Tomaž Guzelj, Jože Marolt in Stanko Slivnik, krmi-lo pa je bilo v rokah Draga Boškoveškega. Fantje so se že prej ukvarjali z različnimi športi, predvsem s smučanjem, nogometom, košarko, gimnastiko, tenisom. Glavni sprožilec pri večini, da so se odločili za veslanje, je bilo evropsko prvenstvo na Bledu leta 1956. Peter Klavora, ki je prevzel tudi trenersko vlogo, je znanje pridobival od Nemcev. Uvedel je špartanske treninge, kjer so veslači na enem treningu dvignili za več deset ton uteži.

Klavora je bil zahteven trener, a upora med soveslači ni bilo čutiti.

»Bili smo zelo dobro usklajeni, zares smo dihali kot eden. Ko je padla komanda, da se skušamo odlepiti, ni nihče goljufal, kot eden smo potegnili vsi.«

Stanko Slivnik o ekipnem duhu (Darja Ladavac: Po sledeh sanj, Blejski osmerek 1962–1964)

Nagrada je prišla že na prvomajski regati 1962, ko je mali Bled presenetljivo ugnal jugoslovanskega veslaškega velikana Mornarja iz Splita. To ni bil le začetek vzpona blejske posadke, ampak tudi začetek rivalstva med Bledom in Mornarjem. Najbolj »srdit« dvoboj med posadkama se je bil na izbirni tekmi za svetovno prvenstvo v švicarskem Luzernu, kjer so po nekoliko sumljivem izidu (tik pred ciljem sta se posadki po vodstvu blejskega čolna zapletli z vesli) vozovnico za prvenstvo dobili veslači Mornarja.

Kot tolažilno nagrado so Blejcem za njihovo borbenost (in kot »odškodnino«) omogočili ogled prvenstva v Švici. Za mladeniče z Bleda je bila to le še dodatna vzpodbuda za nadaljnje še bolj zavzeto delo, kar je prineslo vidne rezultate že v naslednji sezoni, kjer so v nekoliko spremenjeni sestavi (krmarsko mesto je zasedel Jani Kenda) suvereno premagovali svojo konkurenco.

Dobri rezultati so jim prinesli prvi nastop na evropskem prvenstvu v Kopenhagnu, kjer pa so morali pogoltniti davek neizkušnosti, ko so se v močnem dežju prezgodaj odpravili na štart ter se premočeni, premraženi in z deževnico v čolnu mučili na progi in končali na 4. mestu.

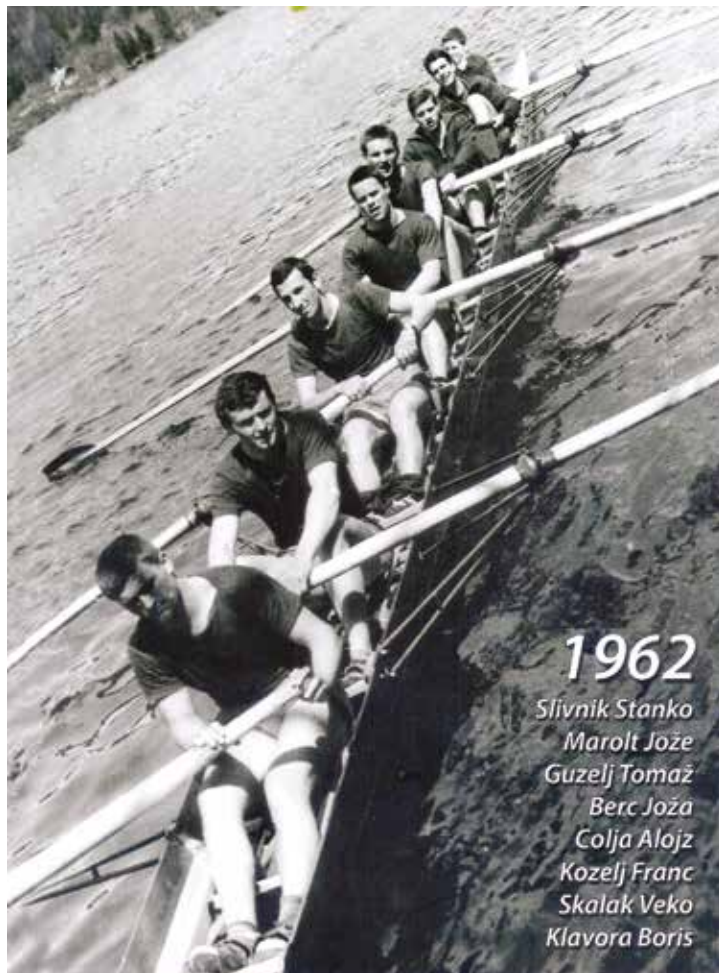
V olimpijski sezoni 1964 se je rivalstvo med Blejci in Splitčani pretvorilo v sodelovanje, saj so strokovnjaki in vodilni v Veslaški zvezi Jugoslavije zaznali, da bi s skupnimi močmi lahko posegli po olimpijski medalji. Selektorsko vlogo je prevzel mladi Peter Klavora,

ki ni prizanašal olimpijskim kandidatom, ti pa se niso pritoževali in so zavzeto sledili zastavljenemu cilju. Od blejskih veslačev so v posadki osmerca ostali Jože Berc, Boris Klavora, Alojz Colja in Vekoslav Skalak, okrepili pa so jih Izolčana Lucijan Kleva (ki je pred EP v čolnu zamenjal Slavka Janjuševića) in Jadran Barut ter veslači Mornarja Paveo Martić, Marko Mandič in krmar Zdenko Balaš. Peter Klavora je sicer izbrane veslače preizkušal tudi v manjših čolnih – četvercih z in brez krmarja ter v dvojcu s krmarjem, po nastopu na evropskem prvenstvu pa je padla odločitev, da v Tokio pošlje osmerca in dvojca s krmarjem. Kombinirana posadka Bleda in Splita je navduševala že pred olimpijskim nastopom – z izjemnima zmagama na regati v Luzernu, še bolj pa na evropskem prvenstvu v Amsterdamu, kjer so fantje kljub okvari krmila uspeli priveslati do bronaste medalje.

Sreča je osmercu večkrat obrnila hrbet, tudi na olimpijskih igrah v Tokiu, a izjemna volja, vztrajnost in trma so vendarle botrovale temu, da so veslači iz dane situacije iztržili največ, kar so lahko. Olimpijska proga Toda se ni izkazala za najbolj regularno, saj so bile prve tri proge bolj izpostavljene vetrovnim razmeram, tako da so posadke upale na srečo pri žrebu. Jugoslovanski osmerek kvalifikacij ni začel najbolje. Na prvem kvalifikacijskem nastopu so se uštel v taktiki in končali na 4. mestu. V repasažu niso ničesar prepustili naključju in se s tretjim časom prepobili v finale. Tam pa se je začela prava drama.

Vremenske razmere so bile v primerjavi s kvalifikacijami katastrofalne, zaradi močnega vetra in valov so zamikali finalne nastope, tako da so osmerci prišli na vrsto šele, ko se je že mračilo. Jugoslovanskemu osmercu je žreb namenil najbolj izpostavljeno prvo progo in kombinacija vseh temnih sil (vetra, valov, neugodne proge in tema) je veslačem postavila veliko oviro. A blejska trma, ki so se je nalezli tudi ostali veslači v čolnu, jim ni pustila, da bi vrgli puško v koruzo. Sledili so najbližjemu čolnu Sovjetske zveze, ki je veljal za enega izmed favoritov za medaljo. Izčrpane Sovjete so jugoslovanski veslači uspeli prehiteti, žal pa sta jim splet okoliščin in neugodne razmere onemogočile, da bi si priveslali medaljo. Le-te so, kot v še nekaterih predhodnih finalih, pobrale posadke, ki so nastopile v bolj zavetnih progah – ZDA so se Nemcem maščevale za poraz na igrah v Rimu, v boju za bron pa so Čehoslovaki izkoristili prednost boljše proge. Razočaranje v jugoslovanskem taboru je bilo veliko, a kljub temu so veslače na Bledu pričakali kot junake.

V Tokiu je nastopil tudi dvojec s krmarjem v postavi Slavko Janjušević (veslač Mornarja, ki je kasneje našel svoje mesto na Bledu), Ante Guberina (Trešnjevka) s krmarjem Balašem, vendar je žal obstal na kvalifikacijskem situ.

1962

Slivnik Stanko
Marolt Jože
Guzelj Tomaž
Berc Joža
Colja Alojz
Kozelj Franc
Skalak Veko
Klavora Boris

»V glavnem smo vsi razmišljali, kako blizu smo bili kolajni, a je nismo osvojili zaradi vremena. To smo premlevali nekaj let, počutili smo se opeharjene. Na progi smo grizli kot nori, na koncu nismo več vedeli, kaj se dogaja. Bilo je temno, nismo videli tekmecev. Če bi videli Čehe, bi morda še kaj iztisnili iz sebe.«

*Alojz Colja o razočaranju po finalu osmercev v Tokiu
(Darja Ladavac: Po sledih sanj, Blejski osmerek 1962–1964)*

ČRNI MÜNCHEN 1972

Olimpijske igre v Münchnu leta 1972 so se zapisale v zgodovino kot najbolj črne igre. 5. septembra je skupina palestinskih teroristov ugrabila in po neuspešni reševalni akciji ubila 11 izraelskih športnikov, ki so sodelovali na igrah. Tragedija je v očeh mnogih zasenčila izjemne olimpijske zgodbe, ki so jih spisali športniki. To so bile igre ameriškega plavalca Marka Spitzja, ki je s sedmimi osvojenimi medaljami na enih olimpijskih igrah postavil nov mejnik. Med športnicami je blestela 17-letna sovjetska telovadka Olga Korbut, ki je osvojila tri zlate in eno srebrno medaljo.

Barve Jugoslavije je na igrah na Bavarskem zastopalo tudi 24 slovenskih športnikov, ki pa so se po dveh zlatih odličjih telovadca Mira Cerarja na prejšnjih igrah v Mehiki tokrat vrnili praznih rok. Med »slovensko« delegacijo je bila tudi četverica veslačev, ki so nastopili v četvercu.

Formiranje olimpijske posadke se je začelo po svetovnem prvenstvu leta 1966 na Bledu. Vse se je začelo z mladinskim četvercem v postavi Miloš Janša, Marjan Fon, Franc Nečimer in Jure Potočnik, ki je pod taktirko trenerja Stanka Slivnika tega leta zaoral ledino nadaljnjih uspehov posadke. V letih 1967 in 1968 je trenersko mesto prevzel Tomaž Guzelj in nanizal nekaj uspehov na republiški in mednarodni ravni. Leta 1968 je bil njegov »skrivnik« načrt uvrstitev udarnega četverca na olimpijske igre v Mehiki, vendar pa se je ta načrt po neuspešnem nastopu na beograjski mednarodni regati žal izjalovil. Novo poglavje četverca se je začelo dve leti kasneje, ko sta v čoln ponovno sedla Miloš Janša in Jure Potočnik, pridružila pa sta se jim še izkušena Marko Mandić in Slavko Janjušević, ki je prevzel tudi trenersko vlogo. Doma so bili nepremagljivi, kar jim je prineslo nastop na svetovnem prvenstvu v Kanadi, kjer so osvojili 7. mesto. Leto kasneje je Janjušević mesto v čolnu odstopil olimpijskemu

veslaču iz Tokia Jožetu Bercu, sam pa ostal pri trenerski vlogi. Ta naveza je uspešno krmarila med posameznimi nastopi na domačem in mednarodnem terenu in si tako leta 1972 priborila tako zelen nastop na olimpijskih igrah. Žal pa igre v Münchnu niso bile uspešne za četverec. Člani posadke nikakor niso mogli najti prave formule za uspeh, ki se jih je držal do tedaj. V konkurenci 20 čolnov so v svoji predtekmovalni skupini zasedli 4. mesto, repasažni nastop pa se jim ni posrečil in tu so se končale njihove olimpijske sanje o višji uvrstitvi.

SEUL 1988 – ZAČETEK ŽLAHTNE DOBE

Olimpijske igre v Seulu leta 1988 so bile za slovensko veslanje prelomne. Prvič v zgodovini sta slovenska veslača stopila na olimpijski zmagovalni oder. Sadik Mujkić in Bojan Prešeren sta osvojila bronasto medaljo v dvojcu in tako »položila« temeljni kamen za žlahtno dobo slovenskih olimpijskih nastopov v naslednjih letih. Poleg bronastega dvojca je v Južni Koreji nastopil še dvojec s krmarjem v postavi Milan Janša, Sašo Mirjanič in krmar Janez Ambrožič.

Pot do bronaste medalje se je začela na prelomu sedemdesetih let prejšnjega stoletja, ko sta vaje ti blejskega kluba prevzela Stanko Slivnik in Miloš Janša. Trenerski tandem je začel vzgajati in kombinirati veslače, ki so v osemdesetih letih prejšnjega stoletja postopoma prevzemali primat tako v Sloveniji kot v Jugoslaviji ter nizali uspehe in medalje na pomembnih mednarodnih regatah in prvenstvih. To je bila generacija, ki je začela osvajati tudi olimpijske medalje.

Po 16 sušnih letih, kar zadeva olimpijske nastope Slovencev, so na Bledu v olimpijsko leto 1988 vstopili z optimizmom. Sprva so z Janšo, Prešernom, Mujkićem in Mirjaničem oblikovali četverec, po slabših rezultatih na prvih mednarodnih regatah pa sta se trenerja odločila za spremembe in posadko

VESELJE OB OSVOJENI PRVI
BRONASTI MEDALJI ZA
SLOVENSKE VESLAČE NA
OLIMPIJSKIH IGRAH V SEULU
1988: BOJAN PREŠEREN IN
SADIK MUJKIČ

razdelila na dvojca z in brez krmarja. Obe posadki sta pridobili olimpijsko vozovnico. V jugoslovanski olimpijski reprezentanci je bilo tako od 11 veslačev kar pet iz Slovenije oziroma z Bleda.

Mujkič in Prešeren sta svoj olimpijski nastop začela z zmago v svoji predtekmovalni skupini in si tako zagotovila neposredno uvrstitev v polfinale. Po zelo razburjivi tekmi sta ju v polfinalu prehitela le Romuna Dobreja in Neaguja, a 2. mesto je zadostovalo za prvi doseženi cilj – uvrstitev v finale. Tam sta svojo prevlado dokazala Britanca Holmes in Redgrave, ki sta postala olimpijska prvaka, srebro je pripadlo Romunoma, Mujkič in Prešeren pa sta se veselila prve slovenske olimpijske medalje in druge jugoslovanske po letu 1952.

Tudi druga slovenska posadka je dobro začela in se prebila v polfinale, tam pa je zmanjkalo nekaj športne sreče, da bi se uvrstila v veliki finale. V finalu B so Janša, Mirjanič in Ambrožič zasedli 2. mesto za češkim čolnom, kar je pomenilo končno 8. mesto.

»Nisem pričakoval takega uspeha. Uspeh v polfinalu nama je dal novih moči in tisti moto finalnega nastopa, ki nama je dal nato tretje mesto.«

Sadik Mujkič, za Gorenjski Glas, 30. 9. 1988 (D. Humer)

»To je največji uspeh slovenskega veslaškega športa in pomeni za nas Blejce veliko pobudo za naprej, le da se sedaj ne smemo preveč zapreti v klubske okvire.«

Bojan Prešeren (Dnevnik, 26. 9. 1988)

BARCELONA 1992: PRVI OLIMPIJSKI MEDALJI ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO

V začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja so se v Sloveniji začeli dogajati »tektonski« premiki. 23. decembra 1990 se je na plebiscitu velika večina Slovencev odločila za samostojno pot Slovenije. Veliki dan je nastopil nekaj mesecev kasneje, 25. junija 1991, ko je bila na Trgu republike tudi uradno razglašena samostojnost Slovenije. Takrat so bile »dovoljene sanje, jutri je nov dan«, kot je ob razglasitvi dejal tedanji predsednik republike, Milan Kučan. Nov dan žal ni prinesel sanj, ampak desetdnevno nočno moro. Vojaške sile JLA so želele na silo zaustaviti odcepitev Slovenije od Jugoslavije, a jim to ni uspelo.

Po razglašeni samostojnosti se je začelo čakanje na mednarodno priznanje mlade države, s tem pa znotraj nje tudi sprejem slovenskih organizacij v mednarodne. Tako je bilo tudi na športnem področju. Oktobra 1991 je bil ustanovljen Olimpijski komite Slovenije, ki je najprej sredi januarja 1992 dočkal začasno priznanje Mednarodnega

olimpijskega komiteja, 5. februarja pa je bil uradno sprejet v mednarodno olimpijsko združenje. Slovenski športniki so dobili priložnost, da na poletnih olimpijskih igrah v Barceloni nastopijo pod slovensko zastavo.

Zgodovinskih prvih iger za samostojno Slovenijo so se udeležili tudi slovenski veslači. Selektor Miloš Janša je v boj za prva slovenska odličja poslal svoji najbolj udarni posadki: dvojca Denis Žvegelj/Iztok Čop, ki je imel do tedaj v žepu že dva naslova svetovnih mladinskih prvakov ter naslov svetovnih članskih podprvakov, ter četverec, katerem so sedeli Jani Klemenčič, Sašo Mirjanič, Sadik Mujkić in Milan Janša, torej veslači, ki so v različnih posadkah že imeli medalje z največjih tekmovanj.

Olimpijska sezona se je začela odlično. Dvojec je na regati v nemškem Essnu poskrbel za senzacijo, ko je premagal udarni angleški dvojec Steve Redgrave/Matthew Pinsent. To je bil za slednja zadnji poraz v karieri in od tega poraza sta nizala samo še zmage.

Slovenski veslači so v Barcelono odpotovali s težkim bremenom pričakanj v vlogi glavnih adutov za prva slovenska olimpijska odličja, a niso klonili pritisku. Dvojec se je v predtekmovanju soočil z legendarnima Angležema, ki sta se Slovincema oddolžila za poraz v Essnu in ju poslala v repasaž. Od tu pa sta Žvegelj in Čop znala ohraniti mirno glavo in se zlahka prebila do polfinala in naprej do finala. V finalu sta Redgrave in Pinsent pokazala svojo premoč med dvojci, v ozadju pa se je bil boj za srebro med nemškim in slovenskim čolnom. Slovenca sta sicer na koncu za nemško posadko zaostala za slabo sekundo, a bronasta medalja je bila v njunih rokah.

Led je bil prebit in člani četverca so nekoliko razbremenjeni šli po poti dvojca. V finalu sta se pred slovensko posadko uvrstili le Avstralija in ZDA, je pa zanimivo, da so v tej tekmi Slovenci za

TRENUTEK, KO SE JE
PISALA ZGODOVINA – PRVA
(BRONASTA) MEDALJA ZA
SAMOSTAJNO SLOVENIJO,
KI STA JO OSVOJILA DENIS
ŽVEGLJ IN IZTOK ČOP
V DVOJCU

»Mislim, da sanjam.«

Jani Klemenčič, za Delo, 3. 8. 1992
(Oto Giacomelli)

»Presrečen sem, nisem verjel,
da lahko osvojimo to kolajno,
kajti konkurenca je bila
resnično huda.«

Sadik Mujkič, za Delo, 3. 8. 1992 (Oto Giacomelli)

DAN KASNEJE SO OSVOJILI
ŠE ENO ZGODOVINSKO
BRONASTO MEDALJO
(OD LEVE PROTI DESNI):

JANI KLEMENČIČ, SAŠO
MIRJANIČ, MILAN JANŠA IN
SADIK MUJKIČ V ČETVERCU

»Prevevajo me izredni
občutki. V takih trenutkih kar
ni mogoče poiskati pravih
besed, da bi človek opisal
svoje razpoloženje. ...
Veslanje in z njim ves
slovenski šport sta si to
kolajno zaslužila.«

Janez Kocijančič, predsednik olimpijskega odbora
Slovenije (Delo, 3. 8. 1992)

»Vesel sem, da ste na takšen način ponесли ime Slovenije po vsem svetu.«

Janez Drnovšek, tedanji predsednik vlade
(Delo, 3. 8. 1992)

»Ker nismo živeli v olimpijski vasi, ampak smo bili veslači odrezani od ostalih športnikov, je bilo bivanje in tekmovanje v Atlanti za nas bolj podobno svetovnemu prvenstvu kot olimpijskim igram.«

Denis Žvegelj (Gorenjski Glas, 2. 8. 1996)

delček sekunde uspeli ugnati Nemce in se jim tako »maščevali« za poraz v dvoboju dvojcev za srebro. Fantje so presenetili celo sami sebe, zato je bilo veselje v cilju neizmerno.

Še bolj veselo je bilo ob vrnitvi v domovino, kjer so člani bronastega dvojca in četverca pozdravili kot junake. Prvi olimpijski medalji za samostojno Slovenijo sta bili veslaški. Bronasti medalji sta se svetili kot zlati in sta imeli tudi velik simbolni pomen, saj sta na nek način pomenili potrditev nove države. Evforija ob sprejemu veslačev na Bledu je bila zato izjemna.

ŠTIRICA ZA ATLANTO 1996

V štirih letih med olimpijskimi igrami v Barceloni in Atlanti se je dogajalo marsikaj – dobrega in slabega. Bronasti dvojec je zaradi Žvegljevega študija v ZDA razpadel, Čop pa se je presedel v enojca. Sprememba je Čopu očitno dala nov zagon, saj je štiriletnem olimpijskem ciklusu sledila vrsta visokih uvrstitev, med drugim zlato in bron na svetovnih prvenstvih. Četvercu pa po Barceloni ni šlo vse po načrtu. Najbolj jih je prizadela izguba Saša Mirjaniča, ki je le nekaj dni po nastopu četverca na svetovnem prvenstvu v Indianapolisu leta 1994 umrl v prometni nesreči. Njegovo mesto v čolnu je naslednjo sezono zasedel Denis Žvegelj. Se je pa na slovenskem veslaškem nebu pojavilo novo ime, ki je veliko obetalo. Leta 1994 je tedaj

15-letni Luka Špik presenetil svoje tri leta starejše tekmece s prebojem v finale svetovnega mladinskega prvenstva, leto kasneje pa se je v Poznanu že ovenčal s srebrom.

V olimpijsko sezono so vstopili z veliko pričakovanji. Največja so seveda slonela na Iztoku Čopu, ki je uspešno konkuriral svetovni veslaški smetani v enojcu. V Atlanto sta odpotovala še četverec Klemenčič/Mujkič/Žvegelj/Janša in dvojni dvojec, v katerega je poleg mladega upa, Luka Špika, sedel še Izolčan Erik Tul, ki je sicer v domačem klubu treniral pod budnim očesom Vlada Krulčiča.

Olimpijska mrzlica je zajela tako veslaško srenjo kot medije, ki so si kar podajali kljuge pri spremljanju priprav posadk na olimpijski nastop. Forma olimpijskih veslačev se je lepo stopnjevala, v začetku olimpijske sezone so zmagovali skorajda povsod, kjer so se pojavili. Malce »skrbni« je vzbudil le nastop enojca in četverca na regati v Luzernu, kjer je bil Čop četrti, četverec pa peti. Kljub temu so fantje na čelu s selektorjem Milošem Janšo v ameriško zvezno državo Georgio odpotovali z veliko mero optimizma.

Veslaška tekmovanja v Atlanti so se začela v začetku druge polovice julija. Četverec je začel optimistično, se neposredno uvrstil v polfinale in od tam v veliki finale. Čop je svoj olimpijski nastop začel nekoliko zadržano, v predtekmovalnem delu ga je prehitel motivirani Švicar Xenio Müller, tako da je moral blejski adut svojo vstopnico za nadaljevanje loviti

»Kljub temu, da prihajam domov razočaran nad uvrstitvijo, saj je četrto mesto pač četrto mesto, pa še zdaleč nisem razočaran nad našo vožnjo in borbenostjo, saj smo dali vse od sebe.«

Iztok Čop (Gorenjski Glas, 2. 8. 1996)

v repasažu. Po uspešnem preboju v polfinale je Čopu uspel tudi skok v veliki finale, kjer pa je ostal tik pod zmagovalnim odrom.

Na četrtem mestu je pristal tudi četverec, medtem ko se dvojnemu dvojcu ni posrečilo priti preko repasaža v nadaljnje boje za medalje in sta ostala na 14. mestu. Kljub manjšemu razočaranju, da je slovensko veslanje v Atlanti ostalo brez tako željenega odličja, je bilo to le zatišje pred viharjem medalj in dosežkov, ki je sledil v naslednjem obdobju.

»Tako gladko je šlo ... vsega skupaj še nisem prav dojel, šele doma bom dobil pravo predstavo. Zmagovala sva celo sezono in tudi tu, ko je bilo najbolj pomembno. Pričakoval sem, da bo pot do zmage nekoliko težja, izšlo se je fantastično in brez težav.«

Luka Špik, za Delo, 25. 9. 2000 (Franci Božič)

ZDRAVLJICA V SYDNEYJU 2000

Kaj dobiš, če združiš bogate izkušnje in mladostno zagnanost? Zmagovalno posadko! Leto pred olimpijskimi igrami v Sydneyju je Miloš Janša v dvojni dvojec posedel dva izjemna skifista – izkušenega Iztoka Čopa, ki je leto po Atlanti osvojil veslaško krono treh najpomembnejših regat, ter mladega Luka Špika, ki je premagoval tekmece na mladinskem nivoju in med člani do 23 let kot za šalo. Poteza se je vsekakor obrestovala in že na prvih tekmah obeh šampionov v dvojnem dvojcu se je pokazalo, da so našli pravo formulo uspeha. Čop in Špik sta zmagovala, kjerkoli sta se pojavila. Pa ne le to, tekmece sta puščala za seboj z ogromnimi razlikami. Najbolj se je njun primat med dvojnimi dvojci izkazal na svetovnem prvenstvu St. Catherine's, kjer sta v finalnem nastopu postavila celo svetovni rekord.

V olimpijski sezoni sta le še nadgrajevala začetno zmagovalno pot in tekmece s svojimi zmagami spravljala v obup. Odeta v tančico nepremagljivosti sta odpotovala v Avstralijo in tam dokazala, da sta rojena šampiona. Že v predtekmovanju in polfinalu sta prepričljivo zmagala in ko je šlo zares, nista ničesar prepuščala naključju. Ciljno črto sta tudi v finalu prevozila prva. Prva slovenska zlata olimpijska medalja! Prvič je na olimpijskih igrah zadonela Zdravljica.

Navdušenje v Sloveniji je bilo izjemno in ta dan se je v slovensko zgodovino športa zapisal z zlatimi črkami. Tudi zato, ker je le nekaj ur po zmagoslavju epskega dvojnega dvojca zlato olimpijsko medaljo osvojil še strelec Rajmond Debevec. V spomin na zgodovinski 23. september 2000 je bil leta 2020 ta dan v Sloveniji razglašen za državni praznik slovenskega športa.

Olimpijsko vozovnico za Avstralijo si je ponovno pridobil tudi četverec. Od barcelonske bronaste posadke sta v čolnu ostala le še dva Blejca – Jani

EDEN NAJLEPŠIH IN
NAJBOLJ ČUSTVENIH
TRENUTKOV SLOVENSKEGA
ŠPORTA – PRVA OLIMPIJSKA
ZLATA MEDALJA ZA DVOJNI
DVOJEC ŠPIK/ČOP

»Danes se je po dveh bronih
v Barceloni in dveh srebrnih
v Atlanti začelo zlato obdobje
slovenskega športa.«

*Janez Kocijančič, predsednik Olimpijskega komiteja
Slovenije, po prvih osvojenih zlatih olimpijskih
medaljah za Slovenijo (Delo, 25. 9. 1992)*

»Presrečen sem, da sem
sodeloval pri tem podvigu –
prvi olimpijski zlati kolajno
za Slovenijo.«

Iztok Čop, za Delo, 25. 9. 2000 (Franci Božič)

Klemenčič in Milan Janša, ki sta nekaj časa veslala tudi v dvojcu. Pridružila sta se jima mlada mariborska upa Matej Prelog in Rok Kolander, ki sta pod taktirko klubskega trenerja Dušana Juršeta na svetovnem prvenstvu med člani do 23 let v predolimpijskem letu osvojila srebrno medaljo – prvo medaljo na članskih tekmovanjih za mariborski Branik. Kombinacija dveh odličnih dvojcev v četvercu se je izkazala kot dobra, saj je blejsko-mariborska naveza že na svoji krstni regati v Duisburgu priveslala na 3. mesto. Pot v Sydney pa se ji je na široko odprla z 2. mestom na izbirni regati v Luzernu. Olimpijski nastop so slovenski veslači začeli z zmago v predtekmovanju ter se z 2. mestom za britansko posadko prebili v finale. Ta je sledil po zmagovitem nastopu slovenskega dvojnega dvojca in fantje so na krilih uspeha reprezentančnih kolegov dolgo časa dobro sledili vodilnim Britancem, Italijanom in Avstralcem. Po silovitem finišu se jim je bronasta medalja izmuznila le za konico čolna.

SLOVENSKA ODPRAVA
ŠPORTNIKOV PRED
SLOVENSKO HIŠO NA
OI 2000 V SYDNEYJU

V obdobju po Atlanti je uspehe na mednarodnih tekmovanjih začela žeti še ena posadka – dvojec Miha Pirih/Gregor Sračnjek. V vmesnem obdobju med olimpijadama sta osvojila bronasti medalji na dveh svetovnih prvenstvih – najprej za mladince leta 1996 in nato še med člani do 23 let leto pozneje. Žal se blejskima veslačema na olimpijskih igrah ni izšlo vse po načrtih. Začela sta dobro in se uvrstila v polfinale, stopničko višje pa nista mogla stopiti in sta svoj olimpijski nastop končala na 11. mestu.

»Vso tekmo je bilo treba vleči kot pes.«

*Luka Špik po izjemnem troboju za medalje
(Dnevnik, 23. 8. 2004)*

SREBRNE ATENE 2004

Leto po zgodovinski zlati olimpijski medalji se je dvojni dvojec Čop/Špik začasno razšel. Iztok Čop je ponovno našel prave občutke v enojcu, v katerem je na svetovnih prvenstvih med leti 2001 in 2003 priveslal do dveh srebrnih in bronaste kolajne. Luka Špik pa se je preizkušal v različnih posadkah – od dvojnega dvojca s Koprčanom Davorjem Mizeritom ter kasneje z Mariborčanom Matejem Prelogom do dvojnega četverca, v katerem je veslal s klubskim kolegom Gregorjem Sračnjekom, Koprčanom Gregorjem Novakom in Boštjanom Božičem iz Arga. V obeh zasedbah se je dvojnemu dvojcu uspelo prebiti v finale na svetovnih prvenstvih, medtem ko je posadka dvojnega četverca prišla do finala B.

Po treh letih premora sta slovenska šampiona iz Sydneyja ponovno združila moči na začetku olimpijske sezone 2004. A tokrat ju je čakala precej težja naloga kot v zmagoviti sezoni 2000. Primat med dvojnimi dvojci je v začetku sezone imela italijanska posadka Rossano Galtarossa/Alessio Sartori, ki je na obeh tekmah za svetovni pokal porazila slovensko navezo Čop/Špik in v Atene odpotovala v vlogi favoritke. Ampak, saj poznate pregovor: Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima. In tako je v olimpijski dvoboju za zlato med slovenskim in italijanskim dvojnim dvojcem posegel francoski čoln s Sébastienom Vieilledentom in Adrienom Hardyjem in pobral vso smetano razburljivega olimpijskega finala.

Začetek finala je bil v znamenju Italijanov, ki sta takoj pospešila in si do polovice proge priborila že čoln prednosti. Na 1.000 metrih pa sta Čop in Špik prestavila v višjo prestavo in za nekaj časa prehitela do tedaj druga Francoza. Boj za zlato med tremi posadkami se je le še stopnjeval. Italijana ni sta zdržala silovitega ritma, ki sta jima ga vsiljevala francoski in slovenski čoln, in sta v zadnjem delu proge zdrsnila na rep vodilne trojice. Slovenca sta

poskušala ponovno prehiteti vodilna Francoza, a se svetovna prvaka iz Milana 2003 nista vdala in sta na koncu ciljno črto preveslala kot prva. Iztok Čop in Luka Špik sta v tem epskem obračunu iztržila srebrno medaljo, medtem ko sta se favorizirana Italijana morala sprijazniti z bronom.

Za Slovenijo je bila nova veslaška olimpijska medalja nedvomno še en velik uspeh, ki se je zapisal z velikimi črkami v zgodovino slovenskega športa.

V Grčiji, zibelki antičnih in modernih olimpijskih iger, so barve Slovenije zastopali še trije čolni, ki pa so obstali pred vrati finala in vsi trije osvojili deveta mesta. V četvercu je na svojih četrth olimpijskih igrah veslal Jani Klemenčič, selektor Miloš Janša pa je v čoln s prekaljenim veslaškim mačkom posedel še brata Miho in Tomaža Piriha ter Gregorja Sračnjeka. Koprčan Davor Mizerit, ki ga je v domačem Nautilusu treniral njegov oče, Marko Mizerit, je v Atenah nastopil v enojcu. To pa ni bil edini koprski veslač na grških olimpijskih igrah. V dvojcu sta namreč veslala še Matija Pavšič in Andrej Hrabar.

»To je bil najin maksimum, vožnja pa optimalna. Italijana sva prehitela, nisva pa računala, da bosta Francoza tako močna in morava biti zadovoljna.«

Iztok Čop (Dnevnik, 23. 8. 2004)

V STILU GRŠKIH ZMAGOVALCEV, Z LOVOROVIMA VENCEMA IN SREBRNIMA MEDALJAMA, LUKA ŠPIK IN IZTOK ČOP (V DRUŽBI ČOPOVE HČERKE RUBY) SLAVITA NOV USPEH ZA SLOVENSKO VESLANJE NA OI V ATENAH

VESELO VZDUŠJE V VESLAŠKI REPREZENTANCI PO NOVEM VELIKEM USPEHU NA OLIMPIJSKIH IGRAH

»Bili smo blizu, a tudi daleč.
Po zelo dobrih polfinalnih nastopih smo
upravičeno upali ne samo na kolajno
Čopa in Špika, ampak tudi četverca.
Izteklo se je pač tako, kot se je. Tokrat
smo bili poraženci.«

*Miloš Janša, selektor, o izkupičku Atlante
(Delo, 18. 8. 2008)*

V PEKINGU 2008 BREZ MEDALJE

Na krilih uspeha v olimpijskih Atenah je slovenska veslaška karavana tudi v naslednji sezoni stopala po šampionski poti. Najbolj se je to pokazalo na svetovnem prvenstvu v Gifuju, kjer sta se Čop in Špik ponovno zavihtela na svetovni vrh, v dvojnem četvercu pa sta skupaj z Mizeritom in Prelogom pobrala še srebro. Do predolimpijske sezone sta na svetovnih prvenstvih v svojo zbirko medalj dodala še srebro iz Etona in zlato iz Münchna. Takoj po novem naslovu svetovnih prvakov sta začela s pripravami na vrhunec štiriletnega obdobja – olimpijske igre v Peking. Kljub uspehom sta Čop in Špik začutila, da njuna usklajenost v čolnu ni prava. Da bi ponovno zablestela na olimpijskih igrah, sta k sodelovanju poleg Miloša Janše povabila še priznanega norveškega trenerja Thora Nilsona, ki bi poskrbel predvsem za večjo usklajenost v čolnu.

A razpoke so tik pred olimpijado postajale še večje. Regata v Luzernu je udarnemu dvojnemu dvojcu prinesla prvo večje razočaranje po nekaj letih, saj sta slovenska junaka iz Sydneyja in Aten ostala na repu finala. Zadnja regata pred Pekingom v poljskem Poznau je vlila nekaj več optimizma z 2. mestom, a žal se je v Peking ponovil »luzernski« scenarij. Z nekoliko spremenjenimi nastanitvami v čolnu sta brez težav prišla do finala, tam pa ni šlo po načrtih in sta se na koncu uvrstila na zadnje, 6. mesto v finalu.

Nasprotno pa je v Peking blestel četverec, v katerega je namesto Gregorja Sračnjeka oziroma kasneje Mateja Preloga k bratoma Pirih in Kolandru sedel mladi, izjemno močan, blejski veslač Rok Rozman. Posadka je v svoji osveženi in močnejši podobi že pred olimpijskimi igrami pokazala, da gre računati nanjo. Leto pred Pekingom je denimo blejsko-mariborska naveza nastopila v finalu svetovnega prvenstva v Münchnu, kjer je bila peta.

Na olimpijskih igrah se je četverec brez večjih težav prebil skozi sito kvalifikacij. V svoji polfinalni skupini so fantje suvereno zmagali pred posadkama Češke in Nemčije in si na ta način priborili finalni nastop. Po izjemnem nastopu v polfinalu so se upi na novo medaljo za slovensko veslanje še povečali. Žal pa jim je v finalu zmanjkalo moči, da bi se prebili na zmagovalni oder, in so na koncu osvojili 4. mesto, kar je bil kljub vsemu še en vrhunski veslaški olimpijski dosežek.

Poleg četverca in dvojnega dvojca je v Peking nastopil tudi mladi mariborski dvojni četverec z Gašperjem Fistravcem, Janezom in Jernejem Juršetom ter Janezom Zupancem. Veslaška četverica pod taktirko klubskega trenerja Dušana Juršeta si je svoj prvi olimpijski nastop priborila z 2. mestom na veslaških kvalifikacijah v poljskem Poznau. Mariborčani so svoje krstne olimpijske igre zaključili na 13. mestu.

KOT FENIKS IZ PEPELA – PO RAZOČARANJU V PEKINGU STA SLOVENSKA ŠAMPIONA IZTOK ČOP IN LUKA ŠPIK V LONDONU 2012 PONOVO STOPILA NA ZMAGOVALNI ODER, TOKRAT NA TRETJO »STOPNIČKO«

»Vseskozi sva diktirala tempo, morda sva na koncu plačala nekaj davka na to, a če na progo ne bi šla pogumno, bi bila tudi bronasta težje osvojljiva. Mislim, da bo kmalu prišlo vse za nama in bova zelo zadovoljna.«

Luka Špič, po tekmi (Primorski dnevnik, 3. 8. 2012)

»Če bi mi kdo pred 14 dnevi ponudil bron, bi ga z veseljem sprejel. Danes pa je nekaj grenkega priokusa, saj pogoji niso bili enakovredni.«

Iztok Čop (Primorski dnevnik, 3. 8. 2012)

LONDON 2012 – PONOVO NA STOPNIČKAH

Medtem ko je bila na olimpijskih igrah v Pekingu slovenska veslaška odprava največja doslej, sta v London 2012 odpotovala le Iztok Čop in Luka Špik. Razočaranje v Pekingu je bilo veliko in dvojni dvojec se je po olimpijskem nastopu ponovno razšel. Luka je je v post-olimpijski sezoni sedel v čoln s svojim bratom Janom Špikom, s katerim sta uspešno nastopila na Sredozemskih igrah v italijanski Pescari in osvojila srebrno medaljo, v finalu sta veslala tudi na svetovnem prvenstvu v Poznanu. V čolnu sta skupaj ostala tudi del sezone 2010, na blejskem svetovnem pokalu nastopila v dvojnem četvercu z Mariborčanom Fistravcem in Andražem Krekom iz Arga, na svetovnem prvenstvu na Novi Zelandiji pa je Luka nastopil v enojcu, v katerem je ostal še na prvi tekmi svetovnega pokala sezone 2011.

Iztok Čop se je najprej spet vrnil v enojec, v katerem je v sezoni 2009 nastopil na prvi tekmi svetovnega pokala v španskem Banyolesu in bil drugi za Čehom Ondrejem Synekom. Kasneje se je presedel v mariborski dvojni četverec, kjer so mu družbo delali Janez Zupanc, Gašper Fistravec in Janez Jurše. Posadka je na naslednjih dveh tekmah za svetovni pokal osvojila 3. mesto, svetovno prvenstvo pa zaključila z zmago v finalu B. V dvojni dvojec se je vrnil z nastopom na blejskem svetovnem pokalu 2010, a tokrat pod norveško zastavo in v čolnu z norveškim šampionom Olafom Tuftejem. Sezono 2011 je začel v dvojnem dvojcu s Fistravcem, potem pa ponovno združil moči s Špikom v pripravah na nastop na domačem svetovnem prvenstvu na Bledu.

Po 5. mestu na blejskem prvenstvu sta olimpijsko sezono spet začela v družbi najboljših dvojnih dvojcev s 3. in 4. mestom na tekmah svetovnega pokala. V London morda nista odpotovala kot glavna favorita za zmago, vsekakor pa sta bila v igri za eno

od olimpijskih medalj. Potem ko sta se v pekinškem finalnem nastopu opekla, sta olimpijsko regato začela odločeno, da kar se da dobro opravita popravni izpit. In sta ga. Brez večjih težav sta se uvrstila v finale. Tam sta do polovice proge veslala v vodstvu in imela več kot dolžino čolna prednosti, potem pa sta na plin stopila Italijana Alessio Sartori in Romano Battisti ter v zadnji četrtini proge prehitela slovenski dvojni dvojec. V dvoboj med italijansko in slovensko posadko je s silovitim finišem posegla Nova Zelandija z Nathanom Cohenom in Josephom Sullivanom v čolnu ter na koncu osvojila zlato. Čop in Špik sta ciljno črto preveslala kot tretja in Sloveniji priborila novo bronasto medaljo z olimpijskih iger.

MED SVETOVNO VESLAŠKO ELITO

Od prvega svetovnega prvenstva na Bledu leta 1966 do danes se je v slovenski zbirki medalj s svetovnih članskih prvenstev nabralo 18 odličij in 34 uvrstitev v finale. Marsikatera od teh medalj ima temelje že v mlajših kategorijah.

V DRUŽBI NAJBOLJŠIH ČLANSKIH POSADK NA SVETU

Prvi slovenski oziroma jugoslovanski finalni nastop na svetovnem veslaškem prvenstvu za člane si je že v njegovi drugi izvedbi na Bledu priboril osmerek, ki je končal na petem mestu. Prva medalja na svetovnem prvenstvu pa se je na slovenskih prsih zasvetila leta 1989, ko se je karavana najboljših veslačev in veslačic na svetu drugič ustavila na Bledu. Zanj je zaslužen dvojec s krmarjem v postavi Milan Janša, Robert Krašovec in krmar Gorazd Slivnik. Janša in Krašovec sta uspeh ponovila tudi naslednje leto na Tasmaniji, kjer jima je družbo v čolnu delal še krmar

NA PODELITVI MEDALJ
NAJBOLJŠIM DVOJCEM S
KRMARJEM NA SP NA BLEDU
1989 – SKRAJNO DESNO NA
SLIKI TUDI SLOVENSKI/
JUGOSLOVANSKI DOBITNIKI
BRONASTE MEDALJE
(OD LEVE PROTI DESNI):

ROBERT KRAŠOVEC,
MILAN JANŠA IN KRMAR
GORAZD SLIVNIK

Robert Eržen. Na tem prvenstvu je se je v finale uvrstil še jugoslovanski četverec s krmarjem, v katerem sta poleg Nina Saragama, Vladimirja Banjanaca in Aleksandra Fabijaniča sedela tudi Blejca Sašo Mirjanič in krmar Jernej Slivnik.

Svetovno prvenstvo na Dunaju 1991 je bilo za Slovenijo in Jugoslavijo prelomno. Na prvenstvo naj bi odpotovalo kar deset čolnov, a so tik pred odhodom na poziv svoje športne zveze nastop v Avstriji odpovedali hrvaški veslači, zaradi česar sta brez nastopa v četvercu ostala Sadik Mujkić in Sašo Mirjanič, Jani Klemenčič pa je ostal na suhem z osmercem. Od Slovencev so na Dunaj odpotovali Iztok Čop in Denis Žvegelj v dvojcu ter Milan Janša in krmar Robert Eržen, ki sta z Beograjčanom Banjanacem nastopila v dvojcu s krmarjem. Čop in Žvegelj sta na prvenstvu uresničila napovedi legendarnega angleškega veslača Steva Redgrava

in priveslala do srebrne medalje. Ta se je vknjižila še v jugoslovansko statistiko, sta pa Čop in Žvegelj poskrbela tudi za manjši incident, ko sta na podelitve medalj prišla z majicama z napisom Samostojna Slovenija. K sreči se je vse dobro izteklo. V finale se je prebil tudi dvojec s krmarjem in zasedel 6. mesto. Dvojec Žvegelj/Čop je svoj žlahtni niz s svetovnih prvenstev nadaljeval tudi v Roudicah leta 1993, kjer je v svojo zbirko medalj dodal še bron. Naslednje leto na prvenstvu v Indianapolisu je Čop nastopil v enojcu in priveslal do novega bronaste-ga odličja, olimpijski četverec iz Barcelone Mirjanič/Janša/Klemenčič/Mujkić pa je v finalu ostal tik pod zmagovalnim odrom.

V finskem Tampereju 1995 je Iztok Čop v enojcu stopil na sam svetovni vrh in prvič je na katerem od veslaških svetovnih prvenstev zaigrala slovenska himna. Dve leti kasneje je francoski Aiguebelette

Sloveniji prinesel dve finalni uvrstitvi in dve četrti mesti. Za četverec, v katerem je na prazno mesto po tragični smrti Mirjaniča sedel Denis Žvegelj, je bil to uspeh, za Čopa pa malce razočaranja, saj je pred prvenstvom blestel na tekmah svetovnega pokala. Tudi na naslednjem prvenstvu leta 1998 v Kölnu je Čop ostal tik pod zmagovalnim odrom.

Leto 1999 je bilo za slovensko veslanje nova prelomnica, saj se je tedaj začela zgodba legendarnega slovenskega dvojnega dvojca Čop/Špik. Trener Miloš Janša je dva odlična posameznika, izkušenega Čopa in mladega Špika, prvič na mednarodni sceni preizkusil na tekmi svetovnega pokala na Dunaju in ustvaril nepremagljivo kombinacijo, katere moč se je pokazala na svetovnem prvenstvu v St. Catherine's v Kanadi, kjer sta se veslača okitila z zlatom. Po sezoni 2000, ki sta jo kronala še z olimpijskim zlatom, so se njune poti začasno razšle. Čop je na svetovnem prvenstvu leta 2001 v Luzernu spet nastopil v enojcu ter posegel po srebru. Švicarska veslačka Meka je bila ena od prelomnic za slovensko veslanje, saj sta bili na enem prvenstvu prvič osvojeni dve medalji. Bronasto medaljo, ki je Slovenijo izstrelila med najuspešnejše udeležence prvenstva, je osvojila posadka četverca, v kateri sta se prekaljenima Blejcema Janši in Klemenčiču pridružila še varovanca mariborskega trenerja Dušana Juršeta Rok Kolander in Matej Prelog. V finalu prvenstva v Švici sta nastopila tudi Luka Špik in Koprčan Davor Mizerit, ki sta končala na 5. mestu.

V špansko Seviljo je leta 2002 odpotovala zelo številčna slovenska zasedba, izkupiček pa so bili trije finali. Iztok Čop je svoj finalni nastop ponovno začinil s srebrno medaljo, blejsko-mariborski četverec se je uvrstil na 4. mesto, četverec s krmarjem v postavi Nautilusovih Andreja Hrabarja in Matije Pavšiča ter blejskih bratov Pirih – Tomaža, Mihe in krmarja Žige – pa je prvenstvo končal kot peti na svetu. Naslednje leto je svetovno prvenstvo gostil Milano, ki je Sloveniji

prinesel novo medaljo, tj. bron za Čopa v enojcu. Njegov uspeh sta s 4. mestom dopolnila še Špik in Prelog v dvojnem dvojcu, v finale pa se je prebil tudi četverec s Tomažem in Mihom Pirihom, Sračnjekom in Kolandrom.

Svetovno prvenstvo v japonskem Gifuju 2005 leto po olimpijskih igrah v Atenah je bilo eno najuspešnejših za slovensko veslanje, saj je slovenska veslačka odprava domov prišla z dvema kolajnama. Srebrni dvojec iz Aten se je ponovno zavihtel na sam svetovni vrh, sta pa Čop in Špik veslala tudi v dvojnem četvercu skupaj z Mizeritom in Prelogom, ki je posegel po srebrni medalji.

V Etonu leta 2006 je udarni dvojni dvojec prišel do novega odličja, tokrat srebra, blejsko-mariborska naveza bratov Pirih ter Kolandra in Preloga pa je v finalnem nastopu v cilj priveslala kot peta. Leto pred olimpijskimi igrami v Pekingju sta na svetovnem prvenstvu v Münchnu Čop in Špik spet stopila na najvišjo stopničko, četverec, v katerem je mesto Mariborčana Preloga zasedel blejski veslač Rok Rozman, je bil peti. Na prvenstvu po Pekingju, leta 2009 v Poznanu, sta posadki zamenjali svoj položaj med elito – četverec se je okitil z bronom, dvojni dvojec pa je zasedel 5. mesto. Po ponovnem razhodu slednjega je Luka Špik na Novi Zelandiji leta 2010 zaveslal sam v čolnu in poskrbel za edino finalno uvrstitev na tem prvenstvu, od koder se je vrnil s 6. mestom. Tudi domače prvenstvo na Bledu 2011 ni prineslo tako zelene medalje. V finalu je nastopil le dvojni dvojec, v katerem sta moči ponovno združila najtrofejnejša slovenska veslača, a sta ostala pod zmagovalnim odrom na petem mestu.

Leta 2014 je prišlo do spremembe na selektorskem mestu in reprezentančno barko je po več kot dvajsetletnem vodenju Miloša Janše prevzel Dušan Jurše. V času njegovega selektorskega dela je največji uspeh dosegel lahki veslač iz izolskega Arga Rajko Hrvat,

IZTOK ČOP IN DENIS ŽVEGELJ
STA PO OSVOJITVI SREBRNE
MEDALJE NA PODELITVI
POSKRBELE ZA MANJŠI
ŠKANDAL – KLJUB NAPETIM
RAZMERAM V DOMOVINI STA
NA PODELITEV PRIŠLA Z
MAJICAMA Z NAPISOM
SAMOSTOJNA SLOVENIJA

SLOVENSKA HIMNA V ČAST
ZMAGOVALCEV NA SP 1999 V
ST. CATHERINE'S – LUKA ŠPIK
IN IZTOK ČOP, SVETOVNA
PRVAKA V DVOJNEM DVOJCU

DVIGNJENE ROKE IN VESELJE
NA PODELITVI NA SP V
LUZERNU 2001 – BRONASTI
ČETVEREC (OD LEVE PROTI
DESNI):

JANI KLEMENČIČ, MILAN
JANŠA, ROK KOLANDER
IN MATEJ PRELOG

BERA ODLIČIJ NA SP GIFU
2005: POSADKA DVOJNEGA
ČETVERCA (OD LEVE PROTI
DESNI):

DAVOR MIZERIT, IZTOK ČOP,
LUKA ŠPIK IN MATEJ PRELOG;
ČOP IN ŠPIK IMATA OKOLI
VRATU TUDI ZLATI MEDALJI
IZ DVOJNEGA DVOJCA

POSADKA DVOJNEGA ČETVERCA
NA SPREJEMU REPREZENTANCE
PO SVETOVNEM PRVENSTVU
V GIFUJU 2005 V VESLAŠKEM
CENTRU BLED (OD LEVE PROTI
DESNI):

DAVOR MIZERIT, LUKA ŠPIK,
IZTOK ČOP (S HČERKO RUBY)
IN MATEJ PRELOG

ki je pod trenersko taktirko Iztoka Butinarja po več letih zatišja glede slovenskih nastopov v finalu stopil na zmagovalni oder in se veselil srebrne medalje na svetovnem prvenstvu v francoskem Aiguebelettu 2015. Hrvat je svoji beri medalj na svetovnem prvenstvu 2022 v čeških Račicah dodal še bronasto odličje, do katerega je priveslal z novim trenerjem Anžetom Blažičem. V selektorski vlogi je na tem prvenstvu nastopil Jan Ilar, ki je leta 2021 na tem mestu nasledil Iztoka Čopa, selektorja od leta 2017.

SLOVENSKA
REPREZENTANCA NA
SP 2006 V ETONU

ZMAGOVALNI TRENUTEK Z
BODOČIMI RODOVI VESLAČEV IN
VESLAČIC – LUKI ŠPIKU IN IZTOKU
ČOPU STA OB ZMAGI NA SP 2007 V
MÜNCHNU NA PODELITVI DRUŽBO
DELALI IZTOKOVI HČERKI AMBER
IN RUBY ČOP, KI STA DANES OBE
PERSPEKTIVNI VESLAČICI

TRENERSKA EKIPA NA
SP 2007 V MÜNCHNU
(OD LEVE PROTI DESNI):

MILOŠ JANŠA, MARKO
MIZERIT, DUŠAN JURŠE
IN VLADO KRULČIČ

NEPOZABNI TRĒNUTKI
SREČE ČLANOV
BRONASTEGA ČETVERCA
NA SP 2009 V POZNANU
(OD LEVE PROTI DESNI):

MIHA PIRIH, ROK
KOLANDER, ROK ROZMAN
IN TOMAŽ PIRIH

REPREZENTANCA NA
DOMAČEM SP 2011

RAJKO HRVAT IN TRENER IZTOK BUTINAR SE VESELITA OSVOJENE SREBRNE MEDALJE NA SP 2015 V AIGUEBELETTU

RAJKO HRVAT JE SREBRNI MEDALJI S SVETOVNIH PRVENSTEV DODAL ŠE BRONASTO LETA 2022 V RAČICAH

MEDALJE NA SVETOVNIH PRVENSTVIH DO 23 LET

Slovenija je na svetovnih prvenstvih do 23 let osvojila 17 medalj. Tekmovanje se je sprva imenovalo Pokal narodov, kasneje pa je pridobilo naziv svetovnega prvenstva za mlajše člane. Z zlatom se lahko pohvalijo Erik Tul, ki je postal svetovni prvak med mlajšimi člani leta 1995 v Groningenu, Luka Špič, zmagovalec v konkurenci enojcev v grški loaninni leta 1998, ter Bine Pišlar, veslač Izole, ki je s trenerjem Vladom Krulčičem skoval pot na vrh med mlajšimi člani v lahkih enojcih na svetovnem prvenstvu v Beogradu 2003.

Poleg obeh zlatih so slovenski veslači osvojili še šest srebrnih in osem bronastih medalj. Erik Tul si je na prvenstvu v Parizu leta 1994 priboril bronasto medaljo. Blejski dvojec Miha Pirih in Gregor Sračnjek je dvakrat stal na zmagovalnem odru – prvič v Milanu 1997, kjer je bil tretji, drugič pa leto kasneje v Romuniji, kjer je stopil še eno stopničko višje.

Svetovno prvenstvo za mlajše člane v Hamburgu je leta 1999 Sloveniji prineslo kar štiri medalje, eno bronastega in tri srebrnega leska. Za slednje so bili zaslužni koprski dvojni dvojec v postavi bratov Iztoka in Gorazda Sulčiča, mariborski dvojec Rok Kolander/Matej Prelog ter posadka v postavi Nautilusovih veslačev Petra Mizerita, Matije Pavšiča in Andreja Hrabarja ter Tineta Grdena iz Ljublanice. Iz tega kluba prihaja tudi slovenska junakinja v Hamburgu v ženski konkurenci, skifistka Romina Štefančič, ki si je priveslala bronasto odličje. Bron se je zasvetil tudi na prsih veslačev dveh klubsko raznolikih posadk na prvem svetovnem prvenstvu za mlajše člane v novem tisočletju, ki je bilo v danski prestolnici Kopenhagenu. Koprsko-blejska naveza Iztok Sulčič/Žiga Galičič se je s 3. mestom izkazala med dvojnimi dvojci, Mariborčan Sebastijan Toplak, Ljubljančan Tine Grden ter Blejci

Tomaž Pirih, Anže Polanc in krmar Igor Černe pa so bili tretji na svetu med četverci s krmarjem.

Avstrijski Ottensheim je leta 2001 ponovno prinesel veselje za slovensko veslanje, saj se je odprava mlajših mladincev vrnila domov z srebrom dvojnega četverca v postavi Koprčanov Mizerita in Novaka, Blejca Galičiča ter predstavnika Izole Boštjana Božiča ter bronom blejskega dvojca Anže Polanc/Tomaž Pirih. Bine Pišlar je zlatu iz Beograda leto kasneje v Poznanu (2004) dodal še bronasto odličje.

Po nekaj letih zatišja je v Račicah leta 2009 zablesnel lahki dvojni dvojec Ljublanice Jure Cvet/Matevž Malešič, zaostal je le za nemško posadko in v slovensko športno statistiko dodal še eno srebrno odličje. Dve leti kasneje sta v Amsterdamu za veselje v slovenskem taboru poskrbela Aleš Zupan (Bled) in Gregor Domanjko (DE Maribor) z osvojitvijo bronaste medalje.

TROJICA NAJBOLJŠIH POSADK
V DVOJCU NA SP DO 23 LET V
GRŠKI IOANNINI (1998) – NA
PODELITVENEM PONTONU
(SKRAJNO LEVO) NA
BRONASTO KOLAJNO ČAKATA
BLEJCA GREGOR SRAČNJEK IN
MIHA PIRIH

PONOSNA NA ZASLUŽENI
BRONASTI MEDALJI NA SP ZA
MLAJŠE ČLANE LETA 2000 V
KOPENHAGNU – VESLAČA V
DVOJNEM DVOJCU IZTOK
SULČIČ IN ŽIGA GALIČIČ

SLAVNOSTNI TRENUTKI
ZA LAHKEGA SKIFISTA
BINETA PIŠLARJA NA SP
DO 23 LET V BEOGRADU
2003

BINE PIŠLAR JE
NASLOVU SVETOVNEGA
PRVAKA DODAL ŠE
NASLOV PODPRVAKA
LETA 2004 V POZNANU

ALEŠ ZUPAN IN GREGOR
DOMANJKO PONOSNO
POKAŽETA ZASLUŽENI
BRONASTI MEDALJI MED
DVOJNIMI DVOJCI NA SP
MLAJŠIH ČLANOV LETA 2011 V
AMSTERDAMU

SVETOVNA PODPRVAKA MED
LAHKIMI DVOJNIMI DVOJCI NA
SP DO 23 LET V RAČICAH
2009, JURE CVET IN MATEVŽ
MALEŠIČ, V OBJEMU S
TRENERJEM JANOM ILARJEM

BRONASTI ČETVEREC NA
MLADINSKEM SP V
BOLGARSKEM PANČAREVU
V BOLGARIJI (OD LEVE PROTI
DESNI):

MIRAN BRATUŠA, DAMJAN
GOLJA, DANIJEL FRČEJ IN
ROBERT KRAŠOVEC

ZMAGOVALCA MED
DVOJCI V ROUDNICAH
1986: SADIK MUJKIČ IN
SAŠO MIRJANIČ

SLOVENSKI MLADINCI MED NAJBOLJŠIMI NA SVETU

Bera slovenskih veslaških medalj z mladinskih svetovnih prvenstev je izjemno bogata. V mladinskih vrstah so se začeli kaliti šampioni, ki so kasneje posegali po odličjih tudi na največjih članskih tekmovanjih. Doslej je Slovenija pridobila 10 naslovov mladinskih prvakov, šest srebrnih in osem bronastih. Ob tem je treba poudariti, da so se številni slovenski mladinci in mladinke prebili v finale, a ostali brez medalje.

Prva mladinska medalja za Slovenijo (tedaj še pod jugoslovansko zastavo) se je zasvetila na svetovnem mladinskem prvenstvu v Pančarevu v Bolgariji, kjer je blejski četverec Miran Bratuša, Damijan Golja, Danijel Frčej in Robert Krašovec osvojil 3. mesto. Dve leti kasneje sta v francoskem Vichyju Milan Janša in Robert Krašovec v dvojcu posegla že po srebru, prvi naslov svetovnih mladinskih prvakov pa sta v enaki posadki osvojila Sašo Mirjanič in Sadik Mujkić leta 1986 v Roudnicah. Leto kasneje sta v Kölnu trend osvajanja medalj z bronom v dvojcu nadaljevala Koprčana Matjaž Klančar in Boris Černac. Leta 1989 pa se je začelo obdobje prevlade udarnega dvojca Čop/Žvegelj. Blejca sta namreč slavila tako Szegetu kot 1990 v francoskem Aiguebelettu in tako začrtala suvereno pot do olimpijske medalje dve leti kasneje. Naslova mladinskega svetovnega prvaka se je leta 1992 v Montrealu razveselil Izolčan Erik Tul, ki je naslednje leto v norveškem Årungenju svoji zbirki medalj dodal še bron.

Na mladinskem svetovnem prvenstvu v Poznanu leta 1995 sta se pojavili dve veslaški imeni, ki sta v tem obdobju blesteli na mladinski sceni – eno od teh je Luka Špič, drugo pa Romina Štefančič. Mladi blejski veslač in kasnejši olimpijski prvak je na Poljskem zaostal le za Nemcem Marcelom Hackerjem, dve leti kasneje v belgijskem Hasenwinklu pa se

je že zavihtel na sam vrh najboljših mladincev na svetu. Štefančičeva, obetavna skifistka Ljubljaničice, ki je svoje uspehe kovala s trenerjem Joštom Dolničarjem, se je okitila v Poznanu z bronasto medaljo, leto kasneje pa je na mladinskem prvenstvu v Strathclydu postala mladinska svetovna prvakinja. To pa ni bila edina zmaga na Škotskem. Do zlata je priveslala tudi posadka četverca, sestavljena iz koprskih in ljubljanskih veslačev Andreja Hrabarja, Petra Mizerita, Tineta Grdena in Klemna Geršaka. Bero medalj na tem mladinskem prvenstvu je s 3. mestom zaokrožil še blejski dvojec Miha Pirih/Gregor Sračnjek.

Mladinski prvenstvi v Ottensheimu leta 1998 in Plovdivu leto kasneje sta v slovenski tabor prinesli največ veselja zaradi nastopov dvojnega četverca. V Avstriji so Mariborčan Gregor Vollmaier, piranska veslača Patrik Fonda in Aleš Lapajne ter Blejec Žiga Galičič osvojili bronasto medaljo. V Bolgariji sta namesto Vollmaierja in Lapajneteta v čoln sedla Koprčan Davor Mizerit in blejski veslač Tomaž Černe. Ta kombinacija se je izkazala za dobitno, saj so fantje osvojili naslov svetovnih mladinskih prvakov. Uspeh sta dopolnila še Anže Poljanec in Tomaž Pirih z osvojitvijo srebrne medalje.

V obdobju od 2002 do 2007 so mladinci s svetovnih veslaških prvenstev domov redno prihajali z vsaj eno medaljo. Litovski Trakai je bil najbolj srečen za mariborski dvojec Andraž Fistravec/Žiga Palčec, ki je osvojil 2. mesto. Predolimpijske Atene so se že na mladinskem svetovnem prvenstvu izkazale za srečen kraj za Slovence, saj sta medalje na tem prvenstvu osvojili dve slovenski posadki – blejski dvojec Grega Kavaš/Ciril Bizjak je osvojil naslov mladinskih svetovnih prvakov, dvojec s krmarjem Luka Pristov, Igor Černe in krmar Anže Blažič pa se je povzpел na drugo stopničko zmagovalnega odra. V olimpijskem letu 2004 je mladinsko svetovno prvenstvo gostil španski Banyoles,

DOLGOLASA MLADINSKA
SVETOVNA PRVAKA V DVOJCU
LETA 1990 V AIGUEBELETTU:
DENIS ŽVEGELJ IN IZTOK ČOP

SVETOVNI MLADINSKI
PRVAK V ENOJCU LETA 1992
V MONTREALU, ERIK TUL,
S SVOJIM TRENERJEM,
VLADOM KRULČIČEM

kjer so bile zvezde najbolj naklonjene dvojnemu četvercu v postavi Jan Špik (Bled), Gašper Fistravec, Janez Zupanc (oba DE Maribor), Marko Pilipovič (Koper), saj je prvenstvo končal kot najboljši na svetu.

Po zatišju na mladinskem prvenstvu 2005, kar zadeva medalje, so Slovenci v Amsterdamu 2006 ponovno posegli po odličjih. Bronastih, če smo bolj natančni. Za eno je poskrbel dvojni četverec v postavi Vito Galičič, Janez Zupan, Miha Golja, Rok Rozman, za drugo pa skifist Argo Izole Andraž Krek. Dvojni četverec, v katerem so bili Blejca Galičič in Urban Ulčar, Ljubljančan Matej Rojec in Mariborčan

Matevž Kaiser, je na svetovnem mladinskem prvenstvu v Pekingu leta 2007 osvojil srebrno medaljo.

Naslednja medalja za slovensko mladinsko veslanje je prišla šele šest let kasneje v litvanskem Trakaju. Na mladinskem svetovnem prvenstvu 2013 je medaljo bronastega leska osvojil mariborski dvojec Gašper Ferlinc in Miha Ramšak pod trenersko taktirko Dušana Merfa. Slednji je bil tudi snovalec medalje na svetovnem prvenstvu v Vareseju 2022, kjer sta med dvojci blestela Arne Završnik in Jakob Brglez in se domov vrnila z naslovom svetovnih mladinskih podprvakov.

ERIK TUL JE ZLATI MEDALJI S SVETOVNIH MLADINSKIH PRVENSTEV DODAL ŠE BRONASTO LETA 1993 V NORVEŠKEM ÅRUNGENU

VESELJE MLADIH VESLAČEV ČETVERCA PO ZMAGOSLAVJU LETA 1996 NA MLADINSKEM SVETOVNEM PRVENSTVU NA ŠKOTSKEM (OD LEVE PROTI DESNI):

KLEMEN GERŠAK, PETER MIZERIT, ANDREJ HRABAR IN TINE GRDEN

VESELJE OB OSVOJITVI NASLOVA MLADINSKIH SVETOVNIH PODPRVAKOV V PLOVDIVU 1999 – TOMAŽ PIRIH IN ANŽE POLJANEC

PRVA SLOVENSKA
MLADINSKA SVETOVNA
PRVAKINJA, NASMEJANA
ROMINA ŠTEFANČIČ
(NA SREDINI)

ZMAGOVALNA
KOMBINACIJA NA MSP LETA
1999 V PLOVDIV – VESLAČI
DVOJNEGA ČETVERCA
DAVOR MIZERIT , PATRIK
FONDA, ŽIGA GALIČIČ IN
TOMAŽ ČERNE

SREBRNA ANDRAŽ
FISTRavec IN ŽIGA PALČEC
NA PODELITVI MEDALJ NA
MSP 2002 V TRAKAIU

BLEJSKA VESLAČA
GREGA KAVAŠ IN
CIRIL BIZJAK,
SVETOVNA
MLADINSKA
PRVAKA V DVOJCU
NA PRVENSTVU
LETA 2003 V
ATENAH

SREBRNA POSADKA DVOJCA
S KRMARJEM NA MSP 2003 V
ATENAH (OD LEVE PROTI
DESNI):

IGOR ČERNE, LUKA PRISTOV
IN KRMAR ANŽE BLAŽIČ

BRONASTI DVOJNI ČETVEREC
NA MSP 2006 V AMSTERDAMU
(OD LEVE PROTI DESNI):

ROK ROZMAN, VITO GALIČIČ,
MIHA GOLJA IN JANEZ ZUPAN

SVETOVNI
MLADINSKI PRVAKI
V ČETVERCU LETA
2004 V BANYOLESU

URBAN ULČAR, MATEJ ROJEC,
VITO GALIČIČ IN MATEVŽ KAISER
PO OSVOJENEM NASLOVU
MLADINSKIH SVETOVNIH
PODPRVAKOV V PEKINGU 2007

SREBRNA POSADKA
V DVOJCU NA MSP 2022
V VARESEJU (OD LEVE
PROTI DESNI):

JAKOB BRGLEZ IN
ARNE ZAVRŠNIK

JERNEJ MARKOVČ SE SKUPAJ
S TRENERJEM ROBERTOM
KRAŠOVCEM VESELI SREBRNE
MEDALJE NA MSP V PLOVDIVU
2012

SANJE ALI RESNIČNOST? ČLANI
DVOJNEGA ČETVERCA GAŠPER
FISTRAVEC, JAN ŠPIK, JERNEJ
MARKOVČ IN MATEJ ROJEC
Z BRONASTIMI MEDALJAMI
V VARESEJU 2012

RAJKO HRVAT Z BRONASTO
MEDALJO NA EVROPSKEM
PRVENSTVU 2015 V POZNANU

SREBRNI DVOJNI DVOJEC
MIHA ALJANČIČ/NIK KREBS
NA EVROPSKEM PRVENSTVU
ZA MLAJŠE ČLANE V
KRUSZWICI 2017

SIJAJ MEDALJ Z EVROPSKIH PRVENSTEV

Bera slovenskih medalj z evropskih prvenstev morda res ni tako bogata kot na svetovnih, a vendarle ni zanemarljiva. Razlog za manjšo številčnost verjetno tiči tudi v tem, da v letih, ko je slovensko veslanje doživljalo največji razcvet, ni bilo organiziranih evropskih prvenstev. Prvenstva Stare celine za mlajše kategorije so namreč začeli organizirati šele po letu 2010.

MED NAJBOLJŠIMI NA EVROPSKIH ČLANSKIH PRVENSTVIH

Prvo medaljo na članskih evropskih prvenstvih je osvojil sloviti osmerek v postavi Jože Berc, Alojz Colja, Slavko Janjuševič, Marko Mandič, Veko Skalak, Jadran Barut, Lucijan Kleva in krmar Zdenko Balaš, ki je na prvenstvu leta 1964 v Amsterdamu priveslal do bron. Do leta 1973, ko je bilo organizirano zadnje evropsko prvenstvo pred večletnim premorom, slovenski veslači niso več posegli po odličjih na tovrstnih prvenstvih.

Leta 2007 so se po več kot tridesetih letih premora evropska članska prvenstva spet vrnila na koledar veslaških tekmovanj, a na novo slovensko odličje je bilo potrebno počakati še dodatnih pet let. Vmes so sicer do finala priveslali četverec Miha in Tomaž Pirih, Rok Rozman in Rok Kolander in mariborski dvojni četverec Gašper Fistravec, Janez Jurše, Jernej Jurše, Janez Zupanc v Poznanu 2007, lahki dvojni dvojec Jure Cvet/Bine Pišlar v Grčiji 2008 ter ljubljanski lahki dvojni dvojec Jure Cvet/Matevž Malešič in skifist Jan Špik na Portugalskem 2010.

Po medalji je posegel šele kombinirani dvojni četverec Bleda, Maribora in Ljublanice. Jan Špik, Jernej Markovc, Gašper Fistravec in Matej Rojec so prekinili slovensko sušo kar zadeva odličja in v italijanskem Vareseju priveslali do bronaste medalje. Naslednji bron z evropskih prvenstev je leta 2015 pod taktirko

trenerja Iztoka Butinarja priveslal lahki skifist iz izolskega Arga Rajko Hrvat.

SLOVENSKA BRONASTA DOBA EVROPSKIH PRVENSTEV DO 23 LET

Najmlajša evropska prvenstva so za člane do 23 let, ki so prvič ugledala luč sveta leta 2017 v Kruszwici. Že krstno prvenstvo za mlajše člane je Sloveniji prineslo velik uspeh, saj sta Miha Aljančič in Nik Krebs pod vodstvom izkušenega trenerja Miloša Janše osvojila bron med dvojnimi dvojci, na tretjo stopničko zmagovalnega odra pa se je med lahki skifisti povzpel tudi Blejec Aleš Jalen. Nik Krebs je pod okriljem trenerja Dušana Juršeta v svojo zbirko medalj dodal še eno bronasto medaljo v konkurenci mlajših članov – na zmagovalni oder se je v nemškem Duisburgu povzpel skupaj s klubskim kolegom Jakom Časom.

SLOVESEN TRENUTEK ZA
BRONASTEGA LAHKEGA
SKIFISTA ALEŠA JALNA NA EP
DO 23 LET NA POLJSKEM

JAKA ČAS IN NIK KREBS
STA LETA 2020 NA EP DO
23 V DUISBURGU OSVOJILA
3. MESTO

PRVA MLADINSKA EVROPSKA
ZMAGA ZA SLOVENSKO
VESLANJE: ČLANA DVOJNEGA
DVOJCA JERNEJ MARKOVČ IN
JAN KANDUČ NA PODELITVI
MEDALJ V POLJSKI KRUSZWICI
LETA 2011

BRONASTA SLOVENSKA
POSADKA V DVOJNEM
ČETVERCU NA MEP 2014 V
HAZEWINKLU (OD LEVE PROTI
DESNI):

ALEŠ JALEN, TRENER JAN ILAR,
KRISTJAN MARKOVČ, NIK KREBS
IN VID PUGELJ

NIK KREBS IN MIHA ALJANČIČ
PO OSVOJENEM BRONU NA
MEP 2015 V RAČICAH

EVROPSKI MLADINSKI
PODPRVAKINJI V DVOJNEM
DVOJCU JANA DREMELJ IN
RUBY ČOP (MEP 2021
MÜNCHEN)

MLADINSKE EVROPSKE STOPNIČKE

Mladinska evropska prvenstva so bila organizirana šele po letu 2010. Na prvenstvih v poljski Kruszwici 2011 in bolgarskem Plovdivu 2012 je blestel blejski mladinec Jernej Markovč, ki je najprej s Koprčanom Janom Kandučem v dvojnem dvojcu pod trenerskim vodstvom Roberta Krašovca osvojil naslov mladinskega evropskega prvaka, leto kasneje pa je bil v skifu še drugi. Srečen kraj za slovenske mladince so bile leta 2015 češke Račice, kjer je blejsko-mariborska naveza Miha Aljančič/Nik Krebs osvojila 3. mesto med dvojnimi dvojci. Po nekaj letih zatišja pa je prišla tudi prva evropska mladinska medalja za slovenske veslačice – zanjo sta zaslužni Ruby Čop in Jana Dremelj, varovanki trenerja Mihe Piriha, ki sta na prvenstvu v Münchnu 2021 med dvojnimi dvojci osvojili naslov evropskih mladinskih podprvakinj. Srebrni niz sta leto kasneje v Vareseju nadaljevala Arne Završnik in Jakob Brglez, ki sta pod trenersko taktirko Primoža Merfa postala mladinska podprvaka v dvojcu.

DUŠAN JURŠE IN DARKO
ZIBAR SREBRNA NA
SREDOZEMSKIH IGRAH
LETA 1979 V SPLITU

JAN IN LUKA ŠPIK –
SREBRNA BRATSKA NAVEZA
V DVOJNEM DVOJCU NA
SREDOZEMSKIH IGRAH LETA
2009 V PESCARI

JURE CVET IN MATEVŽ
MALEŠIČ BRONASTA V
LAHKEM DVOJNEM DVOJCU
NA SREDOZEMSKIH IGRAH
LETA 2009 V PESCARI

SLAVJE POD SREDOZEMSKIM SONCEM

Sredozemske igre povezujejo države na sredozemskem območju iz Evrope, Afrike in Azije. Organizirane so vsako četrto leto, prve so bile leta 1951 v Aleksandriji. Od leta 1993 velja, da so organizirane leto po olimpijskih igrah. Slovenija se je na svoji samostojni poti vselej vrnila z bogato bero odličij, med katerimi so bila tudi številna veslaška. Skupaj so slovenski veslači osvojili 12 medalj, od tega 2 zlati, 4 srebrne in 6 bronastih.

Prvo slovensko obarvano medaljo je v dvojnem dvojcu z Osiječanom Darkom Zibarjem osvojil mariborski veslač Dušan Jurše na »domačih« sredozemskih igrah v Splitu leta 1979. Ostale mediteranske veslaške medalje so prišle po osamosvojitvi Slovenije.

V Languedoc-Roussillonu leta 1993 je slovenske barve odlično zastopal bronasti dvojec iz Barcelone Čop/Žvegelj, ki je s Sredozemskih iger domov prinesel srebro. Še uspešnejše so bile igre v Bariju štiri leta kasneje, kjer je Iztok Čop v enojcu osvojil zlato medaljo, četverec Janša, Klemenčič, Mujkič in Žvegelj pa je bil bronast. Tudi Tunis leta 2001 je bil uspešen za slovensko veslanje – blejsko-koprski dvojni dvojec Luka Špik/Davor Mizerit se je veselil zmage, ki jo je s 3. mestom začnil še blejski lahki skifist Blaž Kajdiž.

Naslednja postaja Sredozemskih iger je bila španska Almeria, ki bo v zgodovino slovenskega veslanja zapisana z bronastimi črkami. Na tretjo stopničko zmagovalnega odra sta namreč stopila skifist Davor Mizerit ter mariborski dvojni dvojec Matej Prelog/Rok Kolander.

Leta 2009 se je slovenska veslaška odprava iz italijanske Pescare prav tako vrnila z dvema medaljama – srebrom dvojnega dvojca, v katerem

sta moči združila brata Špik, ter bronom ljubljanskega lahkega dvojnega dvojca Jure Cvet/Matevž Malešič. Bronasto medaljo sta štiri leta kasneje v turškem Mersinu osvojila tudi Aleš Zupan in Jure Grace, ki sta nastopila v dvojcu.

Naslednje Sredozemske igre bi morale biti leta 2017 v Španiji, a so jih zaradi napetih političnih razmer v Kataloniji prestavili za eno leto. Nič ne de. Tudi Tarragona je bila uspešna za slovenske veslače, saj sta Miha Aljančič in Nik Krebs priveslala do srebrne medalje.

NA ZMAGOVALNEM ODRU V SVETOVNEM POKALU

Posebno poglavje uspehov slovenskega veslanja so stopničke na tekmah svetovnega pokala. Skupno so slovenski veslači doslej več kot 50-krat stali na odru za zmagovalce, od tega 13-krat na najvišji stopnički. Obdobje med 1994 in 1998 je bil od Slovencev v ospredju predvsem Iztok Čop, ki je v teh letih nanizal kar 9 uvrstitev med najboljše tri. Najbolj izjemna je bila sezona 1997, kjer je Čop zmagal na vseh treh tekmah svetovnega pokala in bil zanesljivo najboljši v skupnem seštevku. Dve sezoni prej, 1995, se je prav tako na vseh treh tekmah prebil na zmagovalni oder – z enim drugim ter dvema tretjima mestoma je sezono končal kot tretji najboljši skifist te sezone. Svoje nabiranje medalj v svetovnem pokalu je začel v sezoni 1994, v kateri je bil dvakrat tretji.

Sezono 1999 je Iztok Čop začel z zmago, na zmagovalnem odru pa mu je na tretjem mestu delala nova vzhajajoča zvezda slovenskega veslanja, Luka Špik. Trener in selektor Miloš Janša je izjemna skifista že na drugi tekmi na Dunaju povezal v skupno posadko dvojnega dvojca, kar se je izkazalo za zmagovalno kombinacijo. Čop in Špik sta tudi na zadnji tekmi sezone v Luzernu ponovno nastopila

S PONOSOM NA ZMAGOVALNEM ODRU (SKRAJNO LEVO):

JURE GRACE IN ALEŠ ZUPAN, BRONASTA NA SREDOZEMSKIH IGRAH V TURŠKEM MERSINU 2013

NIK KREBS IN MIHA ALJANČIČ – SREBRNA NA SREDOZEMSKIH IGRAH LETA 2018 V TARRAGONI

v enojcih, kjer je bil Čop drugi, Špik pa peti, sezono pa zaključila z zmagoslavjem na svetovnem prvenstvu v dvojnem dvojcu. V sezono 2000 sta vstopila z zmago na tekmi svetovnega pokala v Münchnu in napovedala svoj pohod proti olimpijskemu zlatu.

Ljubiteljem veslanja bo zagotovo v spominu ostala prva tekma svetovnega pokala sezone 2001 v španski Seville, kjer je Zdravljica zaigrala kar dvakrat – enkrat na čast dvojemu dvojcu Čop/Špik, drugič pa za četverec v postavi Jani Klemenčič, Milan Janša, Matej Prelog in Rok Kolander. Tudi tekma v Münchnu je v slovenski tabor prinesla veliko veselja z novo zmago dvojnega dvojca ter tretjima mestoma blejsko-mariborskega četverca in obalno-ljubljanskega četverca s krmarjem v postavi Andrej Hrabar, Peter Mizerit, Matija Pavšič, Tine Grden in krmar Dimitrij Kuštrin.

V sezoni 2002 so slovenski veslači na tekmi v Luzernu poskrbeli za dve tretji mesti, in sicer Čopa v skifu (kjer je v finalu veslal tudi Špik) ter četverca. Takšen je bil tudi izkupiček na tekmi v Münchnu. Čop in Špik sta na prvi tekmi sezone 2003 v Milanu nastopila ločeno v skifih in zasedla drugo in tretjo stopničko zmagovalnega odra. Münchenska tekma je prinesla drugi mesti – Čop v enojcu ter Špik in Prelog v dvojnem dvojcu. Čop je v Luzernu dodal še eno srebrno odličje.

Uvod v olimpijsko veslaško leto 2004 je prinesel dve tretji mesti Čopu v enojcu ter Klemenčiču, bratoma Mihi in Tomažu Pirihi in Gregorju Sračnjeku v četvercu. Četverec je bil tretji tudi v Münchnu, medtem ko je Čop spet sedel v čoln skupaj s Špikom. Sloviti dvojni dvojec je tako na ostalih dveh tekmah sezone svetovnega pokala slovenski beri medalj dodal še dve srebrni.

Leta 2005 sta bili doseženi dve zmagi v svetovnem pokalu. Za prvo je v Münchnu poskrbel dvojni četverec s Čopom, Špikom, Prelogom in Davorjem

Mizeritom, za drugo pa v Luzernu dvojni dvojec. Čop in Špik sta s svojimi briljantnimi nastopi nadaljevala tudi v svetovnem pokalu 2006, ko sta v svojo zbirko trofej dodala 1. in 2. mesto, izkupiček pa je v Poznanu z 2. mestom dopolnil še blejsko-mariborski četverec bratov Pirih, Kolandra in Preloga.

Dvojni dvojec se je na zmagovalni oder svetovnega pokala v prihodnjih dveh sezonah uvrstil še na dveh tekmah, in sicer 2007 v Luzernu na tretje ter 2008 v Poznanu na 2. mesto. Slednji dosežek je s 3. mestom dopolnil še četverec, kjer je Preloga zamenjal Rok Rozman.

Sezona 2009 je, kar zadeva stopničke v svetovnem pokalu, pripadla posadkam s štirimi člani. Izkušeni Iztok Čop se je pridružil mladi mariborski trojici, Janezu Zupanu, Gašperju Fistravcu in Janezu Juršetu, v dvojnem četvercu in skupaj so dvakrat osvojili 3. mesto. Četverec pa je v Luzernu k temu dodal še uvrstitev na drugo stopničko podija. V olimpijski sezoni 2012 sta Čop in Špik v Beogradu priveslala Sloveniji še eno bronasto medaljo v svetovnem pokalu.

V zadnjih letih se na stopničke v svetovnem pokalu uvršča le lahki skifist Rajko Hrvat. Pod taktirko trenerja Iztoka Butinarja je nanizal dve drugi mesti v sezonah 2015 na domači tekmi na Bledu in 2019 v Rotterdamu ter zmago v italijanskem Vareseju v sezoni 2016. Z novim trenerjem Anžetom Blažičem pa sta tem dosežkom dodala še 3. mesto na tretji tekmi sezone 2021 v italijanski Sabaudiji ter 2. mesto na uvodni tekmi sezone 2022 v Beogradu.

TRETJEUVRŠČENI DVOJNI
ČETVEREC NA TEKMI
SVETOVNEGA POKALA V
MÜNCHNU 2009
(OD LEVE PROTI DESNI):

JANEZ ZUPANC, GAŠPER
FISTRAVEC, JANEZ JURŠE IN
IZTOK ČOP

SREBRNI FANTJE NA TEKMI
SVETOVNEGA POKALA V LUZERNU
2009 (OD LEVE PROTI DESNI):

TOMAŽ PIRIH, ROK ROZMAN, ROK
KOLANDER IN MIHA PIRIH

IZJEMNA SEZONA 1997 ZA
IZTOKA ČOPA, SKUPNEGA
ZMAGOVALCA S »HAT
TRICKOM« ZMAG V
SVETOVNEM POKALU

DVOBOJ VESLAŠKIH LEGEND NA
SVETOVNEM POKALU V LINZU 2007 –
SLOVENEČ IZTOK ČOP IN NORVEŽAN
OLAF TUFTJE NA TEKMI ENOJCEV

ČOP IN ŠPIK NA SVETOVNEM
POKALU V AMSTERDAMU
2007

NASTOP SLOVENSKEGA
ČETVERCA NA SVETOVNEM
POKALU V LUZERNU 2007:

MIHA PIRIH, ROK
KOLANDER, ROK ROZMAN
IN TOMAŽ PIRIH

DVOJNI ČETVEREC PO
OSVOJITVI 4. MESTA NA
SVETOVNEM POKALU V
MÜNCHNU 2008:

JANEZ ZUPANC, JERNEJ
JURŠE, JANEZ JURŠE IN
GAŠPER FISTRAVEC

NAGRADE IN PRIZNANJA ZA VESLAŠKE DOSEŽKE

Veslaški rezultati in dosežki so bili opaženi in cenjeni tako doma kot v tujini. O tem poleg številnih objav govori vrsta priznanj, nagrad in nazivov, ki jih športne organizacije in mediji podeljujejo vrhunskim športnikom ter zaslužnim športnim akterjem. V veslaških vitrinah se je nabralo kar nekaj takšnih priznanj, in sicer od Bloudkove nagrade do veslaškega »oskarja« – Kellerjeve nagrade.

BLOUDKOVE NAGRADE IN PRIZNANJA

Bloudkova nagrada velja za najbolj prestižno slovensko nagrado na področju športa. Običajno jo prejmejo najbolj prizadevni športni delavci in organizacije ter športniki, ki na tekmovanjih najvišjega ranga osvajajo medalje. Poleg Bloudkove nagrade so zaslužnim športnim akterjem namenjene tudi Bloudkove plakete. Obeh vrst priznanj se je v veslaški zgodovini nabralo kar nekaj. Nekateri veslači in funkcionarji so si prislužili obe – najprej plaketo, po »nadgradnji« svojih dosežkov pa še nagrado.

Med slednjimi sta Iztok Čop in Denis Žvegelj, ki sta po osvojeni srebrni medalji na svetovnem prvenstvu 1991 najprej prejela Bloudkovo plaketo, z olimpijskim bronom iz Barcelone pa leto kasneje še Bloudkovo nagrado. Luka Špik si je plaketo prislužil z naslovom mladinskega svetovnega prvaka leta 1997 in jo

dve leti kasneje s svojimi prepričljivimi nastopi nadgradil z nagrado. Med veslači, ki so prejeli tako Bloudkovo plaketo kot Bloudkovo nagrado, je še Matej Prelog. Plaketo za veslaške dosežke v dvojcu med mlajšimi člani sta prejela z Rokom Kolandrom, po srebru na svetovnem prvenstvu v Gifuju 2005 v dvojnem četvercu pa sta se z Davorjem Mizeritom pridružila še družini Bloudkovih nagrajencev.

Bloudkove nagrade in plakete so večinoma prišle z osvojenimi medaljami na največjih tekmovanjih. Prvi Bloudkovi nagradi za slovensko veslanje je osvojila posadka bronastega dvojca na olimpijskih igrah v Seulu 1988 Sadik Mujkić/Bojan Prešeren ter trenerski tandem Miloš Janša in Stanko Slivnik, ki sta botrovala vzponu slovenskega veslanja v osemdesetih letih prejšnjega stoletja. Tudi olimpijski bron četverca leta 1992 je bil nagrajen z najvišjim slovenskim športnim priznanjem. Bloudkovo nagrado je iz veslaških krogov doslej prejel še nekdanji predsednik VZS Tomo Levovnik, zaslužen tudi na drugih športno-organizacijskih področjih.

Prvi, ki je iz veslaškega športa leta 1970 prejel Bloudkovo plaketo, je bil Božo Benedik, ki se je izkazal z dobrim organizacijskim delom pri veslaških tekmovanjih in gradnji veslaškega centra na Bledu. Leto kasneje je plaketa pripadla tudi Veslaškem klubu Argo Izola, in sicer za tekmovalne dosežke in delo z mladino. Plaketo za svoj doprinos k izjemnim veslaškim dosežkom na prelomu tisočletja je ob

BOŽO BENEDIK (LEVO),
V DRUŽBI S PREDSEDNIKOM
VZS, FRANČKOM MIRTIČEM,
PREJEMA BLOUDKOVO
PLAKETO IZ ROK
PREDSEDNIKA ŽIRIJE
ADOLFA ARIGLERJA

zaključku funkcije predsednika VZS leta 2004 dobil tudi Slobodan Radujko. Ostale Bloudkove plakete za veslanje so bile neposredno povezane s tekmovalnimi dosežki. Poleg že omenjenih dobitnikov plaket in nagrad so Bloudkove plakete prejeli še Milan Janša, Robert Krašovec in Gorazd Slivnik leta 1989 (v prvi vrsti za 3. mesto na SP v dvojcu s krmarjem), Erik Tul, ki je nase najbolj opozoril z naslovom najboljšega skifista na svetu med mlajšimi člani (1995), ter četverec Kolander, Miha in Tomaž Pirih, Rozman leta 2009.

DRŽAVNA ODLIKOVANJA

Med številnimi veslaškimi dosežki in akterji so bili tudi takšni, ki so bili nagrajeni z visokimi državnimi odlikovanji. Božo Benedik je za svoje organizacijsko delo v odborih za pripravo velikih veslaških tekmovanj na Bledu leta 1977 prejel Red dela z zlatim vencem. Izkazal se je tudi kot predsednik slovenske in nekaj časa tudi jugoslovanske zveze ter kot član komisij in sveta Mednarodne veslaške zveze (FISA). V samostojni Sloveniji je leta 1996 prejel še Častni znak svobode. Z osvojenimi medaljami na olimpijskih igrah in svetovnih prvenstvih ter s svojimi prepričljivimi nastopi na drugih veslaških tekmovanjih sta leta 1999 srebrni red za zasluge dobila Iztok Čop in Luka Špik.

PRIZNANJE OKS

Olimpijski komite Slovenije vsako leto podeli priznanja najboljšim športnicam in športnikom, ki so na največjih športnih tekmovanjih osvojili medalje, se uvrščali v finala ali so poskrbeli za rekordne dosežke. Priznanja OKS so olimpijska plamenica, velika in mala statua, zlati, srebrni in bronasti znak za športnike ter zlate, srebrne in bronaste plakete za trenerje dobitnikov najvišjih priznanj OKS.

Med prejemniki so tudi veslači. Največ OKS priznanj so pobrali Iztok Čop in Luka Špik ter trener Miloš Janša – udarni dvojni dvojec je v svojo vitrino pospravil olimpijsko plamenico, dve veliki statui in eno malo, Janša pa kot njun trener tri zlate in eno srebrno plaketo. Slednji je v trenerski vlogi dobil še dve zlati plaketi kot trener četverca Kolander, Rozman ter brata Pirih, posadke, ki je prejela dve veliki statui za olimpijsko 4. mesto in bron na svetovnem prvenstvu. Malo statuo ter trenerske srebrne plakete so za medalje na svetovnih prvenstvih do 23 let prejeli še lahki dvojni dvojec Jure Cvet/Matevž Malešič in trener Jošt Dolničar (2009), dvojni dvojec Aleš Zupan/Gregor Domanjko in trener Dušan Jurše (2011) ter dvojni četverec Gašper Fistravec, Jan Špik, Jernej Markovc, Matej Rojec in trenerji Jurše, Janša in Ilar (2012). Zlati znak in trenersko bronasto plaketo so osvojili še Rajko Hrvat, srebrn v na svetovnem prvenstvu neolimpijskem lahkem enojcu, in njegov trener Iztok Butinar (2015) ter dvojni dvojec Nik Krebs/Miha Aljančič in trenerja Jurše in Janša za 3. mesto na evropskem prvenstvu mlajših članov (2017). K tej beri priznanj OKS je kar nekaj veslačic in veslačev dodalo še srebrne znake: četverec Galičič, Rozman, Zupan, Golja ter skifist Andraž Krek za 3. mesti na MSP 2006, dvojni dvojec Kanduč/Markovc za naslov mladinskih evropskih prvakov (2011), Ramšak, Ferlinc za 3. mesto na MSP 2013, dvojni četverec Jalen, Pugelj, Krebs, Kristjan Markovc za bron na mladinskem evropskem

IZTOK ČOP
S PRIZNANJEM
OKS

prvenstvu 2014, Aljančič, Krebs za 3. mesto na MEP 2015, lahki skifist Rajko Hrvat za 3. mesto na evropskem prvenstvu 2016 ter Ruby Čop in Jana Dremelj za srebro na MEP 2021.

Med veslači pa je tudi prejemnik priznanja Mednarodnega olimpijskega komiteja. Prestižno priznanje je leta 2013 prejel Iztok Čop.

Priznanja OKS pa niso prejeli le posamezniki. Tudi sama Veslaška zveza Slovenije je prejela častno listino OKS, kar je najvišje priznanje OKS.

PRIZNANJA VZS

Veslaška zveza Slovenije je že v preteklosti nagradjevala najuspešnejše športnike in trenerje s svojimi priznanji. Leta 2009 pa je področje priznanj uredila s posebnim pravilnikom, ki je osnova za podeljevanje priznanj veslačem in trenerjem za tekmovalne dosežke, za jubileje in zaključke karier ter plaket zaslužnim veslaškim delavcem in zunanjim sodelavcem.

DOBITNIKI OLIMPIJSKEGA
VESLAŠKEGA PRIZNANJA VZS
ZA LETO 2009 (OD LEVE
PROTI DESNI):

DENIS ŽVEGELJ – TEDANJI
PREDSEDNIK VZS, DR. IGOR
LUKŠIČ – TAKRATNI MINISTER
ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT,
TRENER MILOŠ JANŠA, MIHA
PIRIH, ROK KOLANDER, ROK
ROZMAN IN TOMAŽ PIRIH

OLIMPIJSKA VESLAŠKA PRIZNANJA

Olimpijsko veslaško priznanje je najvišje priznanje Veslaške zveze Slovenije, ki ga prejmejo veslači, člani posadke, in njihov trener za osvojitve medalje na olimpijskih igrah in absolutnem svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini.

Od leta 2009 so olimpijska veslaška priznanja osvojili Tomaž Pirih, Rok Rozman, Rok Kolander, Miha Pirih in trener Miloš Janša za 3. mesto na svetovnem prvenstvu v Poznanu 2009 ter tri leta kasneje še Iztok Čop, Luka Špik in trener Miloš Janša za olimpijski bron v Londonu.

VELIKA PRIZNANJA VZS

Veslaška zveza Slovenije z velikim priznanjem nagrajuje veslače in njihove trenerje za doseženo 4. do 6. mesto na olimpijskih igrah in svetovnem prvenstvu v olimpijski disciplini v absolutni konkurenci ali za

osvojeno medaljo na evropskem prvenstvu, svetovnem prvenstvu v neolimpijski disciplini, na sredozemskih igrah in tekmah svetovnega pokala.

V prvem letu je bilo po novem pravilniku podeljenih največ velikih priznanj VZS – dobili so jih dvojni dvojec Luka Špik/Jan Špik in trener Miloš Janša za 5. mesto na svetovnem prvenstvu v Poznanu in 2. mesto na Sredozemskih igrah v Pescari, dvojni četverec Janez Županc, Gašper Fistravec, Janez Jurše, Iztok Čop in trener Dušan Jurše za 3. mesto na tekmah svetovnega pokala v Münchnu in Luzernu ter lahki dvojni dvojec Matevž Malešič/Jure Cvet in trener Jan Ilar za 3. mesto na sredozemskih igrah. Luka Špik je s trenerjem Milošem Janšo v prihodnjih dveh letih prejel še dve veliki priznanji, in sicer 2010 za 6. mesto na svetovnem prvenstvu v Karapiru ter 2011 skupaj z Iztokom Čopom v dvojnem dvojcu za 5. mesto na domačem svetovnem prvenstvu na Bledu. 3. mesto na evropskem prvenstvu v Vareseju

PREJEMNIKI MALEGA PRIZNANJA VZS LETA 2014 (OD LEVE PROTI DESNI):

PREDSEDNIK VZS – JOŠT DOLNIČAR,
 TRENERJI PRIMOŽ MERF, JAN ILAR, ROBERT
 KRAŠOVEC TER VESLAČI VID PUGELJ,
 KRISTJAN MARKOVČ IN ALEŠ JALEN

leta 2012 je veliko priznanje prineslo dvojnemu četvercu v postavi Gašper Fistravec, Jan Špik, Jernej Markovc, Matej Rojec in trener Miloš Janša. Od leta 2015 je za medalje na svetovnih in evropskih prvenstvih in v svetovnem pokalu velika priznanja pobiral predvsem lahki skifist Rajko Hrvat – tri je prejel pod trenersko taktirko Iztoka Butinarja (2015, 2016 in 2019), eno pa v sodelovanju s trenerjem Anžetom Blažičem (2021). Vmes so leta 2017 veliko priznanje prejeli še Nik Krebs, Miha Aljančič in trener Miloš Janša za 2. mesto na Sredozemskih igrah v Tarragoni.

MALA PRIZNANJA VZS

Med tekmovalna priznanja sodi tudi malo priznanje, ki ga VZS podeljuje veslačem in njihovim trenerjem za doseženo 4. do 6. mesto na evropskem prvenstvu v olimpijski disciplini, nastop v finalu na svetovnem prvenstvu za mlajše člane ter za osvojeno medaljo na mladinskem

svetovnem prvenstvu, mladinskem evropskem prvenstvu in mladinskih olimpijskih igrah.

V obdobju od leta 2009 je bilo podeljenih kar nekaj malih priznanj. Že leta 2009 so jih za uspešne nastope na svetovnem prvenstvu do 23 let v Račicah prejeli skifist Andraž Krek in trener Iztok Butinar za 4. mesto, Žiga Piriš, Matej Rojec in trener Robert Krašovec za 5. mesto ter Marko Grace, Blaž Velcl, Jernej Jurše, Rok Gradišnik in trener Dušan Jurše za 6. mesto na prvenstvu. Leto kasneje je mala priznanja prejelo še več posadk, in sicer Matevž Malešič, Jure Cvet in trener Jan Ilar za 5. mesto ter Jan Špik in trener Miloš Janša za 6. mesto na EP v Montemor-o-Velhu, Žiga Piriš, Andraž Krek in trener Miloš Janša za 6. mesto na svetovnem prvenstvu mlajših članov v Brestu ter Jure Grace, Grega Domanjko in trener Dušan Jurše za zmago na mladinskih olimpijskih igrah v Singapurju.

V letu 2011 so mala priznanja prejeli Rok Gradišnik, Grega Domanjko, Marko Grace, Jernej Jurše in trener Dušan Jurše za 5. mesto na EP v Plovdivu, Aleš Zupan, Grega Domanjko in trener Dušan Jurše za 3. mesto ter Jure Grace s trenerjem Juršetom za 6. mesto na svetovnem prvenstvu do 23 let v Amsterdamu, Jan Kanduč, Jernej Markovc in njun trener Robert Krašovec pa za zmago na mladinskem evropskem prvenstvu v Kruszwicu.

Dobre uvrstitve na domačem mladinskem evropskem prvenstvu na Bledu leta 2012 so male plakete prinesle Tomažu Juršetu, Mateju Grobelniku, Mihi Ramšaku, Gašperju Ferlincu in trenerju Primožu Merfu za 3. mesto ter Jerneju Markovcu in trenerju Robertu Krašovcu za 2. mesto, slednja sta se veselila tudi srebra na mladinskem SP v Plovdivu. Aleš Zupan, Grega Domanjko in trener Dušan Jurše pa so malo priznanje prejeli za 6. mesto na SP do 23 let v Trakaju. Miha Ramšak, Gašper Ferlinc in trener Primož Merf so 2013 prejeli malo priznanje za 3. mesto na mladinskem svetovnem prvenstvu, leto

PREJEMNIK PRIZNANJA OB
ZAKLJUČKU KARIERE
TRENERJA IN PRIZADEVNEGA
VESLAŠKEGA DELAVCA
STANKO SLIVNIK TER
PRESEDNIK VZS, JOŠT
DOLNIČAR

NEKDANJI IN SEDANJI
PRESEDNIK VZS: SLOBODAN
RADUJKO IN JOŠT DOLNIČAR

PRIZNANJA VZS

kasneje pa je šlo malo priznanje v roke bronastemu mladinskemu dvojnemu četvercu v postavi Aleš Jalen, Kristjan Markovc, Nik Krebs, Vid Pugelj ter trenerjem posadke Janu Ilarju, Robertu Krašovcu in Primožu Merfu.

Bronasta z mladinskega EP v Račicah, Miha Aljančič, Nik Krebs, sta s trenerjema Robertom Krašovcem in Primožem Merfom malo priznanje prejela 2015, dve leti kasneje pa še eno pod trenerško taktirko Miloša Janše za bron na SP mlajših

članov v Kruszwici. Na tem prvenstvu je 3. mesto s trenerjem Janšo osvojil tudi Aleš Jalen. 3. mesto na evropskem prvenstvu do 23 let je leta 2020 malo priznanje prineslo tudi Jaku Času, Niku Krebsu in trenerju Juršetu, leta 2021 pa so ga prejeli še Jana Dremelj, Ruby Čop in trener Miha Pirih za 2. mesto na MEP v Münchnu.

OSTALA PRIZNANJA VZS ZA TEKMOVALNE DOSEŽKE

Poleg najbolj željenih priznanj za tekmovalne dosežke je Veslaška zveza Slovenije v preteklih letih podelila še nekaj drugih priznanj. Najuspešnejši veslaški tandem, Iztok Čop in Luka Špik, sta prejela naziva ambasadorja veslanja. Priznanja za najodmevnejši preboj so prejeli Matevž Malešič, Jure Cvet, Aleš Zupan, Grega Domanjko, Jernej Markovc, Miha Ramšak, Gašper Ferlinc, Aleš Jalen, Miha Aljančič, Nik Krebs in Filip-Matej Pfeifer. Priznanja za odmevne rezultate v mlajših kategorijah so šla v Jaku Času, Ilarii Macchi, Lei Hren in Arneju Završniku. Kot popotnico ob zaključku veslaške kariere in iskanju novih življenjskih izzivov pa so priznanja prejeli Iztok Čop, Miha Pirih, Rok Kolander, Tomaž Pirih, Luka Špik, Jan Špik, Gašper Fistravec, Matej Rojec in Stanko Slivnik.

PLAKETE VZS

Veslaških uspehov seveda ne bi bilo brez dobrega zaledja in prizadevnih posameznikov. Tudi nanje Veslaška zveza ne pozablja in najbolj zaslužnim podeljuje plakete.

Plakete za zaslužne veslaške delavce, ki jih veslaška zveza podeljuje posameznikom ali organizacijam za dolgoletno strokovno ali organizacijsko delo, za pomemben doprinos k delovanju zveze in nastopom slovenskih veslaških reprezentanc, ob visokem jubileju, za jubilejno organiziranje veslaških prireditev in v drugih primerih, ki so pomembni za razvoj slovenskega veslanja, so od leta 2009 prejeli: Tomo Levovnik, Slobodan Radujko, Stanko Slivnik, Vlado Krulčič, Borut Kocjančič, Anton Zaletelj, Milan Kocjančič, Marko Mizerit, Peter Mizerit, Zdenko Portič, Damijan Golja, Lidija Verboten, Branko Kocjančič, Zorko Tul, Bojan Mataln, Branko Pišlar, Miloš Pugelj, dr. Gregor Geršak, Miha Šlibar, Mira

Fatur, Marjan Erklavec, David Runco, Lea Sorgo, Jože Hajnrin in Slobodan Paripovič.

Poleg tega Veslaška zveza Slovenije podeljuje plakete za posebne zasluge posameznikom ali organizacijam za dobro dolgoletno sodelovanje medijev, dolgoletno in pomembno sponzoriranje športa, zgledno sodelovanje zdravstvenih in drugih institucij, ob protokolarnih obiskih visokih funkcionarjev FISE ter domačih in mednarodnih športnih organizacij, najvišjih predstavnikov Republike Slovenije in drugih držav, znanih javnih osebnosti, ob priložnostnih akcijah VZS, za uspešno izvedbo velikih veslaških prireditev in uspešno mednarodno sodelovanje.

PRIZNANJA OB 60-LETNEM JUBILEJU VZS

Okrogle obletnice so priložnost za natančnejšo revizijo preteklih dosežkov in prizadevanj posameznikov. Tako je Veslaška zveza pred desetimi leti, ob 60-letnem jubileju, s priznanji izrazila zahvalo vsem, ki jih morda res ne vidimo v prvem planu, so pa zato zelo pomembni kamenčki v mozaiku razvoja slovenskega veslanja.

Plakete ob 60-letnem jubileju za dolgoletne veslaške delavce so prejeli veslaški sodniki Vinko Iskra, Zorko Tul, Branko Kocjančič, Darko Golob, Mira Fatur (slednja dva tudi kot dolgoletna člana organov VZS), nekdanja predsednika zveze Tomo Levovnik in Slobodan Radujko, nekdanji sekretar Stanko Slivnik, dolgoletni član organov VZS Slobodan Paripovič in Joško Joras, pobudnik izgradnje piranskega veslaškega centra.

Plaket ob jubileju zveze so bili deležni tudi veslači, ki so nastopili na olimpijskih igrah v obdobju do osamosvojitve Slovenije: Igor Radin, Jože Lovec, Alojz Colja, Vekoslav Skalac, Boris Klavora, Jadran Barut, Jože Berc, Miloš Janša, Jure Potočnik, Milan

DUŠAN JURŠE
S PREDSEDNIKOM VZS,
JOŠTOM DOLNIČARJEM, OB
PREJEMU JUBILEJNEGA
PRIZNANJA VZS ZA
TRENERJE 2014

PRIZNANJE ZA ZORKA TULA LETA 2018 OB
ZAKLJUČKU FUNKCIJE SODNIKA VESLANJA (NA
SLIKI S PREDSEDNIKOM VZS, JOŠTOM
DOLNIČARJEM, DESNO)

Janša, Janez Ambrožič, Sadik Mujkić in Bojan
Prešeren.

Za razvoj in delovanje posameznih veslaških klubov
je ključna podpora sponzorjev in drugih pod-
pornikov. Tako so plakete prejeli tudi podporniki in
sponzorji veslaških klubov Bled, Dravskih elektrarn
Maribor in Ljubljane: Pivovarna Laško d. d., Sava
Hoteli Bled, Krajevna skupnost Bresternica, Dravske
elektrarne Maribor d. d., Zavarovalnica Maribor d. d.,
Mestna občina Maribor, Savske elektrarne Ljubljana
in IC elektronika.

PREJEMNIKI PLAKETE ZA POMOČ PRI ORGANIZACIJI
SVETOVNEGA POKALA 2015 IN SP V VESLANJU ZA
VETERANE BLED 2017: MIRA FATUR ...

DARKO GOLOB ...

BORUT GOLOB ...

BORUT KOJCANČIČ ...

IN PETER MIZERIT

TIM FARČNIK IZ ROK
PRESEDNIKA VZS, JOŠTA
DOLNIČARJA, PREJEMA
PLAKETO ZA PARTNERSKO
SODELOVANJE PRI
ORGANIZACIJI SP 2011,
SVETOVNIH POKALOV 2010
IN 2015 IN SP V VESLANJU
ZA VETERANE 2017

EKIPA LETA 2008 PO IZBORU SLOVENSkih ŠPORTNIH NOVINARJEV (OD LEVE PROTI DESNI):

TOMAŽ PIRIH, ROK ROZMAN, ROK KOLANDER, MIHA PIRIH – ČLANI ČETRTOUVRŠČENEGA ČETVERCA NA OI V PEKINGU

ŠPORTNIK LETA

Slovenski športni novinarji vsakoletno na podlagi doseženih rezultatov v minulem letu podelijo nazive najboljših športnikov, športnic in ekip leta. V družino najboljših so se v preteklosti uvrščali tudi veslači. Največ nazivov športne ekipe leta (v individualnih športih) imata v svoji zbirki Iztok Čop in Luka Špik, ki sta ta naziv osvojila kar šestkrat. Čop je bil leta 1995 tudi okronan z nazivom športnika leta, sicer pa ima iz leta 1992 še en naziv športne ekipe leta v individualnih športih, ki ga je osvojil z Denisom Žvegljem. Tega leta je naziv športne ekipe leta pripadel še eni veslaški posadki – četvercu Janša, Klemenčič, Mirjanič, Mujkič. V dosedanji zgodovini priznanj športnih novinarjev je naziv športne ekipe leta pripadel še četrtouvrščnemu olimpijskemu četvercu iz Pekinga 2008, Miha in Tomaž Pirih, Kolander in Rozman.

IZTOK ČOP PO PREJEMU
KELLERJEVE NAGRADE
(NA SLIKI SKUPAJ Z
DOMINIKOM KELLERJEM)

MEDNARODNE NAGRADE

Dosežke slovenskega veslanja so opazili tudi na mednarodnem nivoju. Mednarodna veslaška zveza FISA je dvojni dvojec Čop/Špik razglasila za najboljšo moško posadko 2005. Še prestižnejša nagrada pa je za Čopa prišla deset let kasneje. Najuspešnejši slovenski veslač je namreč prejel nagrado Thomasa Kellerja, poimenovano po nekdanjem predsedniku FISE in velikemu prijatelju Bleda, ki v veslaških krogih velja za najprestižnejšo nagrado za športne dosežke.

SODNIŠKA
KOMISIJA NA 66.
MEDNARODNI
REGATI BLED
2022

SODNIŠKA
KOMISIJA NA 58.
MEDNARODNI
REGATI BLED
2014

SODNIŠKA KOMISIJA

Sodniki so sestavni del vsake veslaške regate, saj skrbijo za varnost tekmovanja, poštenost in spoštovanje pravil veslanja. Na vseh regatah, ne glede na pomembnost, sodniki opravljajo različne naloge, vključno s štartom in ciljem na regatah, pravičnostjo, protesti, napredovanjem posadk na posamezni regati in številnimi drugimi nalogami.

Veslaški sodniki so pomemben del Veslaške zveze Slovenije in so organizirani v sklopu zborra sodnikov, predstavlja in vodi pa jih pet-članska Sodniška komisija VZS.

Preden kandidati postanejo sodniki, se morajo udeležiti izobraževanj in opraviti izpit za veslaškega sodnika. Do sedaj je izpit za veslaškega sodnika VZS opravilo 37 sodnikov in sodnic iz vseh slovenskih veslaških klubov. Po nekajletni praksi lahko opravljajo tudi izpit za mednarodnega sodnika (FISA/World Rowing Umpire), kar jim omogoča sojenje na velikih mednarodnih regatah, evropskih in svetovnih prvenstvih in olimpijskih igrah. Sodniška komisija Veslaške zveze Slovenije vsako leto organizira licenčni seminar za veslaške sodnike, kjer sodniki obnovijo svoje znanje, se seznanijo z novostmi v pravilih in pregledajo dosedanje delo. Na mednarodni ravni je sojenje organizirano s strani Sodniške komisije Mednarodne veslaške zveze – World Rowing Umpiring Commission. Prvi predsednik Sodniške komisije VZS po osamosvojitvi Slovenije je bil Branko Kocijančič iz Veslaškega

kluba Nautilus Koper, ki sta ga nasledila Borut Golob iz Veslaškega kluba Dravske elektrarne Maribor in Samo Prodan iz Veslaškega kluba Nautilus Koper. Od leta 2009 vodi Sodniško komisijo Vladimir Meglič iz Veslaškega kluba Ljubljana iz Ljubljane.

V Sloveniji je doslej delovalo sedem mednarodnih veslaških sodnikov. Prvi mednarodni sodnik je bil Dušan Lah, ki je postal mednarodni sodnik leta 1983 in je sodil na raznih mednarodnih regatah. Leta 1992 je po osamosvojitvi Slovenije sodeloval pri ustanovitvi slovenske sodniške organizacije. Brata Borut in Darko Golob iz Veslaškega kluba Dravske elektrarne Maribor sta leta 1993 opravila izpit za mednarodnega sodnika. V letu 200 sta jima sledila Peter Fajfar iz Veslaškega kluba Bled in Vladimir Meglič iz Veslaškega kluba Ljubljana. V letu 2019 sta mednarodni, World Rowing izpit za sodnika opravila Simon Malej iz Veslaškega kluba Bled in Valentina Budak iz Veslaškega kluba Piran.

Predsednik Sodniške komisije VZS in mednarodni veslaški sodnik Vladimir Meglič je bil na sestanku FISA Councila v Londonu decembra 2014 kot prvi Slovenec imenovan za člana Sodniške komisije Mednarodne veslaške zveze (World Rowing Umpiring Commission) FISA/World Rowing.

Slovenski sodniki z mednarodno licenco so bili udeleženi na vseh velikih tekmovanjih, evropskih in svetovnih prvenstvih vseh kategorij, in tudi na Olimpijskih igrah. Borut Golob je sodil leta

DEL SODNIŠKE EKIPE NA
NA 64. MEDNARODNI
REGATI BLED 2020, KI JE
MINILA V ZNAMENJU
STROGIH
»PROTIKORONSKIH«
UKREPOV (OD LEVE PROTI
DESNI):

MITJA ČAČ, VALENTINA
BUDAK, TIA MUSIZZA
GLAVINA, MAJA MALEJ

2004 na olimpijskih igrah v Atenah, leta 2012 na paraolimpijskih igrah v Londonu in leta 2018 na mladinskih olimpijskih igrah v Buenos Airesu. Darko Golob je leta 2005 sodil na mediteranskih igrah v Almeriji, leta 2016 pa na olimpijskih igrah v Rio de Janeiru. Vladimir Meglič je bil član sodniške žirije leta 2016 na paraolimpijskih igrah v Rio de Janeiru in na olimpijskih igrah v Tokiu leta 2021.

Ob FISA/World Rowing regatah, kjer člane sodniške žirije izbira veslaška zveza FISA/World Rowing, so mednarodni sodniki sodelovali še na številnih mednarodnih regatah v Sloveniji in sosednjih državah in so nepogrešljivi pri organizaciji regat, tudi najvišjega ranga, kot sta Svetovno člansko prvenstvo na Bledu leta 2011 in Svetovno veteransko prvenstvo na Bledu leta 2017, ki je bilo doslej najštevilčnejša svetovna veslaška prireditev z več kot 19.000 prijavami.

SODNICE IN SODNIKI NA DP
V OBALNEM VESLANJU IZOLA
2022 (OD LEVE PROTI DESNI):

BRANKO KOČJANČIČ, URŠA KOČJANČIČ,
EDVIN BOŠKIN, TIA MUSIZZA GLAVINA,
ALJA ŠKRLJ, BORUT KOČJANČIČ IN BORUT GOLOB

VODILNI MOŽJE ZVEZE SKOZI ČAS

Veslaško zvezo Slovenije so v 70-letnem obdobju vodili ugledni posamezniki iz gospodarstva, politike, nekdanji športniki, ki so s svojim prizadevanjem in ekipo članov upravnih odborov ustvarjali čim bolj optimalne pogoje za razvoj veslanja v Sloveniji.

Boris Kocijančič (1952–1968)

Prvi predsednik Veslaške zveze Slovenije je vložil veliko naporov v razvoj veslaškega športa. Ob ustanovitvi zveze si je skupaj s člani upravnega odbora prizadeval za ustanavljanje veslaških klubov po Sloveniji in pomagal pri pridobivanju potrebne opreme. Pod njegovim vodstvom je na Bledu začel nastajati osrednji veslaški center v Sloveniji, s svojimi izkušnjami in pogajalskimi spretnostmi je le štiri leta po ustanovitvi zveze v slovenski turistični biser pripeljal prvo večje tekmovanje – evropsko prvenstvo. V času njegovega predsedovanja je Bled gostil tudi svoje prvo svetovno prvenstvo. Bil je pobudnik mladinskih veslaških trobojev med Koroško, Julijsko Krajino in Slovenijo, ki je kasneje preraslo v mladinske šesteroboje. V njegovem 16-letnem obdobju vodenja zveze so bili postavljeni trdni temelji za nadaljnji razvoj veslanja v Sloveniji. V njegov spomin in kot zahvalo za vse zasluge so mu na Bledu postavili spominsko obeležje, ki ga je izdelal akademski kipar Stojan Batič.

Franček Mirtič (1968–1972)

Po smrti prvega predsednika Borisa Kocijančiča je krmilo veslaške zveze prevzel Franček Mirtič. Največji projekt njegovega obdobja predsedovanja zvezi so bile priprave in izvedba mladinskega svetovnega prvenstva na Bledu leta 1971.

Božo Benedik (1972–1975)

Božo Benedik je bil iskreno predan veslaškemu športu. Že pred nastopom vodilne funkcije v veslaški zvezi Slovenije je sodeloval v regatnih in organizacijskih odborih za pripravo večjih tekmovanj ter bil prvi predsednik in gonilna sila Veslaškega kluba Bled v prvem obdobju delovanja. Leta 1964 so ga kot doslej edinega Slovenca izvolili v Tehnično komisijo FISA, med leti 1969 in 1978 pa je poleg tega predsedoval komisiji za mladinsko veslanje. Bil je tudi član sveta FISE. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja je bil na čelu Veslaške zveze Jugoslavije (1982–1983), ki ga je leta 1985 delegirala v Jugoslovanski olimpijski komite. Poleg vseh funkcij je veljal za velikega veslaškega zanesenjaka in kronista.

Za svoja velika prizadevanja tako v blejskem veslaškem klubu kot na splošno v slovenskem veslanju je bil nagrajen z zlato plaketo Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez, prejel je Bloudkovo nagrado in dve državni odlikovanji – red

dela z zlatim vencem in kasneje častnim znakom svobode RS. Poleg tega je bil častni občan Občine Bled in častni predsednik Veslaške zveze Slovenije.

Ante Mahkota (1975–1979)

Ante Mahkota je morda res najbolj poznan kot vrhunski alpinist, a je tudi sicer pustil velik pečat v slovenskem športu. Med drugim je bil ustanovitelj in deset let vodja akcije Podarim-dobim, akcije za pridobivanje sredstev za napredek in razvoj slovenskega vrhunškega športa. Veslaško zvezo Slovenije je vodil v času, ko je Bled drugič gostil svetovno prvenstvo (1979).

Herman Savec (1979–1991)

Herman Savec je predsednik z enim najdaljšim mandatom na čelu zveze in je Veslaško zvezo Slovenije vodil v najbolj prelomnih časih, ko je Slovenija stopala na samostojno pot in ko je slovensko veslanje začelo doživljati pravi razcvet. Že leta 1979 je na svetovnem prvenstvu na Bledu v organizacijskem odboru skrbel za informatiko, na »blejskem« prvenstvu deset let kasneje pa je bil v vlogi podpredsednika organizacijskega odbora zadolžen za marketing. V času njegovega predsedovanja je bila osvojena prva slovenska (veslaška) olimpijska medalja tedaj še pod jugoslovansko zastavo, na Bledu je

bilo organizirano novo svetovno prvenstvo, pred katerim je blejski veslaški center doživel temeljito prenavo.

Slobodan Radujko (1991–2004)

Koprski veslaški zanesenjak Slobodan Radujko je Veslaško zvezo Slovenije vodil v času, ko so bili doseženi največji veslaški uspehi za Slovenijo. Veslanje je bilo na visokem nivoju, na kar ne kažejo zgolj medalje z največjih tekmovanj, ampak tudi število veslačev in veslačic, ki so bili konkurenčni tudi v mednarodnem merilu.

Tomo Levovnik (2004–2009)

Tomo Levovnik je prejemnik najvišjih slovenskih športnih nagrad. Deloval je v različnih športih, največ časa v alpskem smučanju, kjer je bil tudi reprezentančni trener. Leta 2004 pa je prevzel vodenje Veslaške zveze Slovenije. Je tudi Bloudkov nagrajenec, prejel je častno listino, najvišje priznanje Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez.

Denis Žvegelj 2009–2013

Denis Žvegelj se je iz vrhunskega veslača, ki je skupaj s Čopom poskrbel za prva odličja pod slovensko zastavo na največjih tekmovanjih, po končani karieri preizkusil še v vlogi predsednika VZS. Obdobje njegovega predsedovanja so najbolj zaznamovali temeljita prenova veslaškega centra na Bledu, ki je po 20 letih zatišja na Bled ponovno pripeljala dve veliki tekmovanji – svetovni pokal leta 2010 in svetovno prvenstvo leto kasneje.

Jošt Dolničar 2013–

Nekdanji veslač, danes uspešen gospodarstvenik vodi Veslaško zvezo Slovenije že tretji mandat in v tem obdobju je Slovenija gostila nekaj vidnih veslaških tekmovanj – svetovno veteransko prvenstvo, novo tekmo svetovnega pokala, v načrtu je bilo svetovno prvenstvo za mladince, mlajše člane in neolimpijske discipline, a je žal zaradi epidemije odpadlo, ponovno se v Slovenijo in na Bled vrača evropsko člansko prvenstvo. Poleg tega je bilo v tem času organizirano še vidno mednarodno tekmovanje Euro Masters Regatta on Tour.

SLOVENC V MEDNARODNIH FUNKCIONARSKIH VODAH

Mednarodna veslaška zveza World Rowing trenutno združuje 156 veslaških zvez, slovenska pa je s šestimi klubi in z manj kot 200 aktivnimi tekmovalci ena manjših. Kljub temu pa ima velik ugled tako zaradi tekmovalnih kot organizacijskih dosežkov, kar potrjuje članstvo treh Slovencev v njenih komisijah.

V aktualni sestavi Mednarodne veslaške zveze tako delujejo dr. Vladimir Meglič kot član Sodniške komisije (od leta 2014), dr. Petra Zupet kot članica Komisije za športno medicino (od leta 2017) in Jernej Slivnik kot član Tekmovalne komisije (od leta 2018). Ledino je sicer tudi na tem področju oral Božo Benedik, ki je bil leta 1964 imenovan v Tehnično komisijo FISE, poleg tega je 14 let predsedoval Komisiji za mladinsko veslanje, bil je tudi član sveta (Council) FISE.

VSE UVRSTITVE

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1960	RIM	M4+	VLADIMIR NEKORA, JANEZ PINTAR (SLO-SAVICA), ADOLF POTOČAR (SLO-SAVICA), VEKOSLAV SKALAK (SPLIT/SLO-BLED), NIKOLA STIPANIČEV	REPASAŽ	
		M2X	JOŽE LOVEC (SLO-MARIBOR), PERICA VLAŠIČ	PREDTEKMOVANJE	
1964	TOKIO	M8+	BORIS KLAVORA (SLO-BLED), JADRAN BARUT (SLO-IZOLA), JOŽE BERC (SLO-BLED), VEKOSLAV SKALAK (SLO-BLED), MARKO MANDIČ (SPLIT/SLO-BLED), ALOJZ COLJA (SLO-BLED), PAVEO MARTIČ, LUCIJAN KLEVA (SLO-IZOLA), KRM. ZDENKO BALAŠ	4.	PETER KLAVORA
		M2+	ANTE GUBERINA, SLAVKO JANJUŠEVIČ (SLO-BLED) + KRM. ZDENKO BALAŠ	PREDTEKMOVANJE	PETER KLAVORA
1972	MÜNCHEN	M4-	MARKO MANDIČ, JOŽE BERC, JURE POTOČNIK, MILOŠ JANŠA (SLO-BLED)	PREDTEKMOVANJE	SLAVKO JANJUŠEVIČ
1988	SEUL	M2-	BOJAN PREŠEREN, SADIK MUJKIČ (SLO-BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		M2+	MILAN JANŠA, SAŠO MIRJANIČ, KRM. JANEZ AMBROŽIČ (SLO-BLED)	8.	MILOŠ JANŠA
1992	BARCELONA	M2-	IZTOK ČOP, DENIS ŽVEGLJ (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		M4-	JANI KLEMENČIČ, MILAN JANŠA, SADIK MUJKIČ, SAŠO MIRJANIČ (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1996	ATLANTA	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	4.	MILOŠ JANŠA
		M4-	JANI KLEMENČIČ, MILAN JANŠA, SADIK MUJKIČ, DENIS ŽVEGLJ (BLED)	4.	MILOŠ JANŠA
2000	SYDNEY	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
		M4-	JANI KLEMENČIČ, MILAN JANŠA (BLED), ROK KOLANDER, MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	4.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		M2-	MIHA PIRIH, GREGOR SRAČNJEK (BLED)	11.	MILOŠ JANŠA

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2004	ATENE	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		M1X	DAVOR MIZERIT (NAUTILUS KOPER)	9.	MARKO MIZERIT
		M2-	MATIJA PAVŠIČ, ANDREJ HRABAR (NAUTILUS KOPER)	9.	MARKO MIZERIT
		M4-	TOMAŽ PIRIH, JANI KLEMENČIČ, GREGOR SRAČNJEK, MIHA PIRIH (BLED)	9.	MILOŠ JANŠA
2008	PEKING	M4-	TOMAŽ PIRIH, MIHA PIRIH, ROK ROZMAN (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR)	4.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
		M4X	GAŠPER FISTRavec, JANEZ JURŠE, JERNEJ JURŠE, JANEZ ZUPANC (DE MARIBOR)	13.	DUŠAN JURŠE
2012	LONDON	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1966	BLED	M8+	SLAVKO JANJUŠEVIČ (SLO-BLED), STJEPAN MLINAR, JOŽE BERC (SLO-BLED), JOSIP SUSIČ, PAVE MARTIČ, JOSIP BAJLO, MARKO MANDIČ (SLO-BLED), MIRKO ŠTAGLJAR, KRM. ZDENKO BALAŠ	5.	PETER KLAVORA
1989	BLED	M2+	MILAN JANŠA, ROBERT KRAŠOVEC, KRM. GORAZD SLIVNIK (SLO-BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		M2-	SADIK MUJKIČ, BOJAN PREŠEREN (SLO-BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
		M4-	KARLI ŽUST (SLO-BLED), ALEKSANDAR FABIJANIČ, GORAN BUTKOVIC, DUŠAN UMEK	6.	MILOŠ JANŠA
1990	TASMANIJA	M2+	MILAN JANŠA, ROBERT KRAŠOVEC, KRM. ROBERT ERŽEN (SLO-BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		M4+	SAŠO MIRJANIČ (BLED), NINOSLAV SARAGA, VLADIMIR BANJANAC, ALEKSANDAR FABIJANIČ, KRM. JERNEJ SLIVNIK (SLO-BLED)	5.	MILOŠ JANŠA
1991	DUNAJ	M2-	IZTOK ČOP, DENIS ŽVEGELJ (SLO-BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		M2+	MILAN JANŠA (SLO-BLED), VLADIMIR BANJAJAC, KRM. ROBERT ERŽEN (SLO-BLED)	6.	
1993	ROUDICE	M2-	IZTOK ČOP, DENIS ŽVEGELJ (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1994	INDIANAPOLIS	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		M4-	SAŠO MIRJANIČ, MILAN JANŠA, JANI KLEMENČIČ, SADIK MUJKIČ (BLED)	4.	MILOŠ JANŠA
1995	TAMPERE	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1997	AIGUEBELETTE	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	4.	MILOŠ JANŠA
		M4-	DENIS ŽVEGELJ, SADIK MUJKIČ, MILAN JANŠA, JANI KLEMENČIČ (BLED)	4.	MILOŠ JANŠA
1998	KÖLN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	4.	MILOŠ JANŠA
1999	ST. CATHERINE'S	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2001	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		M4-	MILAN JANŠA, JANI KLEMENČIČ (BLED), ROK KOLANDER, MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		M2X	LUKA ŠPIK (BLED), DAVOR MIZERIT (NAUTILUS KOPER)	5.	MILOŠ JANŠA, MARKO MIZERIT
2002	SEVILLA	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		M4-	MILAN JANŠA, JANI KLEMENČIČ (BLED), ROK KOLANDER, MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	4.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		M4+	ANDREJ HRABAR, MATIJA PAVŠIČ (NAUTILUS KOPER), TOMAŽ PIRIH, MIHA PIRIH, KRM. ŽIGA PIRIH (BLED)	5.	MARKO MIZERIT, MILOŠ JANŠA
2003	MILANO	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		M2X	LUKA ŠPIK (BLED), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	4.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		M4-	MIHA PIRIH, TOMAŽ PIRIH, GREGOR SRAČNJEK (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR)	6.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2004	BANYOLAS	M4+	ŽIGA GALIČIČ (BLED), SEBASTJAN TOPLAK, ROK KOLANDER, MATEJ PRELOG, KRM. BLAŽ KROPE (DE MARIBOR)	4.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2005	GIFU	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
		M4X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED), DAVOR MIZERIT (KOPER), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	2.	MILOŠ JANŠA, MARKO MIZERIT, DUŠAN JURŠE
2006	ETON	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		LM1X	BINE PIŠLAR (IZOLA)	4.	VLADO KRULČIČ
		M4-	MIHA PIRIH, TOMAŽ PIRIH (BLED), ROK KOLANDER, MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	5.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2007	MÜNCHEN	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
		M4-	MIHA PIRIH, TOMAŽ PIRIH, ROK ROZMAN (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR)	5.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2009	POZNAN	M4-	MIHA PIRIH, TOMAŽ PIRIH, ROK ROZMAN (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		M2X	LUKA ŠPIK, JAN ŠPIK (BLED)	5.	MILOŠ JANŠA
2010	LAKE KARAPIRO		LUKA ŠPIK (BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
2011	BLED	M2X	IZTOK ČOP, LUKA ŠPIK (BLED)	5.	MILOŠ JANŠA
2015	AIGUEBELETTE	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	2.	IZTOK BUTINAR
2022	RAČICE	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	3.	ANŽE BLAŽIČ

SVETOVNA PRVENSTVA U23

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1988	HAZEWINKEL	BM2-	MATJAŽ KLANČAR, BORIS ČRNAC (NAUTILUS KOPER)	6.	MARKO MIZERIT
1990	OTTENSHEIM	BM4X	DAVID GREIF (SLO-MARIBOR), IGOR LASIČ, TICIJAN KOMPARIČ, BERNARD ROVIS	5.	DUŠAN JURŠE
1992	STRATHCLYDE	BLM1X	PETER MLADINIČ (LJUBLJANICA)	4.	MARJAN ERKLAVEC
1993	IOANNINA	BM2-	JOŠT DOLNIČAR, GREGOR GERŠAK (LJUBLJANICA)	4.	GREGOR GERŠAK
1994	PARIZ	BM1X	ERIK TUL (IZOLA)	3.	VLADO KRULČIČ
1995	GRONINGEN	BM 1X	ERIK TUL (IZOLA)	1.	VLADO KRULČIČ
1997	MILANO	BM 2-	MIHA PIRIH, GREGOR SRAČNJEK (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		BW 1X	ROMINA ŠTEFANČIČ (LJUBLJANICA)	4.	JOŠT DOLNIČAR
		BM4+	GORAZD SLIVNIK (BLED), BLAŽ RADUJKO, ROMAN ROK, JANI KAVO, KRM. LUKA VIDETIČ (NAUTILUS KOPER)	6.	MARKO MIZERIT, MILOŠ JANŠA
1998	IOANNINA	BM1X	LUKA ŠPIK (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
		BM2-	MIHA PIRIH, GREGOR SRAČNJEK (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		BM4-	TINE GRDEN, KLEMEN GERŠAK (LJUBLJANICA), SEBASTJAN TOPLAK, MARKO IRŠIČ (BRANIK MB)	4.	JOŠT DOLNIČAR, DUŠAN JURŠE
		BM4+	PETER MIZERIT, BLAŽ RADUJKO, ANDREJ HRABAR, MATIJA PAVŠIČ, KRM. ROK ŠEMA (NAUTILUS KOPER)	5.	MARKO MIZERIT

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1999	HAMBURG	BM2X	IZTOK SULČIČ, GORAZD SULČIČ (NAUTILUS KOPER)	2.	MARKO MIZERIT
		BM4-	PETER MIZERIT, MATIJA PAVŠIČ, ANDREJ HRABAR (NAUTILUS KOPER), TINE GRDEN (LJUBLJANICA)	2.	MARKO MIZERIT, JOŠT DOLNIČAR
		BM2-	ROK KOLANDER, MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	2.	DUŠAN JURŠE
		BW1X	ROMINA ŠTEFANČIČ (LJUBLJANICA)	3.	JOŠT DOLNIČAR
		BLM2X	BLAŽ KAJDIŽ (BLEDE), TIHOMIR KOVAČIČ	6.	MILOŠ JANŠA
2000	KOPENHAGEN	BM2X	IZTOK SULČIČ (NAUTILUS KOPER), ŽIGA GALIČIČ (BLEDE)	3.	MARKO MIZERIT, MILOŠ JANŠA
		BM4+	TOMAŽ PIRIH, ANŽE POLJANEC (BLEDE), SEBASTJAN TOPLAK (DE MARIBOR), TINE GRDEN (LJUBLJANICA), KRM. IGOR ČERNE (BLEDE)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE, JOŠT DOLNIČAR
		BM4X	BOŠTJAN BOŽIČ, ZORAN JOVIČIČ, TILLEN GUSTINČIČ, IGOR ŽOLGAR	5.	IZTOK BUTINAR
2001	OTTENSHEIM	BM4X	DAVOR MIZERIT, GREGOR NOVAK (NAUTILUS KOPER), ŽIGA GALIČIČ (BLEDE), BOŠTJAN BOŽIČ (ARGO IZOLA)	2.	MARKO MIZERIT, MILOŠ JANŠA, IZTOK BUTINAR
		BM2-	ANŽE POLJANEC, TOMAŽ PIRIH (BLEDE)	3.	MILOŠ JANŠA
		BM4+	MATIJA PAVŠIČ (NAUTILUS KOPER), TINE GRDEN (LJUBLJANICA), MARKO IRŠIČ, SEBASTJAN TOPLAK (DE MARIBOR), KRM. DIMITRIJ KUŠTRIN	5.	MARKO MIZERIT, JOŠT DOLNIČAR, DUŠAN JURŠE
2002	GENOA	BM1X	MATEJ RODELA (NAUTILUS KOPERTILUS KOPER)	5.	MARKO MIZERIT
		BLM1X	BINE PIŠLAR (IZOLA)	5.	VLADO KRULČIČ
2003	BEOGRAD	BLM1X	BINE PIŠLAR (IZOLA)	1.	VLADO KRULČIČ
		BW1X	MAJDA JERMAN (IZOLA)	4.	VLADO KRULČIČ
		BM2-	TOMAŽ ČERNE (BLEDE), SIMON POLAK (LJUBLJANICA)	5.	MILOŠ JANŠA, JOŠT DOLNIČAR
2004	POZNAN	BLM1X	BINE PIŠLAR (IZOLA)	3.	VLADO KRULČIČ
		BW1X	MAJDA JERMAN (IZOLA)	6.	VLADO KRULČIČ
		BLM2X	IGOR RONCHI, MITJA TRKOV	5.	JOŠT DOLNIČAR
2005	AMSTERDAM	BLM1X	BINE PIŠLAR (IZOLA)	5.	VLADO KRULČIČ
2007	GLASGOW	BM4X	GAŠPER FISTRAVEC, JANEZ JURŠE, JERNEJ JURŠE, JANEZ ZUPANC (DE MARIBOR)	5.	DUŠAN JURŠE
		BLW1X	MONIKA SAJINČIČ (IZOLA)	5.	VLADO KRULČIČ
2008	BRANDENBURG	BLM2X	MATEVŽ MALEŠIČ (LJUBLJANICA), DEJAN SANDIČ (IZOLA)	6.	JOŠT DOLNIČAR, VLADO KRULČIČ

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2009	RAČICE	BM2X	ŽIGA PIRIH (BLED), MATEJ ROJEC (LJUBLJANICA)	5.	MILOŠ JANŠA, JOŠT DOLNIČAR
		BLM2X	JURE CVET, MATEVŽ MALEŠIČ (LJUBLJANICA)	2.	JAN ILAR
		BM4-	ROK GRADIŠNIK, BLAŽ VELCL, MARKO GRACE, JERNEJ JURŠE (DE MARIBOR)	6.	DUŠAN JURŠE, PRIMOŽ MERF
2010	BREST	BM2X	ŽIGA PIRIH (BLED), ANDRAŽ KREK (ARGO IZOLA)	6.	MILOŠ JANŠA, IZTOK BUTINAR
2011	AMSTERDAM	BM2X	ALEŠ ZUPAN (BLED), GREGOR DOMANJKO (DE MARIBOR)	3.	ROBERT KRAŠOVEC, DUŠAN JURŠE
2012	TRAKAI	BM2X	ALEŠ ZUPAN (BLED), GREGOR DOMANJKO (DE MARIBOR)	6.	ROBERT KRAŠOVEC, DUŠAN JURŠE

SVETOVNA PRVENSTVA U19

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1974	RATZEBURG	JM2X	DARKO GOLOB, BORUT GOLOB (DE MARIBOR)	5.	IVAN ČIČ
1978	BEOGRAD	JM2+	RADO PRODAN, DAMIR SMERDELJ, KRM. SILVO MAJER (NAUTILUS KOPER)	5.	BRANKO PUPIS
1979	MOSKVA	JM2X	ENZO KOCIJANČIČ (ARGO IZOLA)	4.	
1981	PANČAREVO	JM4-	MIRAN BRATUŠA, DAMJAN GOLJA, DANIJEL FRČEJ, ROBERT KRAŠOVEC (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1983	VICHY	JM2-	MILAN JANŠA, ROBERT KRAŠOVEC (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
1984	JOENKOEPING	JM2X	TOMAŽ VALHER, MARJAN SAJKO (DE MARIBOR)	6.	IVAN ČIČ
1986	ROUDNICE	JM2-	SAŠO MIRJANIČ, SADIK MUJKIČ	1.	MILOŠ JANŠA
		JM2+	BORIS ČRNAC, MATJAŽ KLANČAR, KRM. MATJAŽ SKRT (NAUTILUS KOPER)	6.	MARKO MIZERIT
1987	KÖLN	JM2-	MATJAŽ KLANČAR, BORIS ČRNAC (NAUTILUS KOPER)	3.	MIRKA MIZERIT
1988	MILANO	JM2X	PRIMOŽ MARKOVČ (BLED), IGOR LASIČ	4.	MILOŠ JANŠA

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1989	SZEGED	JM2-	IZTOK ČOP, DENIS ŽVEGELJ (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
		JM2X	JANI KLEMENČIČ (BLED) + ŽELJKO MIHAJLJEVIČ	5.	MILOŠ JANŠA
		JM1X	PRIMOŽ MARKOVČ (BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
1990	AIGUEBELETTE	JM2-	IZTOK ČOP, DENIS ŽVEGELJ (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1992	MONTREAL	JM1X	ERIK TUL (IZOLA)	1.	VLADO KRULČIČ
1993	ARUNGEN	JM1X	ERIK TUL (IZOLA)	3.	VLADO KRULČIČ
1994	MÜNCHEN	JM1X	LUKA ŠPIK (BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
		M4+	ROK JEVŠEVAR, ROK ROMAN, GORAZD SULČIČ, BLAŽ RADUJKO (NAUTILUS KOPER), DAMIR PERTIČ (NAUTILUS KOPER)	6.	MARKO MIZERIT, DUŠAN JURŠE
1995	POZNAN	JM1X	LUKA ŠPIK (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		JW1X	ROMINA ŠTEFANČIČ (LJUBLJANICA)	3.	JOŠT DOLNIČAR
1996	GLASGOW	JM4-	ANDREJ HRABAR, PETER MIZERIT (NAUTILUS KOPER), TINE GRDEN, KLEMEN GERŠAK (LJUBLJANICA)	1.	MARKO MIZERIT, JOŠT DOLNIČAR
		JW1X	ROMINA ŠTEFANČIČ (LJUBLJANICA)	1.	JOŠT DOLNIČAR
		JM2-	MIHA PIRIH, GREGOR SRAČNJEK (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		JM4X	GREGOR NOVAK (NAUTILUS KOPER), MATIJA PAVŠIČ, BORIS TUL (NAUTILUS KOPER), JERNEJ SLIVNIK (BLED)	6.	MARKO MIZERIT
		JM2X	PRIMOŽ HEDL, ŽIGA VORŠIČ (DE MARIBOR)	6.	DUŠAN JURŠE
1997	HAZEWINKEL	JM1X	LUKA ŠPIK (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1998	OTTENSHEIM	JM4X	GREGOR VOLLMAYER (DE MARIBOR), PATRIK FONDA, LAPAJNE (PIRAN), ŽIGA GALIČIČ (BLED)	3.	MILAN KOCJANČIČ, DUŠAN JURŠE, MILOŠ JANŠA
		JM2-	ROK KOLANDER, MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	5.	DUŠAN JURŠE
		JW2X	ANDREJA KOLANDER (DE MARIBOR), PETJA ROGELJ (LJUBLJANICA)	6.	DUŠAN JURŠE IN JOŠT DOLNIČAR
		JM4-	JURE POLJANEC, BOŠTJAN JARKOVIČ, TOMAŽ PIRIH, ANŽE POLJANEC (BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
1999	PLOVDIV	JM4X	DAVOR MIZERIT (NAUTILUS KOPER), PATRIK FONDA (PIRAN), ŽIGA GALIČIČ, TOMAŽ ČERNE (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA, MARKO MIZERIT, MILAN KOCJANČIČ
		JM2-	TOMAŽ PIRIH, ANŽE POLJANEC	2.	MILOŠ JANŠA
2000	ZAGREB	JM2X	TOMAŽ ČERNE, GREGA PESKAR (BLED)	5.	MILOŠ JANŠA
2001	DUISBURG	JM2-	ANDRAŽ FISTRavec, ŽIGA PALČEC (DE MARIBOR)	4.	PRIMOŽ MERF

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2002	TRAKAI	JM2-	ANDRAŽ FISTRAVEC, ŽIGA PALČEC (DE MARIBOR)	2.	PRIMOŽ MERF
		JM4-	GREGA KAVAŠ, CIRIL BIZJAK (BLED), JERNEJ LORBEK, DARJAN KNEHTL (DE MARIBOR)	6.	ROBERT KRAŠOVEC, PRIMOŽ MERF
2003	ATENE	JM2-	GREGA KAVAŠ, CIRIL BIZJAK (BLED)	1.	ROBERT KRAŠOVEC, MILOŠ JANŠA
		JM2+	LUKA PRISTOV, IGOR ČERNE, KRM. ANŽE BLAŽIČ (B)	2.	MILOŠ JANŠA, ROBERT KRAŠOVEC
2004	BANYOLES	JM4X	JAN ŠPIK (BLED), GAŠPER FISTRAVEC, JANEZ ZUPANC (DE MARIBOR), MARKO PILIPOVIČ (KOPER)	1.	ROBERT KRAŠOVEC, DUŠAN JURŠE, PRIMOŽ MERF, MARKO MIZERIT
2005	BRANDENBURG	JM4X	MATEJ ROJEC (LJUBLJANICA), ANDREJ PISTOTNIK (NAUTILUS KOPER), ANDRAŽ KREK (ARGO IZOLA), ROK ROGELJ (LJUBLJANICA)	4.	JOŠT DOLNIČAR, MARKO MIZERIT, IZTOK BUTINAR
		JM1X	ROK ROGELJ (LJUBLJANICA)	4.	JOŠT DOLNIČAR
		JM2X	JAN ŠPIK (BLED), GAŠPER FISTRAVEC (DE MARIBOR)	6.	ROBERT KRAŠOVEC, DUŠAN JURŠE
		JM1X	KLEMEN KOGLER (DE MARIBOR)	5.	DUŠAN JURŠE
2006	AMSTERDAM	JM4X	VITO GALIČIČ, JANEZ ZUPAN, MIHA GOLJA, ROK ROZMAN (BLED)	3.	ROBERT KRAŠOVEC
		JM1X	ANDRAŽ KREK (ARGO IZOLA)	3.	IZTOK BUTINAR
		JM2X	JAN ŠPIK (BLED), JANEZ JURŠE (DE MARIBOR)	6.	ROBERT KRAŠOVEC, DUŠAN JURŠE
		JM4X	URBAN ULČAR (BLED), MATEVŽ KAISER, ROK GRADIŠNIK (DE MARIBOR), MATEJ ROJEC (LJUBLJANICA)	6.	ROBERT KRAŠOVEC, DUŠAN JURŠE, PRIMOŽ MERF, JOŠT DOLNIČAR
2007	PEKING	JM4X	VITO GALIČIČ, URBAN ULČAR (BLED), MATEJ ROJEC (LJUBLJANICA), MATEVŽ KAISER (DE MARIBOR)	2.	ROBERT KRAŠOVEC, PRIMOŽ MERF, DUŠAN JURŠE
		JM2X	ŽIGA PIRIH (BLED), DEJAN SANDIČ (IZOLA)	5.	ROBERT KRAŠOVEC, VLADO KRULČIČ
2008	OTTENSHEIM	JM2X	ŽIGA LEGAT, ALEŠ ZUPAN (BLED)	4.	ROBERT KRAŠOVEC
		JM2-	ANDRAŽ BORŠTINAR VASLE, ŽAN CVET (LJUBLJANICA)	6.	JOŠT DOLNIČAR, JAN ILAR
2009	BRIVE-LA GAILLARDE	JW1X	ANJA ŠEŠUM (DE MARIBOR)	5.	PRIMOŽ MERF
		JM4-	JAN ŽAN JURIČ, DAVID JURŠE, GREGA DOMANJKO, JURE GRACE (DE MARIBOR)	4.	PRIMOŽ MERF
2010	RAČICE	JM2-	JURE GRACE, GREGA DOMANJKO (DE MARIBOR)	6.	PRIMOŽ MERF

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2011	ETON	JM2X	JERNEJ MARKOVČ (BLED), JAN KANDUČ (NAUTILUS KOPER)	5.	ROBERT KRAŠOVEC, MARKO MIZERIT
2012	PLOVDIV	JM1X	JERNEJ MARKOVČ (BLED)	2.	ROBERT KRAŠOVEC
2014	HAMBURG	JM4X	ALEŠ JALEN, KRISTJAN MARKOVČ (BLED), ŽIGA ZARIČ (DE MARIBOR), VID PUGELJ (LJUBLJANICA)	5.	ROBERT KRAŠOVEC, PRIMOŽ MERF, JAN ILAR
2015	RIO DE JANEIRO	JM2X	MIHA ALJANČIČ (BLED), NIK KREBS (DE MARIBOR)	5.	ROBERT KRAŠOVEC, PRIMOŽ MERF
2020	BEOGRAD	JW2X	RUBY ČOP (BLED), NEJA TEPEŠ (NAUTILUS KOPER)	5.	MIHA PIRIH
2021	PLOVDIV	JW2X	JANA DREMELJ, RUBY ČOP (BLED)	4.	MIHA PIRIH
2022	VARESE	JM2-	ARNE ZAVRŠNIK, JAKOB BRGLEZ (DE MARIBOR)	2.	PRIMOŽ MERF

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1963	KOPENHAGEN	M8+	FRANC KOZELJ, ALOJZ COLJA, BORIS KLAVORA, PETER KLAVORA, JOŽE BERČ, MARKO MANDIČ, VEKOSLAV SKALAK (SPLIT/SLO-BLED), JADRAN BARUT (ARGO IZOLA IZOLA), KRM. JANI KENDA	4.	PETER KLAVORA
1964	AMSTERDAM	M8+	JOŽE BERČ, ALOJZ COLJA, SLAVKO JANJUŠEVIČ, MARKO MANDIČ, VEKOSLAV SKALAK (BLED), JADRAN BARUT, LUCIJAN KLEVA (ARGO IZOLA)	3.	PETER KLAVORA
2007	POZNAN	M4-	MIHA PIRIH, TOMAŽ PIRIH, ROK ROZMAN (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR)	6.	MILOŠ JANŠA
		M4X	GAŠPER FISTRavec, JANEZ JURŠE, JERNEJ JURŠE, JANEZ ZUPANC (DE MARIBOR)	6.	DUŠAN JURŠE
2008	ATENE	LM2X	JURE CVET (LJUBLJANICA), BINE PIŠLAR (IZOLA)	6.	JOŠT DOLNIČAR, VLADO KRULČIČ
2010	MONTEMOR-O-VELHO	M1X	JAN ŠPIK (BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
		LM2X	JURE CVET, MATEVŽ MALEŠIČ (LJUBLJANICA)	5.	JAN ILAR
2012	VARESE	M4X	JAN ŠPIK, JERNEJ MARKOVČ (BLED), GAŠPER FISTRavec (DE MARIBOR), MATEJ ROJEC (LJUBLJANICA)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE, JAN ILAR
2015	POZNAN	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	3.	IZTOK BUTINAR
2016	BRANDENBURG	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	3.	IZTOK BUTINAR
2022	MÜNCHEN	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	4.	ANŽE BLAŽIČ

EVROPSKA PRVENSTVA U23

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2017	KRUSZWICA	BM2X	MIHA ALJANČIČ (BLED), NIK KREBS (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA IN DUŠAN JURŠE
		BLM1X	ALEŠ JALEN (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
2019	IOANNINA	BM2X	JAKA ČAS (DE MARIBOR), MIHA ALJANČIČ (BLED)	6.	DUŠAN JURŠE, MILOŠ JANŠA
2020	DUISBURG	BM2X	JAKA ČAS, NIK KREBS (DE MARIBOR)	3.	DUŠAN JURŠE
2021	KRUSZWICA	BM1X	FILIP-MATEJ PFEIFER (LJUBLJANICA)	4.	JAN ILAR

EVROPSKA PRVENSTVA U19

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2011	KRUSZWICA	JM2X	JERNEJ MARKOVČ (BLED), JAN KANDUČ (NAUTILUS KOPER)	1.	ROBERT KRAŠOVEC, MARKO MIZERIT
2012	BLED	JM1X	JERNEJ MARKOVČ (BLED)	2.	ROBERT KRAŠOVEC
2014	HAZEWINKEL	JM4X	ALEŠ JALEN, KRISTJAN MARKOVČ (BLED), NIK KREBS (DE MARIBOR), VID PUGELJ (LJUBLJANICA)	3.	ROBERT KRAŠOVEC, PRIMOŽ MERF, JAN ILAR
2015	RAČICE	JM2X	MIHA ALJANČIČ (BLED), NIK KREBS (DE MARIBOR)	3.	ROBERT KRAŠOVEC, PRIMOŽ MERF
2016	TRAKAI	JM2X	JAKA ČAS, NIK KREBS (DE MARIBOR)	6.	DUŠAN JURŠE, PRIMOŽ MERF
2017	KREFELD	JW1X	ILARIA MACCHI (ARGO IZOLA)	4.	IZTOK BUTINAR
		JW2-	LEA HREN, PIA POTOČNIK (LJUBLJANICA)	6.	JAN ILAR
2021	MÜNCHEN	JW2X	JANA DREMELJ, RUBY ČOP (BLED)	2.	MIHA PIRIH
		JM2-	ARNE ZAVRŠNIK, JAKOB BRGLEZ (DE MARIBOR)	5.	PRIMOŽ MERF
		JM2X	JURIJ KORBAR (LJUBLJANICA), MATEJ MARKUŽA (ARGO IZOLA)	6.	JAN ILAR, ANŽE BLAŽIČ

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2022	VARESE	JM2-	ARNE ZAVRŠNIK, JAKOB BRGLEZ (DE MARIBOR)	4.	PRIMOŽ MERF
		JW1X	JANA DREMELJ (BLED)	4.	MIHA PIRIH
		JM4X	GAŠPER PARTE, JURIJ KORBAR (DE MARIBOR), GABRIJEL POTOČNIK (BLED) IN MATEJ MARKUŽA (ARGO IZOLA)	6.	JAN ILAR, MIHA PIRIH, ANŽE BLAŽIČ

SREDOZEMSKÉ IGRE

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1979	SPLIT	M2X	DUŠAN JURŠE, DARKO ZIBAR (DE MARIBOR)	2.	IVAN ČIČ
1993	MONTPELLIER	M2-	IZTOK ČOP, DENIS ŽVEGLJ (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
		M4-	MILAN JANŠA, JANI KLEMENČIČ, SADIK MUJKIČ, SAŠO MIRJANIČ (BLED)	4.	MILOŠ JANŠA
		M1X	ERIK TUL (IZOLA)	4.	VLADO KRULČIČ
1997	BARI	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
		M4-	MILAN JANŠA, JANI KLEMENČIČ, SADIK MUJKIČ, DENIS ŽVEGLJ (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		LM2X	IZTOK NIPIČ (DE MARIBOR), MIHA JANŠA (BLED)	4.	DUŠAN JURŠE, MILOŠ JANŠA
		M2X	JAKA DOBAJ (DE MARIBOR), ERIK TUL (IZOLA)	5.	DUŠAN JURŠE, VLADO KRULČIČ
2001	TUNIS	M2X	LUKA ŠPIK (BLED), DAVOR MIZERIT (NAUTILUS KOPER)	1.	MILOŠ JANŠA, MARKO MIZERIT
		LM1X	BLAŽ KAJDIŽ (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
		LM2X	IGOR RONCHI (LJUBLJANICA), MITJA TRKOV (LJUBLJANICA)	4.	JOŠT DOLNIČAR
2005	ALMERIA	M2X	MATEJ PRELOG, ROK KOLANDER (DE MARIBOR)	3.	DUŠAN JURŠE
		M1X	DAVOR MIZERIT (NAUTILUS KOPER)	3.	MARKO MIZERIT
		W1X	MAJDA JERMAN (IZOLA)	4.	VLADO KRULČIČ
		LM2X	IGOR RONCHI (LJUBLJANICA), MITJA TRKOV (LJUBLJANICA)	4.	JOŠT DOLNIČAR

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
		LM1X	BINE PIŠLAR (IZOLA)	5.	VLADO KRULČIČ
		M2-	BOŠTJAN BOŽIČ (ARGO IZOLA), GREGOR NOVAK (NAUTILUS KOPER)	5.	IZTOK BUTINAR, MARKO MIZERIT
		LM2X	JURE CVET (LJUBLJANICA), MATEVŽ MALEŠIČ (LJUBLJANICA)	3.	JAN ILAR
		M2-	MIHA PIRIH (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR)	4.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2013	MERSIN	M2-	ALEŠ ZUPAN (BLED), JURE GRACE (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	4.	IZTOK BUTINAR
		W1X	ANJA ŠEŠUM (DE MARIBOR)	5.	DUŠAN JURŠE
		M1X	JAN ŠPIK (BLED)	6.	MILOŠ JANŠA
2018	TARRAGONA	M2X	MIHA ALJANČIČ (BLED), NIK KREBS (DE MARIBOR)	2.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
		LM2X	JAKA MALEŠIČ (LJUBLJANICA), MARKO BOLHA (ARGO IZOLA)	5.	JAN ILAR, IZTOK BUTINAR

DOBITNIKI KOLAJN

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
1994	DUISBURG	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1994	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1995	HAZEWINKEL	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
1995	PARIZ	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1995	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1997	MÜNCHEN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1997	PARIZ	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1997	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1998	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1999	HAZEWINKEL	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1999	HAZEWINKEL	M1X	LUKA ŠPIK (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
1999	DUNAJ	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
1999	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2000	MÜNCHEN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
2001	SEVILLA	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
2001	SEVILLA	M4-	JANI KLEMENČIČ (BLED), MILAN JANŠA (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	1.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2001	MÜNCHEN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
2001	MÜNCHEN	M4-	JANI KLEMENČIČ (BLED), MILAN JANŠA (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2002	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
2002	LUZERN	M4-	JANI KLEMENČIČ (BLED), MILAN JANŠA (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2002	MÜNCHEN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
2002	MÜNCHEN	M4-	JANI KLEMENČIČ (BLED), MILAN JANŠA (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2003	MILANO	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2003	MILANO	M1X	LUKA ŠPIK (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
2003	MÜNCHEN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2003	MÜNCHEN	M1X	LUKA ŠPIK (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2003	LUZERN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2004	POZNAN	M1X	IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
2004	POZNAN	M4-	JANI KLEMENČIČ (BLED), MILAN JANŠA (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2004	MÜNCHEN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2004	MÜNCHEN	M4-	JANI KLEMENČIČ (BLED), MILAN JANŠA (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2004	LUZERN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2005	MÜNCHEN	M4X	MATEJ PRELOG (DE MARIBOR), DAVOR MIZERIT (NAUTILUS KOPER), LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE, MARKO MIZERIT
2005	LUZERN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
2006	POZNAN	M4-	ROK KOLANDER (DE MARIBOR), TOMAŽ PIRIH (BLED), MIHA PIRIH (BLED), MATEJ PRELOG (DE MARIBOR)	2.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2006	POZNAN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2006	LUZERN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	1.	MILOŠ JANŠA
2007	LUZERN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
2008	POZNAN	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA
2008	POZNAN	M4-	TOMAŽ PIRIH (BLED), ROK ROZMAN (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MIHA PIRIH (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2009	MÜNCHEN	M4X	JANEZ ZUPANC (DE MARIBOR), GAŠPER FISTRavec (DE MARIBOR), JANEZ JURŠE (DE MARIBOR), IZTOK ČOP (BLED)	3.	DUŠAN JURŠE, MILOŠ JANŠA
2009	LUZERN	M4X	JANEZ ZUPANC (DE MARIBOR), GAŠPER FISTRavec (DE MARIBOR), JANEZ JURŠE (DE MARIBOR), IZTOK ČOP (BLED)	3.	DUŠAN JURŠE, MILOŠ JANŠA
2009	LUZERN	M4-	TOMAŽ PIRIH (BLED), ROK ROZMAN (BLED), ROK KOLANDER (DE MARIBOR), MIHA PIRIH (BLED)	2.	MILOŠ JANŠA, DUŠAN JURŠE
2012	BEOGRAD	M2X	LUKA ŠPIK, IZTOK ČOP (BLED)	3.	MILOŠ JANŠA
2015	BLED	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	2.	IZTOK BUTINAR
2016	VARESE	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	1.	IZTOK BUTINAR
2019	ROTTERDAM	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	2.	IZTOK BUTINAR
2021	SABAUDIA	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	3.	ANŽE BLAŽIČ
2022	BEOGRAD	LM1X	RAJKO HRVAT (ARGO IZOLA)	2.	ANŽE BLAŽIČ

UVRSTITVE V FINALE A

LETO	KRAJ	POSADKA	ČLANI POSADKE IN KLUBI	MESTO	TRENER
2010	SINGAPUR	JM2-	JURE GRACE, GREGA DOMANJKO (DE MARIBOR)	1.	DUŠAN JURŠE
2014	NANJING	JM2-	ŽIGA ZARIČ (DE MARIBOR), VID PUGELJ (LJUBLJANICA)	4.	JAN ILAR, DUŠAN JURŠE

ORGANIZACIJSKI ODBORI SVETOVNIH IN EVROPSKIH PRVENSTEV TER SVETOVNIH POKALOV

1956 EVROPSKO PRVENSTVO V VESLANJU

Predsednik: Boris Kocijančič

Sekretariat: Božo Benedik, Radovan Devrnja, Vlado Janežič, Edvard Junek, Jože Kapus, Čedomir Konstantinović, Dalibor Parač, Nevenko Pavlini, Josip Vrtačnik

Vodstvo regate: Čedomir Konstantinović, Petar Starčević, Josip Vrtačnik

Člani: Ivan Brandajs, Radovan Devrnja, Jože Osterman, Mirko Hrovat, Fran Toni, Leopold Pernuš, Darke Hribar, Pavel Merlak, Marjan Skreblin, Drago Ulaga, Max Bongers, Ciril Böhm, Ivo Jeleni, Vaso Kentera, Anton Stare, Janko Benedik, Damir Benković, Milan Studen, Blagoje Vuksan, Speck Leo, Vinko Dujmič, Drago Gaspari, Leo Korošec, Lojze Siard, Robert Golob, Gustav Zupan, Jože Konic, Žarko Borčić, Mirko Korenc

1966 SVETOVNO PRVENSTVO V VESLANJU

Predsednik: Boris Kocijančič

Podpredsednik: Franček Mirtič

Sekretar: Božo Benedik

Člani: Janko Benedik, Franc Cvetan, Vinko Dujmič, Radovan Devrnja, Marjan Gogala, Jurij Hočever, Štefan Hočever, Miha Hlade, Darko Hribar,

Vlado Janežič, Tugo Klasinc, Jože Kapus, Alfonz Medved, Stjepan Miličić, Leopold Pernuš, Viktor Pogačar, Vlado Pavetič, Marko Rožman, Saša Reicher, Anton Stare, Jakov Tironi, Blaž Vrečko, Gustav Zupan

1971 SVETOVNO MLADINSKO PRVENSTVO V VESLANJU

Predsednik: Franček Mirtič

Podpredsednik: Jože Kapus, Leopold Pernuš

Sekretariat: Božo Benedik, Vaso Kentera, Jaka Vidic

Tehnično vodstvo: Vlado Janežič, Jaka Torkar, Božo Benedik Franc Šmit

Člani: Darko Hribar, Saša Reicher, Draga Ribič, Ludvik Berc, Tomaž Guzelj, Franc Burja, Jakob Torkar, Marjan Gogala, Mirko Kunšič, Alojz Potočnik, Nina Ribič, Franc Poklukar, Janko Benedik, Zare Guček, Mihajlo Justinjanović, Živko Burmaz, Ivan Dubravec, Radovan Devrnja, Petar Starčević, Miljenko Finderle, Mario Luišič, Emilio Fabris, Dalibor Parač, Vinko Marolt, Jože Piber

1979 SVETOVNO PRVENSTVO V VESLANJU

Predsednik: Janez Zemljarič

Podpredsednik: Ante Mahkota, Leopold Pernuš,
Metod Rotar, Ljubo Truta

Sekretariat: Božo Benedik, Vlado Janežič,
Maruša Medja, Vinko Marolt, Draga Ribič,
Jaka Vidic

Člani: Franc Burja, Anton Baškovec, Peter Fajfar,
Vinko Fajfar, Miljenko Finderle, Marjan Gogala,
Jurij Hočevar, Štefan Hočevar, Vinko Iskra,
Mirko Jamar, Slavko Janjušević, Zvonko Janežič,
Peter Jerman, Mihajlo Justinjanovič, Jože Kapus,
Mirko Kunšič, Martin Merlak, Leo Mohorič,
Ivan Piber, Jurij Potočnik, Jaka Potočnik, Borut
Rus, Mirko Rimahazi, Ivo Samec, Stanko Slivnik,
Rajko Stojanovič, Marjan Štraus, Franc Šmid,
Pavel Tolar, Henrik Übeleis, Viktor Velikonja,
Albin Završnik, Gusti Zupan, Jože Zupan

1986 SVETOVNO PRVENSTVO VETERANOV

Predsednik: Božo Benedik

Podpredsednik: Vlado Janežič, Herman Savec,
Bernard Tonejc

Sekretariat: Martin Merlak, Štefan Hočevar,
Vinko Marolt, Draga Ribič, Marta Sladič,
Darko Hribar

Vodstvo regate: Vlado Janežič, Slavko Janjušević,
Leo Mohorič, Rudi Polak

Člani: Marko Potočnik, Bled Martin Merlak,
Maruša Medja, Franc Sirc, Roland Vodušek,
Miha Benedik, Metka Smolej, Tone Baškovec,
Slavko Janjušević, Gusti Zupan, Stanko Slivnik,
Vinko Iskra, Ivan Piber, Viktor Velikonja, Jaka Vidic,
Marta Sladič, Vinko Marolt, Peter Jerman,
Mato Podreka, Borut Rus, Matjaž Završnik,
Andrej Resman, Franc Pavlič, Marko Potočnik,

Frane Pirc, Niko Lovrenčič, Marjan Sitar, Ismet
Alieski, Jože Marolt, Darja Hladnik, Mirko Vovk,
Franek Trefalt, Dušan Dragojevič, Stevan Kun,
Miljenko Finderle, Radovan Devrnja,
Simeon Putnik, Mladen Kostić, Zlatko Pirić,
Josip Malinovič, Josip Drndarski, Zlatko Mezdič,
Vojin Popović, Peter Jirka, Victor Beyer,
Vlado Janežič, Rudi Maser, Vladimir Lovrenčič,
Zlatko Pasarič, Dušan Lah, Rajko Stojanovič,
Aleksandra Frković

1989 SVETOVNO PRVENSTVO V VESLANJU

Predsednik: Vlado Klemenčič

Podpredsednik: Božo Benedik, Metod Rotar,
Herman Savec

Sekretariat: Janez Smole

Člani: Tone Baskovec, Beno Hvala, Maruša Medja,
Draga Ribič, Henrik Ubeleis, Janez Bedina, Vinko
Iskra, Martin Merlak, Miro Rozman,
Viktor Velikonja, Miha Benedik, Vlado Janežič,
Leon Mohorič, Borut Rus, Jaka Vidic, Evgen
Bergant, Slav Sevic, Polde Pernuš, Peter Šefman,
Dolfe Vojsk, Miljenko Finderle, Jože Ivan Piber,
Stanko Slivnik, Marjan Volk, Ivan Hočevar, Jože
Marolt, Marko Potočnik, Franc Sirc,
Pavel Žerovnik, Štefan Hočevar, Vinke Marolt,
Tone Remic, Metka Smolej

1995 SVETOVNO PRVENSTVO VETERANOV

Predsednik: Maks Tajnikar

Podpredsednik: Slobodan Radujko, Franc Čop

Sekretariat: Tomo Levovnik in Stanko Slivnik

Člani: Miha Šlibar, Franc Nečimer, Miha Benedik,
Bojan Žerovec, Miro Mulej, Tone Remic

2010 SVETOVNI POKAL V VESLANJU

Predsednik: Janez Benčina

Podpredsednik: Peter Fajfar, Denis Žveglj, Borut Farčnik

Generalni sekretar: Tim Farčnik

Vodja tekmovanja: Vladimir Meglič

Člani: Ivan Hočevar, Eva Štravs Podlogar, Mile Jovanovič, Jana Špec, Leopold Zonik, Jernej Slivnik, Boris Malej, Simon Velički, Peter Zupan, Matjaž Završnik, Fedja Pobegajlo, Jože Osterman, Sivo Žlebir, Janko Bolka

2011 SVETOVNO PRVENSTVO V VESLANJU

Predsednik: Janez Benčina

Podpredsednik: Peter Fajfar, Denis Žveglj, Borut Farčnik

Generalni sekretar: Tim Farčnik

Vodja tekmovanja: Vladimir Meglič

Člani: Ivan Hočevar, Eva Štravs Podlogar, Mile Jovanovič, Jana Špec, Leopold Zonik, Jernej Slivnik, Boris Malej, Simon Velički, Peter Zupan, Matjaž Završnik, Fedja Pobegajlo, Jože Osterman, Sivo Žlebir, Janko Bolka

2012 EVROPSKO MLADINSKO PRVENSTVO V VESLANJU

Predsednik: Peter Fajfar

Podpredsednik: Slobodan Radujko, Matjaž Berčon

Generalni sekretar: Jernej Slivnik

Vodja tekmovanja: Vladimir Meglič

Predsednik sodniške žirije: Fabio Bolčič

Člani: Jože Osterman, Leopold Zonik, Tim Farčnik, Eva Štravs Podlogar, Boris Sodja, Gorazd Slivnik

2015 SVETOVNI POKAL V VESLANJU

Predsednik: Jošt Dolničar

Podpredsednik: Peter Fajfar, Borut Farčnik

Izvršni direktor: Tim Farčnik, Jernej Slivnik

Direktor tekmovanja: Vladimir Meglič

Člani: Matjaž Berčon, Matjaž Završnik, Jaka Ažman, Janez Resman, Jože Ajdišek, Boris Sodja, Marjan Jakše, Leopold Zonik, Janko Dvoršak, Jaka Hrastnik, Janko Bolka, Eva Štravs Podlogar, Petra Zupet, Matevž Podrekar, Tomaž Pirih, Gorazd Slivnik, Petra Farčnik Piršič, Damjan Golja, Zdenko Portič, Branko Kocijančič, Miha Pirih

2017 SVETOVNO PRVENSTVO VETERANOV

Predsednik: Jošt Dolničar

Podpredsednik: Peter Fajfar, Borut Farčnik

Izvršni direktor: Tim Farčnik, Jernej Slivnik

Vodja tekmovanja: Vladimir Meglič

Predsednik sodniške žirije: Borut Golob

Člani: Janez Fajfar, Matjaž Berčon, Jaka Ažman, Janez Resman, Matjaž Završnik, Leopold Zonik, Jože Ajdišek, Marjan Jakše, Boris Sodja, Janko Bolka, Eva Štravs Podlogar, Miha Pirih, Gorazd Slivnik, Tanja Strniša, Kim Slivnik, Petra Farčnik Piršič, Zdenko Portič, Rebeka Babič, Ivo Žveglj, Petra Zupet, Matevž Podrekar

Benedik, B. *Z vesli v svetovni vrh: Kratak pregled na zgodovino blejskega veslanja.* Bled: VZS, 1996.

Benedik, B. *Štiridesetletnica veslanja na Bledu.* Bled: Regatni odbor Bled, 1971.

Geršak, G. in Fatur, M. *Veslaški klub Ljubljana: 1908-2008.* Ljubljana: Veslaški klub Ljubljana, 2008.

Knehtl, M. *60 let veslanja v Mariboru.* Maribor: Veslaški klub Dravske elektrarne Maribor, 2010.

Krašovec, R. *Pregled zgodovinskega razvoja veslanja na Bledu do osamosvojitve: diplomsko delo.* Ljubljana, 2005.

Ladavac, D. *Po sledih sanj: Blejski osmerek 1962-1964.* Toronto ON: Sport Books Publisher, 2017.

Osterman, J. *Pot na vrh: 100 let veslanja na Bledu.* Toronto ON: Sport Books Publisher, 2005.

Prodan, S., et al. *50 let Veslaškega kluba Nautilus Koper: 115 let veslanja v Kopru.* Koper: Veslaški klub Nautilus Koper, 2003.

Račič, M. in Levovnik, T. *Naši olimpijci - Slovane olympians 1912-2008.* Ljubljana: Klub slovenskih olimpijcev, 2009.

Žnidarčič, A. in Sorgo, L. *Veslaški klub Piran 1887-2007: 120 let veslanja v Piranu: 15 let od ponovne obuditve delovanja: Uresničitev dolgoletnih pričakovanj.* Piran: Veslaški klub Piran, 2007.

Žnidarčič, A. in Sorgo, L. *Veslaški klub Piran 1887-2017: 130 let veslanja v Piranu: 25 let ponovne obuditve delovanja.* Piran: Veslaški klub Piran, 2018.

Mladinsko svetovno prvenstvo v veslanju: bilten. Bled: Regatni odbor, 1971.

II. Svetovno prvenstvo v veslanju: bilten. Bled: Komite za organizacijo svetovnega prvenstva v veslanju, 1966.

Svetovno prvenstvo v veslanju: program. Bled: Komite za organizacijo svetovnega prvenstva v veslanju, 1979.

13. FISA prvenstvo za veterane: spored. Bled: Regatni odbor, 1986.

Svetovno prvenstvo v veslanju: program. Bled: Komite za organizacijo svetovnega prvenstva v veslanju, 1989.

Svetovno prvenstvo v veslanju: bilten. Bled: Organizacijski odbor, 2011.

Mladinsko evropsko prvenstvo v veslanju: Team managers manual. Bled: Organizacijski odbor, 2012.

2017 Worldrowing Master Regatta. Souvenir bulletin. Bled: Organizacijski odbor, 2017.

Časnik Delo, letniki 1992, 2000, 2008.

Časnik Dnevnik, letniki 1988, 1989, 2004.

Časnik Gorenjski Glas, letnik 1988, 1996.

Časnik Primorski dnevnik, letnik 2012.

Spletna stran Veslaškega kluba Jadran Zadar.

Na naslovu:

http://www.vk-jadran.hr/Povijest/uspjesi_sp_seniora.html

Spletna stran Veslaške zveze Slovenije.

Na naslovu:

<https://www.veslaska-zveza.si/>

Spletna stran Mednarodne veslaške zveze (FISA).

Na naslovu:

<https://worldrowing.com/>

